XXXV. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1979. AUGUSZTUS 23.

Ludas Matyi

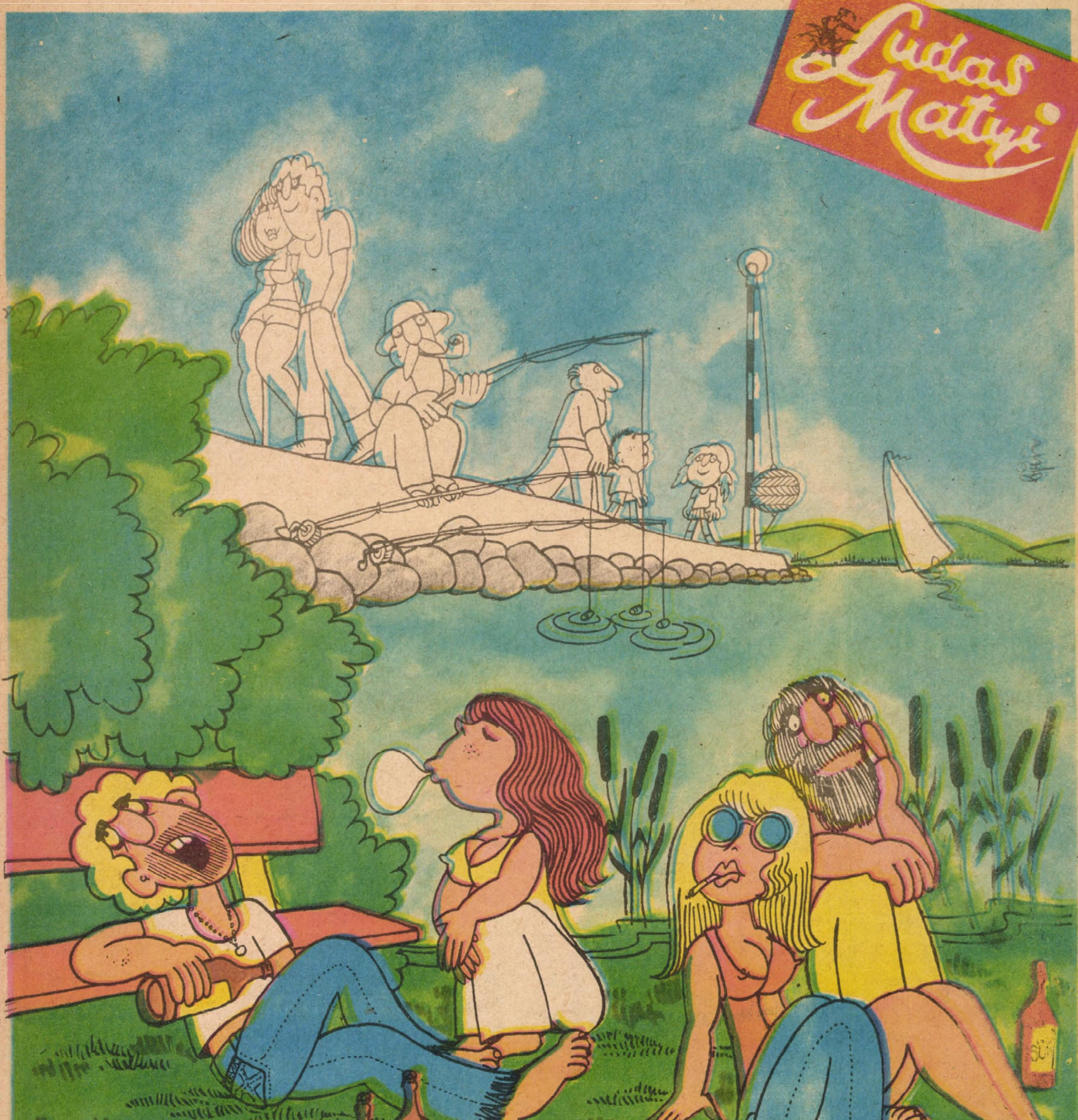

— Milyen gyorsan múlik a nyár! Mintha csak tegnap lett volna, hogy májusban kiléptem a munkahelyemről...

Balázs-Piri Balázs rajza

Hogyan takarékoskodhatunk?

Receptet nem tudok adni, de van egy-két javaslatom.

Megfigyeltem, illetve kiszagoltam, hogy néhány élelmes vendég – éttermekben, kávéházakban, eszpresszókban – hazulról hozott pálinkát iszik – zsebből. Ha nem látja a pincér, slukkol egyet az üvegből, aztán villámgyorsan eltünteti a flaskát. Takarékosság? Igen. Mert csak egy kávét rendelt. Én akkor jöttem rá a trükkre, amikor egy vendég, miután megivott egy duplát, tántorogva hagyta el a helyiséget.

Javaslataim a következők. Ugyanezt a módszert fel lehetne használni, ha – tegyük fel – olcsón akarunk ebédelni egy étteremben. Kérünk a pincértől egy üveg Fonyódit, aztán, amikor elmegy a vízért, vegyük elő a belső zsebünkből az otthon elkészített sertéskarajt és gyorsan együk meg. Lényegesen olcsóbban jövünk ki. Az igényesebbek savanyúságot is ehetnek hozzá – farzsebből. Ehhez azonban az szükséges, hogy a farzsebünket alumíniummal béleljük ki, mert ez esetben nem csurog ki az uborkasaláta leve.

Ha valakinek nem elég az egytál étel, akkor levest is ehet stikában. Ehhez vízhatlan belső zseb szükséges. Tessék elhinni, hogy érdemes megcsináltatni egy ilyen vízhatlan belső zsebet, mert még akkor is olcsóbban jövünk ki, mintha a pincértől kérnénk – mondjuk húslevest metélt tésztával és haszonkulccsal. A húslevesbe való metélt tészta elfér a díszzsebkendő helyén. Nagyon szépen mutat, ha világoszöld inghez tojássárga színű metélt tésztát teszünk a zsebbe, lezserül kilógatva. Ugyanezt meg lehet csinálni nudlival is, de az nem olyan elegáns.

Még egy javaslat. Gyorsan kell enni és körültekintően: nincs-e a környéken pincér? Tudom, hogy gyorsan enni nem egészséges, de vagy egészségesen akarunk élni vagy olcsón.

A magyar ember szereti a borocskát, ez köztudomású. Namármost. A legtöbb ingen van egy zseb. Szerezzünk be egy kis hordócskát és tegyük bele ebbe a zsebbe. Ha senki nem látja, akkor egy szalmaszállal kiszívhatjuk belőle a vörös bort, a zakó alól.

Ja, és még valami! Ha a pincér kihozza az üveg Fonyódit, adjunk tisztességes borravalót. Hadd lássa, hogy úriemberrel van dolga, aki nem sajnálja magától és az államtól a pénzt.

Mikes György

Az a helyzet…

…, hogy örökké a gyorsuló időről, a rohanó életről, a száguldó tempóról beszélünk és irunk. Panaszkodunk, hogy semmire sem érünk rá. Akkor miért hosszabbítjuk meg szavainkat mind gyakrabban mégis?

A divatszerűen használt sok töltelék-szó közül példaként álljon itt egy friss módi: a **helyzet** szó. Hovatovább ott tartunk, hogy nem is igazi (nem eléggé tudományos? komoly? alapos?) az a cikk (tanulmány, esszé, kritika, stb.), amely konfliktusra utalva egyszerűen csak konfliktust mond (ír). A sikk, a módi, a menő: **konfliktushelyzet.** Hogy ugyanazt jelenti, mint a konfliktus, csak éppen hosszabb és talán nagyképűbben hangzik? Igaz, de az mindegy. Vagy: talán éppen ezért? Mint ahogy az sem elégséges manapság, ha – veszélyben – leírom, hogy veszély. Csak az a megnyugtató, hogy **veszélyhelyzetet** írok. Ugyanazt jelenti? Csakugyan, de vegyük tekintetbe, mennyivel hosszabb! Legutóbb a rádióban sem arról nyilatkozott valaki, hogy csapdába esett – pedig értelmileg erről volt szó –, hanem **csapdahelyzetet** mondott.

Ezenkívül pedig még az a helyzet, hogy szuperdivat – megint csak a hosszúság bűvöletében, az – **„az az igazság!"** És „váltótársa" a divatban, a **való igaz!** Nem elég azt mondani (írni), amit éppen mondani (írni) akarunk: így vagy úgy és ez meg az. Akkor haladunk a korral, ha lehetőleg minden állításunk elé odabiggyesztjük, hogy: „az az igazság!" Manapság már a gyerekek is azt kiáltják vissza a Balatonból, ha anyuka süvít utánuk, hogy „hol vagy Pisti?": „Az az igazság, hogy bent vagyok a vízben!"

Magam azt hiszem: kicsit azért kint lennénk a vízből, ha a múló nyelvi divatok közül legalább a felesleges szóhosszabbításoknak ellenállnánk.

Barabás Tamás

Nyestek

Olvastam a Népszabadságban egy villányi család kálváriáját. Titokzatos állatok ütöttek tanyát a régi kereskedőház vastag falában. Népes, lármás, vad és vidám had: hancúroznak a háztetőn, kergetőznek a kémény körül, szétrágják a villanydrótot, incselkednek, marakodnak, üzekednek, vadásznak a kismacskákra, kirabolják a fecskék fészkéből a fiókákat.

Sokáig azt sem tudták, kik a nyüzsgő, nyugtalan társbérlők. S amikor megtudták, hogy nyestek, akkor lettek csak igazán bánatosak. Hiszen a nyest sérthetetlen, nemes állat, törvény védi, húszezret fizethet az, aki elpusztítja. Kilenc éve kérik, várják a segítséget, de mindenki csak széttárja a karjait: nyestet és albérlőt nem lehet kitenni. Egy pesti zoológus azt tanácsolta: próbálják elriasztani a nyesteket, szereljenek fel csengőket, zörögjenek a padláson… De nem csengettyű, még a nagyharang sem keltene riadalmat köztük…

Szomorú, szomorú história.

De nem egyedülálló.

Mert, tessék csak mondani, drága olvasóm, ott, ahol ön dolgozik, a vállalatnál, a hivatalban, az intézetben, nincsenek **nyestek?**

Ugye, hogy vannk! Hancúroznak, kergetőznek, incselkednek, marakodnak, űzekednek, rongálnak, rágcsálnak, ragadoznak, fészket fosztogatnak, kis macskákra vadásznak…

És sérthetetlennek hiszik magukat. Némelyiket törvény is védi: nyugdíjtörvény, ifjúsági törvény, munkatörvény… Védi álhumánum, cinkosság, patópálság, látszólagos létszámhiány.

És védekezni se tudunk.

Valamit pedig tenni kell a nyestek ellen. Határozottan, hatásosan.

Mert zörgünk, zörgünk – de mi haszna?

Radványi Barna

Bundázás

Csak egy mondat azok számára, akik nem ismernék a bundázás fogalmát: „bunda" alatt a sport világában előforduló svindli, korrupció értendő. Ha két csapat előre megegyezik, üzletet köt, melyikük nyeri meg a mérkőzést – többnyire pénzért vásárolják meg a győzelmet –, az a bunda.

A bundázók a legtisztességtelenebbül mégsem magukkal, hanem a szurkolókkal bánnak el, akik szívvel-lélekkel szurkolnak a csapatukért, pénzért jegyet vásárolnak a mérkőzésre, esőben-fagyban állnak a pálya szélén és el sem akarják hinni, hogy csúnyán becsapták őket.

Tisztességes bunda ennélfogva nem létezik. Tisztességesebb lenne – ha már egyszer előfordul a bunda –, hogy akkor abba belevonják a szurkolókat is. Hogyan képzelem? Például én, mint szurkoló, kimegyek a Püffcé–Bummbele meccsre, mint szenvedélyes Püffcé-drukker. A pálya bejáratánál hozzám lép egy ismeretlen férfi és halkan azt kérdi: „Milyen drukker?" „Püffcé!" – felelem, mire az idegen lopva a kezembe nyom egy ötszázast és suttogva mondja: „Eladtuk a meccset, de hangot se róla!…" Vagyis a bundapénzből jutna a szurkolók kárpótlására is.

Miért jutott mindez az eszembe? Tudniillik nemcsak a sportvilágban fedezhető fel némelykor a bunda, de az iparban és a kereskedelemben is bundáznak szépecskén, annyi bundám lenne, ahány tárgyaláson nagyban megy a bunda! Azt tetszik kérdezni, hogyan?

Leül az asztalhoz mondjuk két NB I-es nagyüzem és azt mondja az egyik: „Vegyétek át tőlünk ezt a negyvenezer, kicsit hibás tekercset, hogy ne csússzunk egy osztállyal lejjebb az iparágban. Ötvenszázalékos haszonnal adhatjátok tovább, mert olcsón adjuk." Ezzel megvan a bunda, most már csak a másik nagyüzemnek kell leülni a nagykereskedelemmel egy kis bundázásra. „Nyugodtan árulhatjátok, mert a bélésben van elrejtve a hibás rugó, ki veszi azt észre?…"

Az ipari és kereskedelmi bunda a vásárlókon csattan igazán, akár a Püffcé-bunda a szurkolóin. De hogyha megvalósíthatnánk a vevő-kárpótló bundapénzt?

Bemegyek a boltba vásárolni egy rugós alsónadrágot. Erre mellém lép az üzletvezető, rám kacsint, hogy más ne vegye észre és a zsebembe dug egy százast, miközben a fülembe súgja: „A nadrágoknak csak egy száruk van, de semmi reklamáció, ugye értjük egymást?"

Az így kapott bunda-hozzájárulásból fedezni tudnánk aztán azt a csúszópénzt, amit ma a jó áruért csúsztatunk a boltos zsebébe…

Somogyi Pál

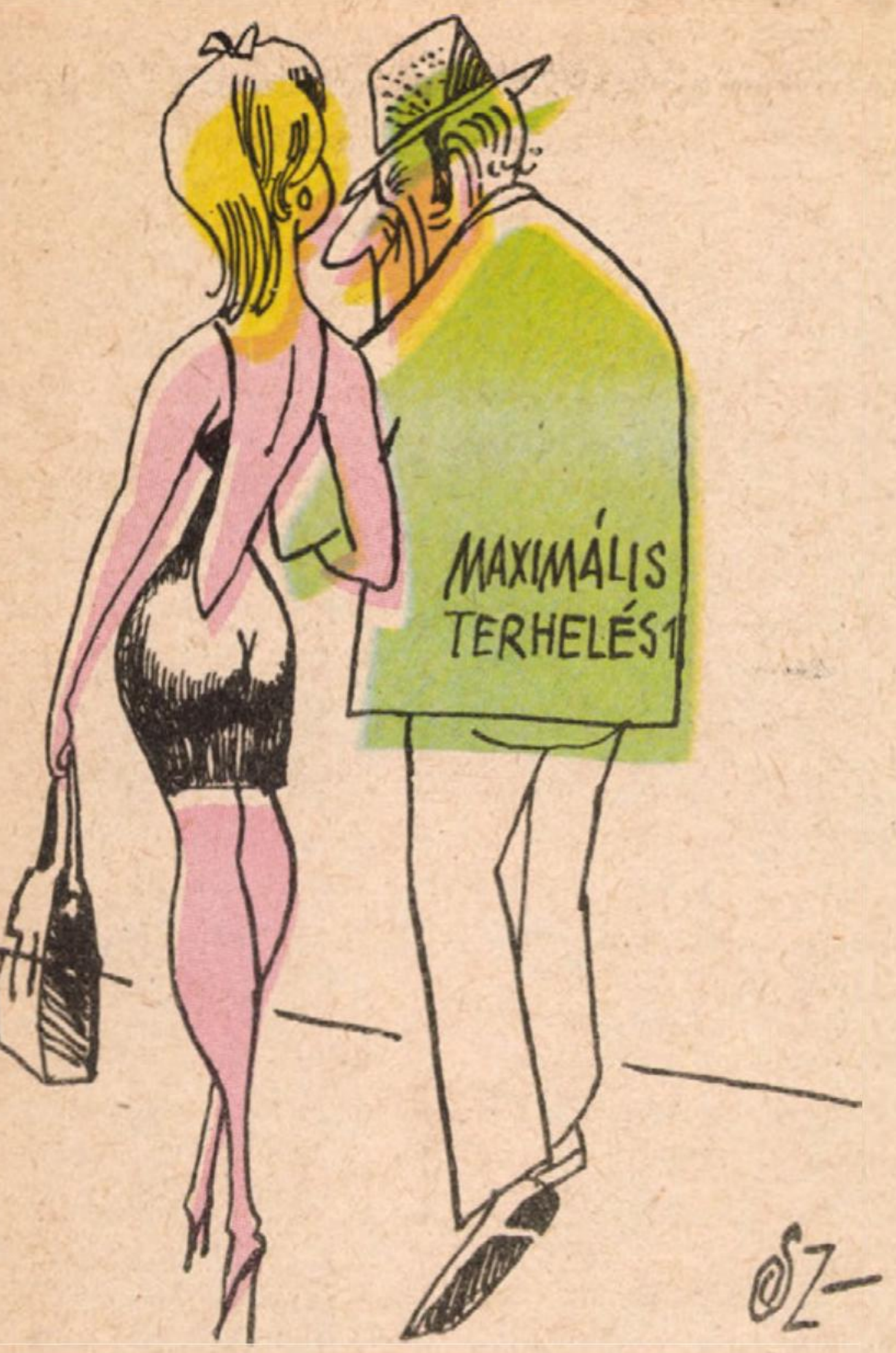

FORRÓ DRÓT

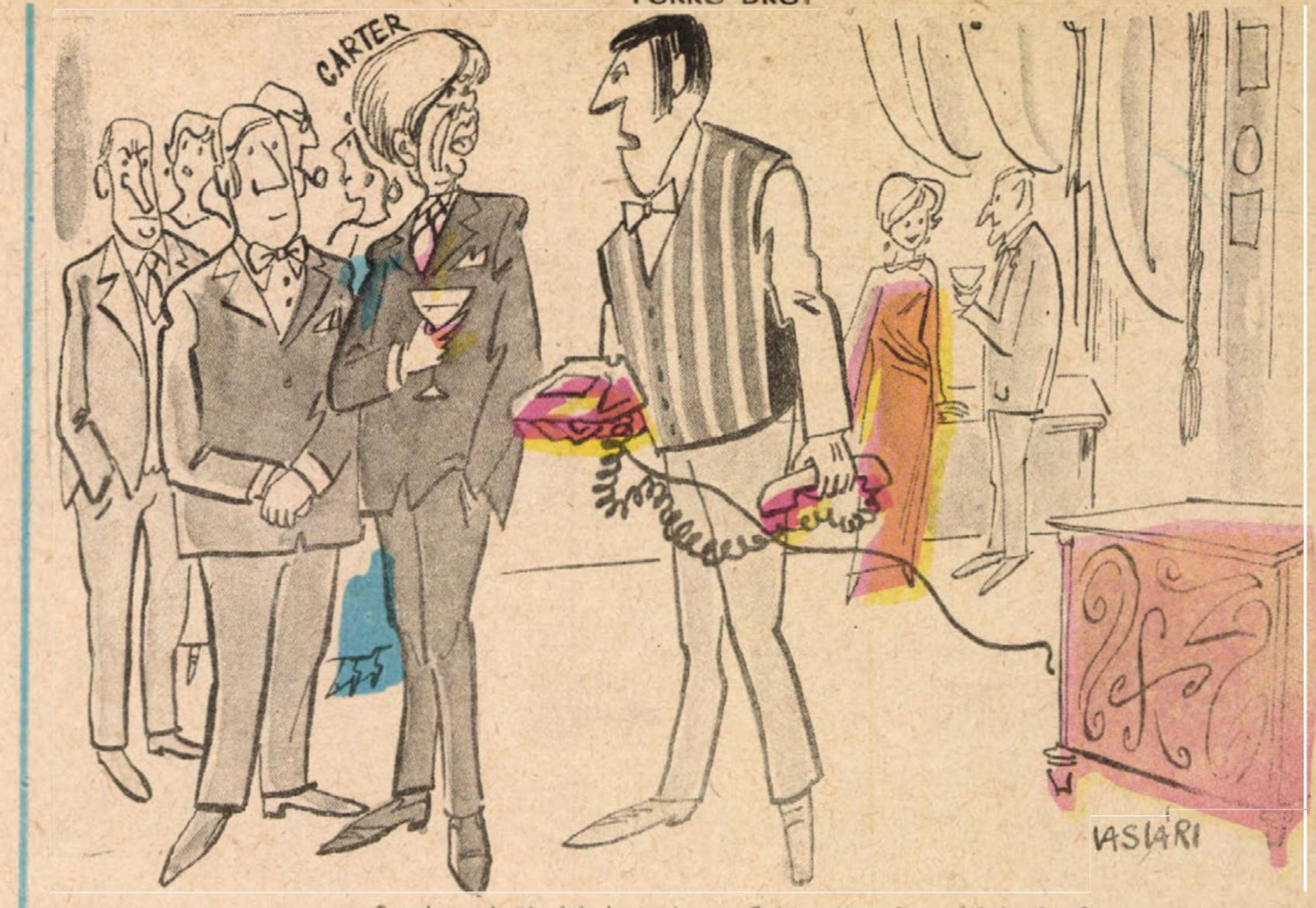

– Szadat elnök kérdezi, hogy R-beszélgetést vállalunk-e?

A holnap Szállóigéi

Az anyanyelvi konferencia ismét felhívta a figyelmet legdrágább kincsünk ápolására. A népi szólásmondások — szögezték le — évszázados bölcsességek kvintesszenciái, amelyek a mindennapok hercehurcájában ma is eligazítják az embert. Nos nehogy ez a tiszta forrás valaha is beduguljon, szerkesztőségünk anyát és nyelvet nem kímélve felkutatta és alábbiakban közkinccsé teszi a következő időszak népi szólásmondásait, a holnap szállóigéit.

A holnap szállóigéi természetesen a ma valóságában gyökereznek.

Szűköl, mint bolond terves a termékváltáskor — mondjuk a tétova, minden újtól idegenkedő emberre.

Kilóg, mint deficites üzem fara a nadrágból — mondja a magyar arra, aki csak szégyellni tudja szegénységét.

A gyors karriert a következő szállóigével érzékelteti napjaink bölcse:

Felvitte, akár grenadírmars a Hiltonban.

Ugyane tőről fakad a tétova álmélkodás érzékeltetése:

Nézi, mint kis Karcsi az étlapot.

Az új árintézkedéseket formulázza velős mondássá az ősi bordalok hangulatát idéző szállóige is:

Még egyetlen alkoholista sem halt éhen. Igyál többet, olcsóbb!

Korunk bölcs magyarja élénken figyeli az őt körülvevő világ jelenségeit, abból meríti hasonlatait, paraboláit. Például a mohó öröm kifejezésére:

Vigyorog, mint kötödés kutyája a csehszlovák turistára.

A tehetetlen harag érzékeltetésére:

Begurul, mint NDK-s Trabant Ártándon.

A modern külpolitika ezer realitása is sok ízes új szállóigét termel. Annak érzékeltetésére, amikor valami — majdnem teljesen mindegy:

Egyik Szadat, a másik egy híján Begin.

Vagy még pontosabban:

Kinek a Pahlavi, kinek a Khomeini.

Napjaink bölcs magyarja a legfinomabb nüanszok fontosságát is szállóigévé tudja ötvözni:

Jobb ma egy Schmidt a háztetőn, mint holnap egy Strauss a szatyorban.

A modern városi élet valósága is számtalan velős mondás alapja lehet. A teljes reményvesztettség kifejezésére:

Lekonyul, mint butikos az adóhivatalban.

Az esztelen változtatások érzékeltetésére:

Tanulj, tanár, bizsus lesz belőled!

A következő szólásmondás azt hangsúlyozza, hogy aki azonnal beadja a derekát, bizonyos kockázatokat is kénytelen vállalni:

Aki nem mond Á-t, mondjon AB-t is.

Az ostoba közöny veszélyeire hívja fel figyelmünket egy egészen modern szállóige:

Fütyül rá, mint nyomott csónakos a vihargömbre.

Egészséges népi akasztófahumor csendül a szűkmarkú embert megéneklő szállóigében:

Szórja, mint túlaltatott a hálapénzt.

A magyar sport olimpiai kilátásairól farag parabolát a szerénység lényegét megfogalmazó szólásmondás:

A részvétel is szépen csillog.

Ugyanezen kútfőből meríti témáját az értékek megbecsülését hangsúlyozó példabeszéd:

Szegény sportvezetés vízilabdával főz.

Bizonyos össznépi és agrárpolitikai jelenségek összefüggését érzékelteti a következő szólásmondás:

A jólét kulcsa: négy disznó az ultiban és négy az ólban.

Érdekes szóképben fogalmazza szállóigévé napjaink bölcse azt, hogy semmi sem olyan sötét, amilyennek gyakran festeni szeretjük:

Nem gázolt és továbbrobogott a józan sofőr.

Egészen modern parabola hangsúlyozza, hogy másutt sem fenékig tejfel:

Közös Piacnak túrós a háta.

Vagy:

Olcsó túsznak híg a leve.

A kapitalisták tokiói olajkongresszusának eredményét fogalmazza szállóigévé a népi bölcsesség annak érzékeltetésére, hogy olykor a legnagyobb erőfeszítés is hiábavaló:

OPEC, OPEC kimehecc, holnapután bejöhecc!

És csattanós módon önti formába napjaink világkereskedelmének legfőbb törekvését:

Főzd a sejket, kortárs!

Peterdi Pál

VILMA NÉNI

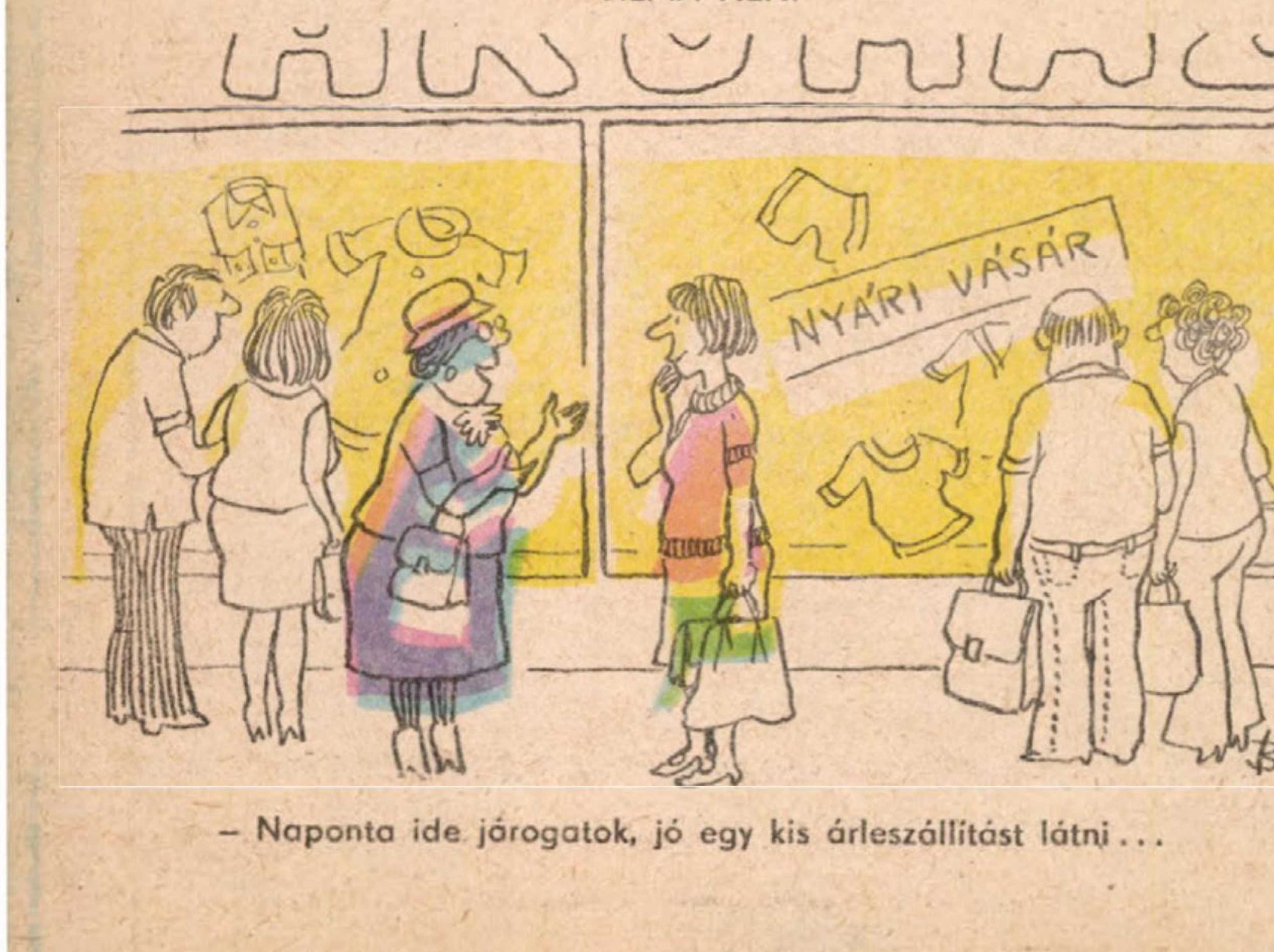

– Naponta ide járogatok, jó egy kis árleszállítást látni . . .

HIRTELEN JÖTT ZÁPOR

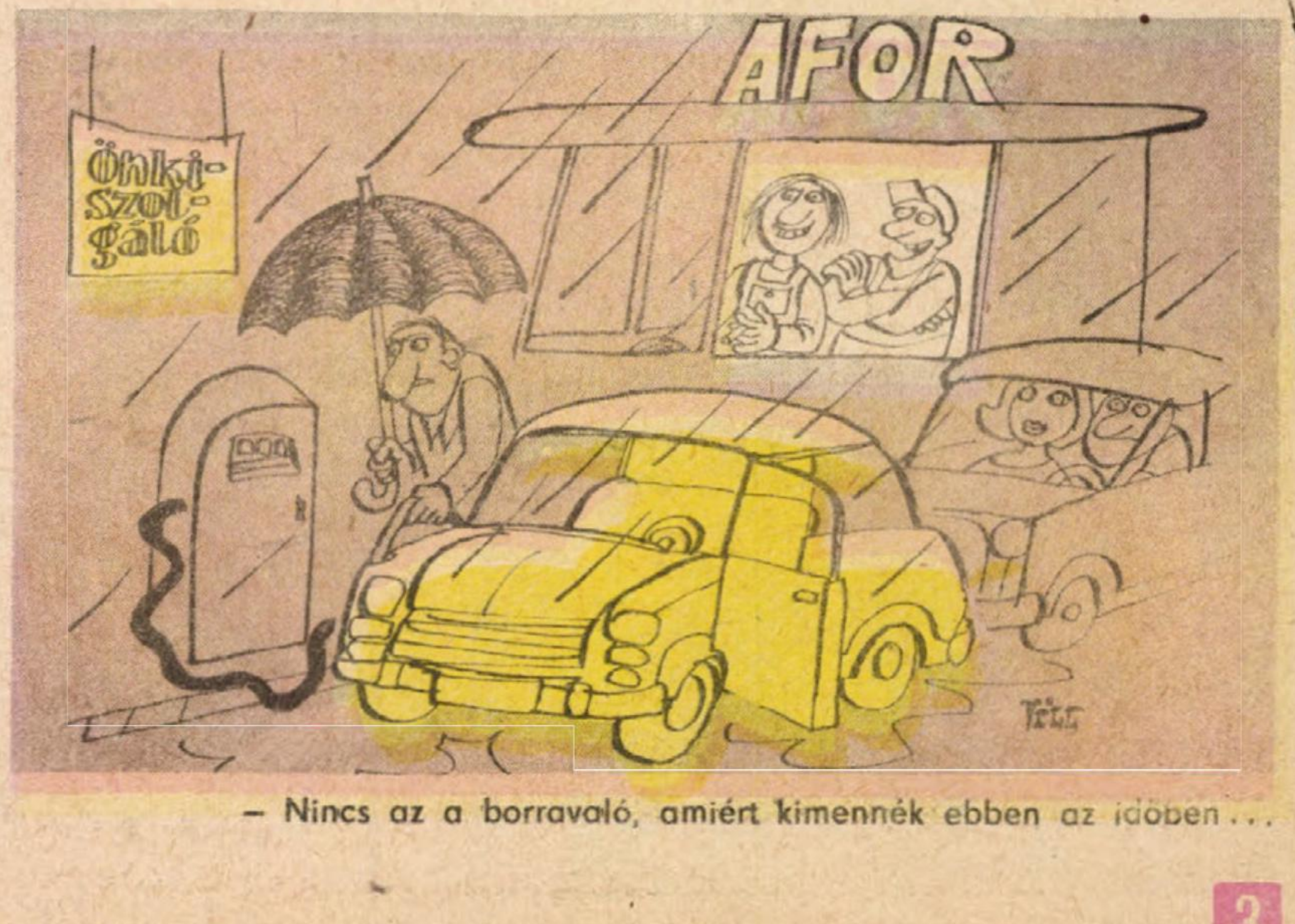

– Nincs az a borravaló, amiért kimennék ebben az időben . . .

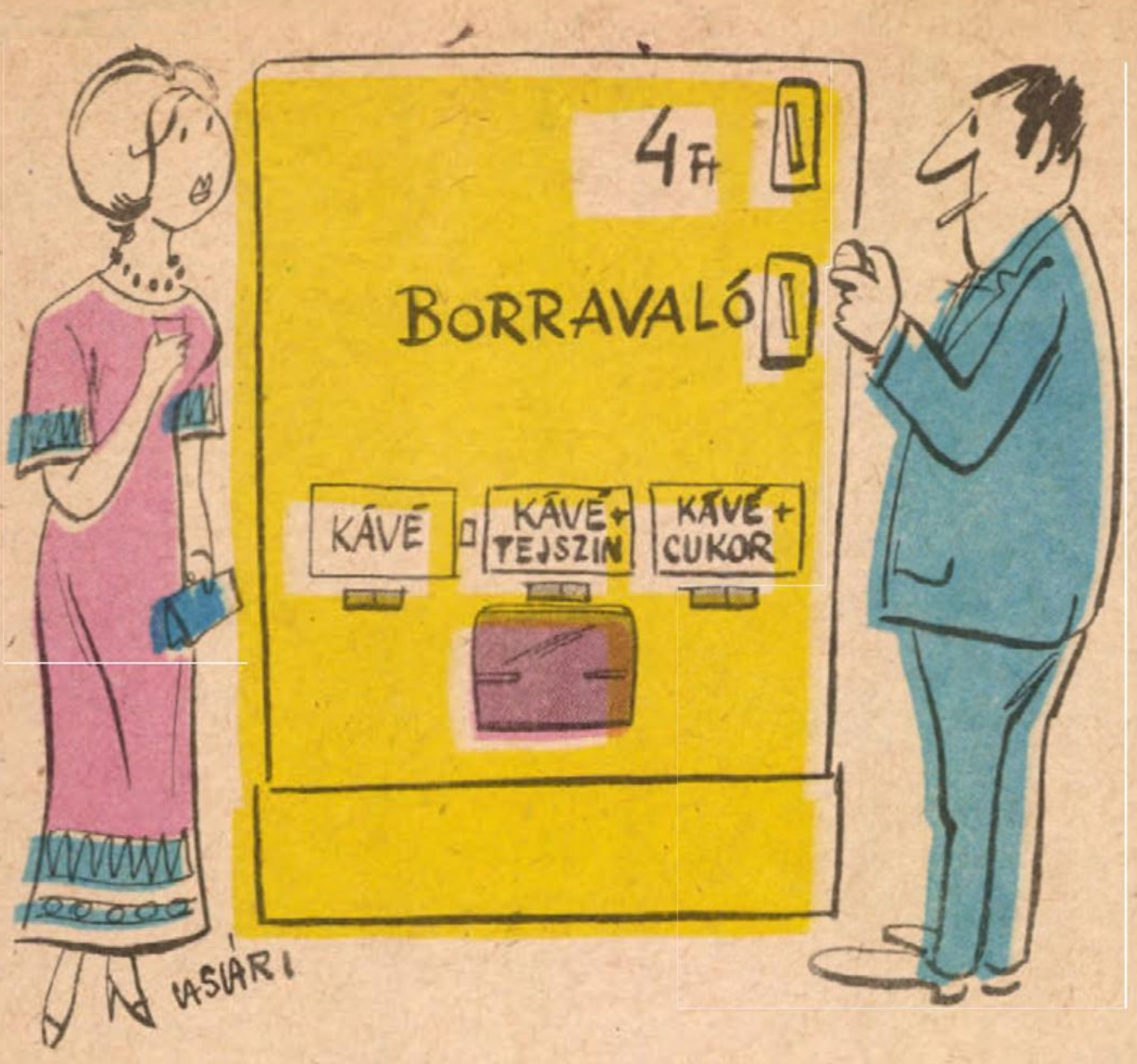

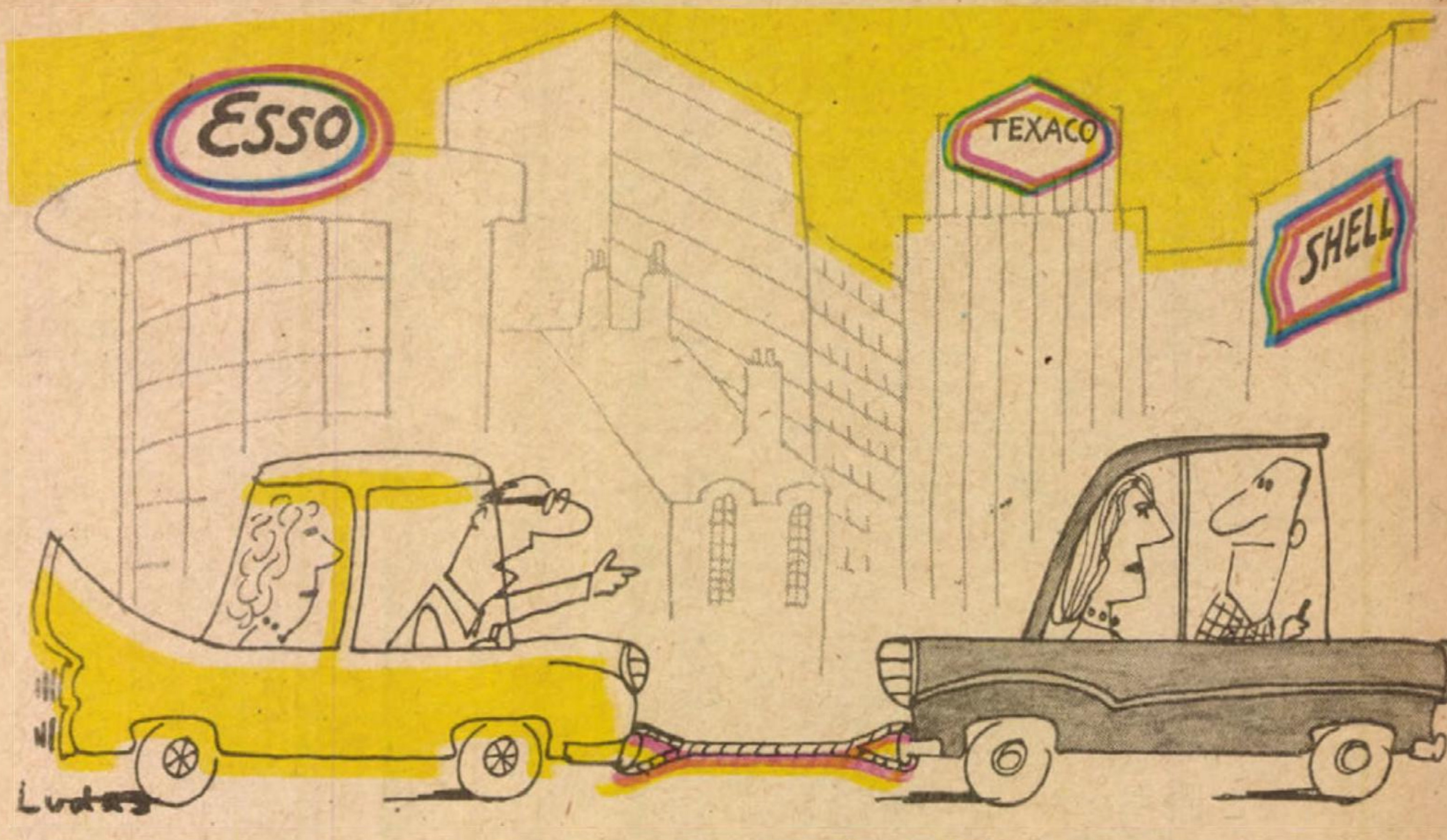

– A jövő héten majd mi húzunk titeket!...

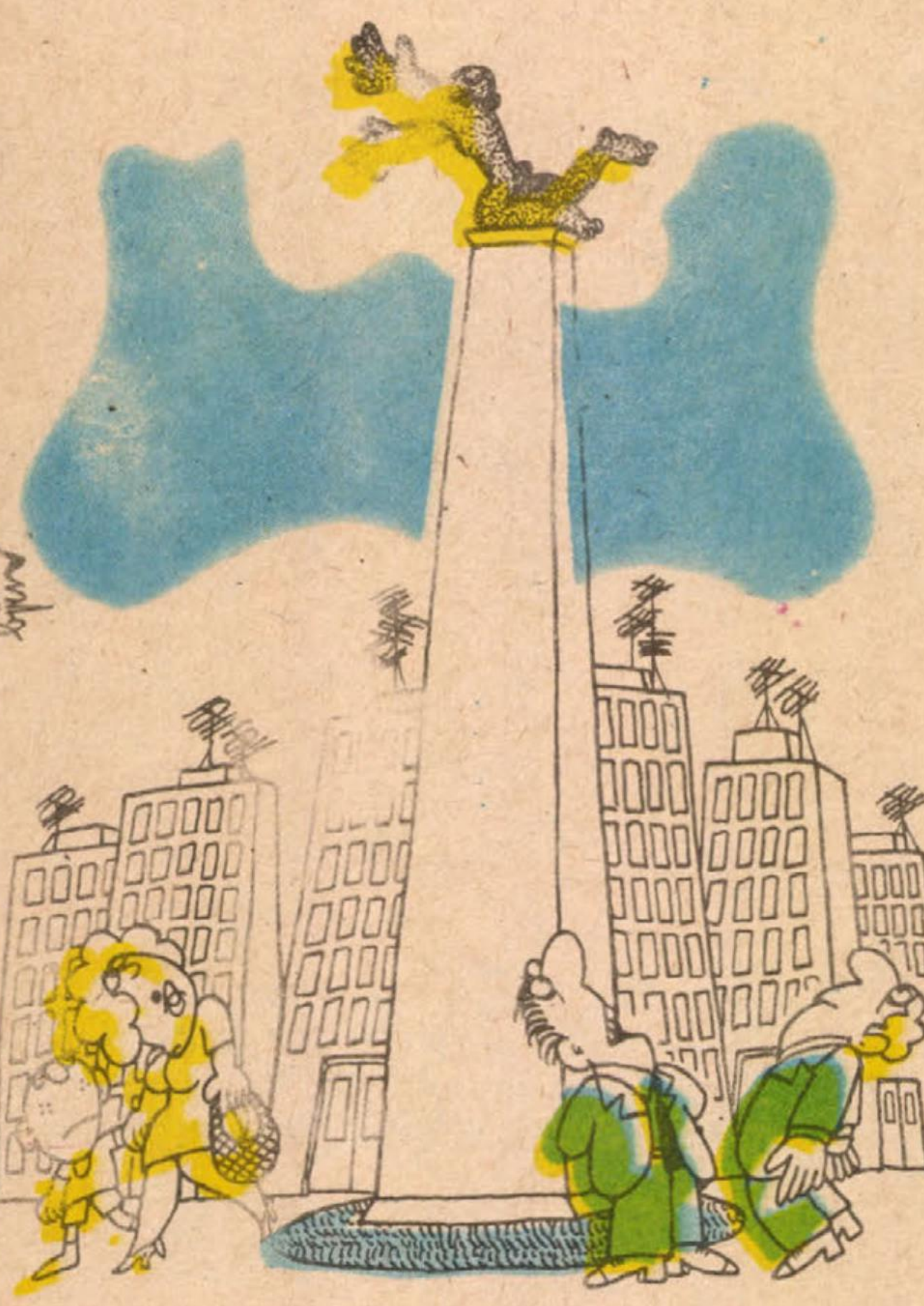

– Kissé magasan van, de legalább nem érik el a szoborrongálók.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Milyennek képzeli az eszményi titkárnőt?* — *kérdi a rádióriporter az igazgatót.*

— *Legyen húszéves, és rendelkezzék harmincéves szolgálati idővel.*

SZÓSZÖCSKÉK

Nem volna egészen tisztességtelen dolog, ha hébehóba az alábbi szöveget mondanák el a tévé bemondói:

„A film szélesvásznú, ezért a képernyő alsó és felső részén egy-egy fekete csík látható. Szíves elnézésüket kérjük... *amiért csupán ott.*"

*

Kezdő titán koromban történt, a személyi kultusz éveinek nevezett időszakban.

A Vidám Színpad titkárságára mentem, valamilyen nyúlfarknyi dolgozatom sorsa felől érdeklődni. Az a rendkívüli megtiszteltetés ért, hogy véletlenül a magyar humor két nagyszerű képviselője várakozott ott velem együtt Ők ketten mivel is üthették volna el jobban az időt, mint humorizálással? Emlékszem, az érvényesülés titkáról volt szó.

— *A karrier az utcán hever, csak le kell ülni érte* — mondta az egyik.

— *A karrier az utcán hever, csak le kell feküdni érte* — vélte a konformistábbik.

Egy ideig hümmögtek, maguk elé meredtek. Aztán egyikük felém fordult.

— Hallgassuk meg az ifjúságot is! Szerinted mi kell a karrierhez?

— Egyszerű — feleltem. *Egy ká, meg egy arrier.*

(Ha valaki esetleg nem tudná, az „arrier" azt jelenti, amiről néhai Vadnai László kollégánk azt állította, hogy ennél a testrésznél szűnik meg a hátunk neve...)

*

Egy sportközvetítésből:

„Jó volna ezt a kényelmeskedést végre felpörgetni."

Szép-szép, csak azt tudnám, hogy ha végre följebb pörög, akkor mi van?

*

Mindenfelől panasz és sirám hallik: erre sincs magyar kifejezés, arra sincs. Például teniszben a *ritörn*re. Mert hogy az „adogatás-fogadás", ugyebár túl hosszú. Így aztán melyiknél marad a tudósító? A rövidebb „ritörn"-nél, természetesen. S hogy mindenki értse, miről van szó, hozzáteszi: *„Vagyis adogatás-fogadás."* Ily módon sikerül is tudatnia velünk — mindannyiszor *tizenegy szótagban* — az ütés nevét. Hogy miért nem mond egyszerűen *fogadást*, az a szememben rejtély. Hiszen azt vígan mondogatja, nemde, hogy „előny a fogadónál"; még sosem hallottam, hogy az előny az „adogatás-fogadónál" lett volna. Hát akkor?

S miért nem lehet a dallamos hangzású „brékpojnt" (az adogatás elnyerésének lehetősége) — teszem — *rablóesély*, a nemkülönben gyönyörű „tájbrék" pedig *hetesjáték* (mikor is a hetedik játékban hét pontot kell elérni)?

Az iparművészek körében elterjedt „design"-ból — óriási haladás! — újabban *dizájn* lett. Mindazoktól, akik ezt a kifejezést magyarosabbnak tartják a réginél, ezennel ünnepélyesen megkérdem, vajon miért ódzkodnak a *tárgytervezés* szótól? Csak nem kevéssé előkelő hangzása, netán — uram bocsá! — túlzott érthetősége miatt?

Timár György

A NAPENERGIA FELHASZNÁLÁSA

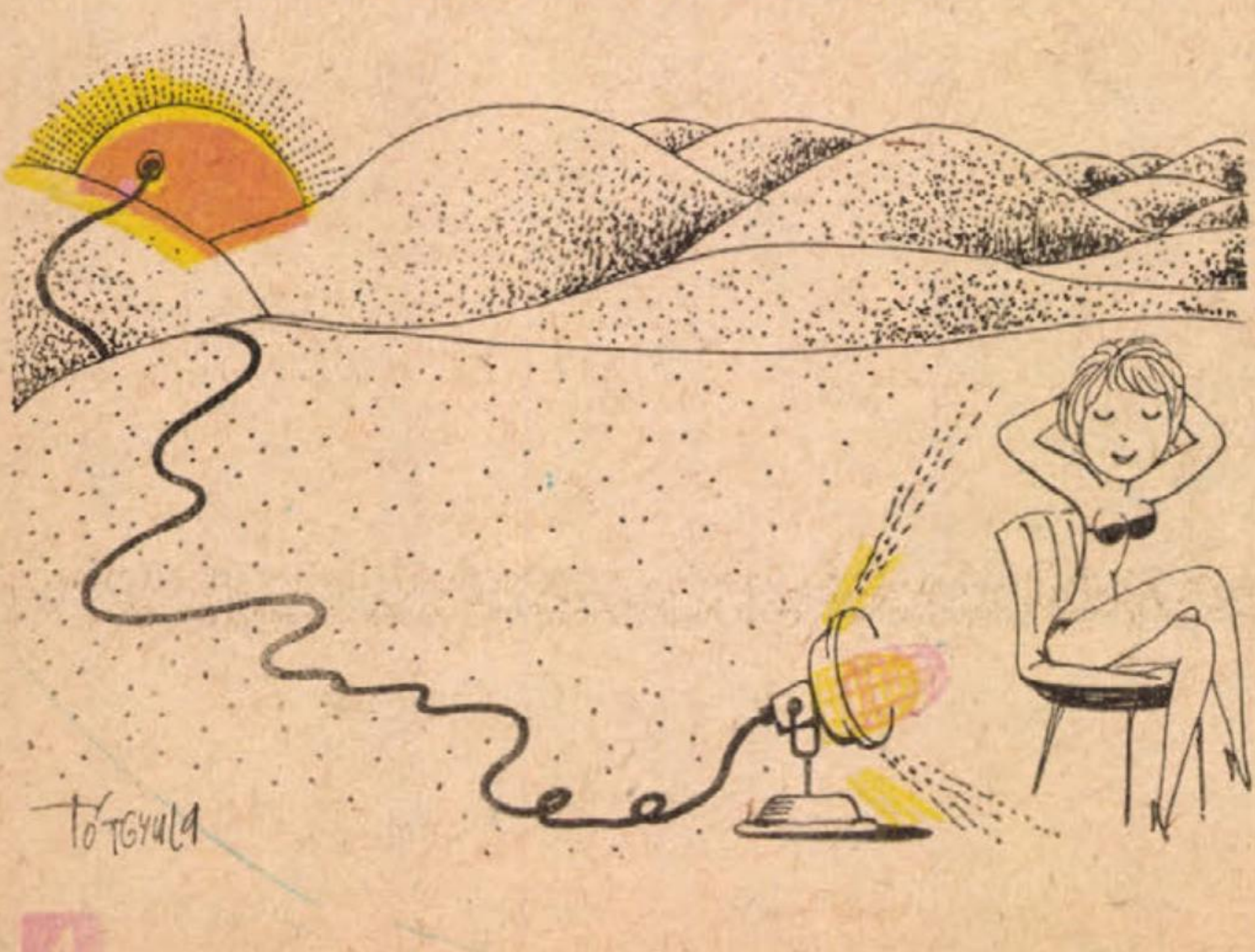

– Tudom, hogy a kartársnak is megvan a maga baja, de azért foglalkozhatna az ügyemmel.

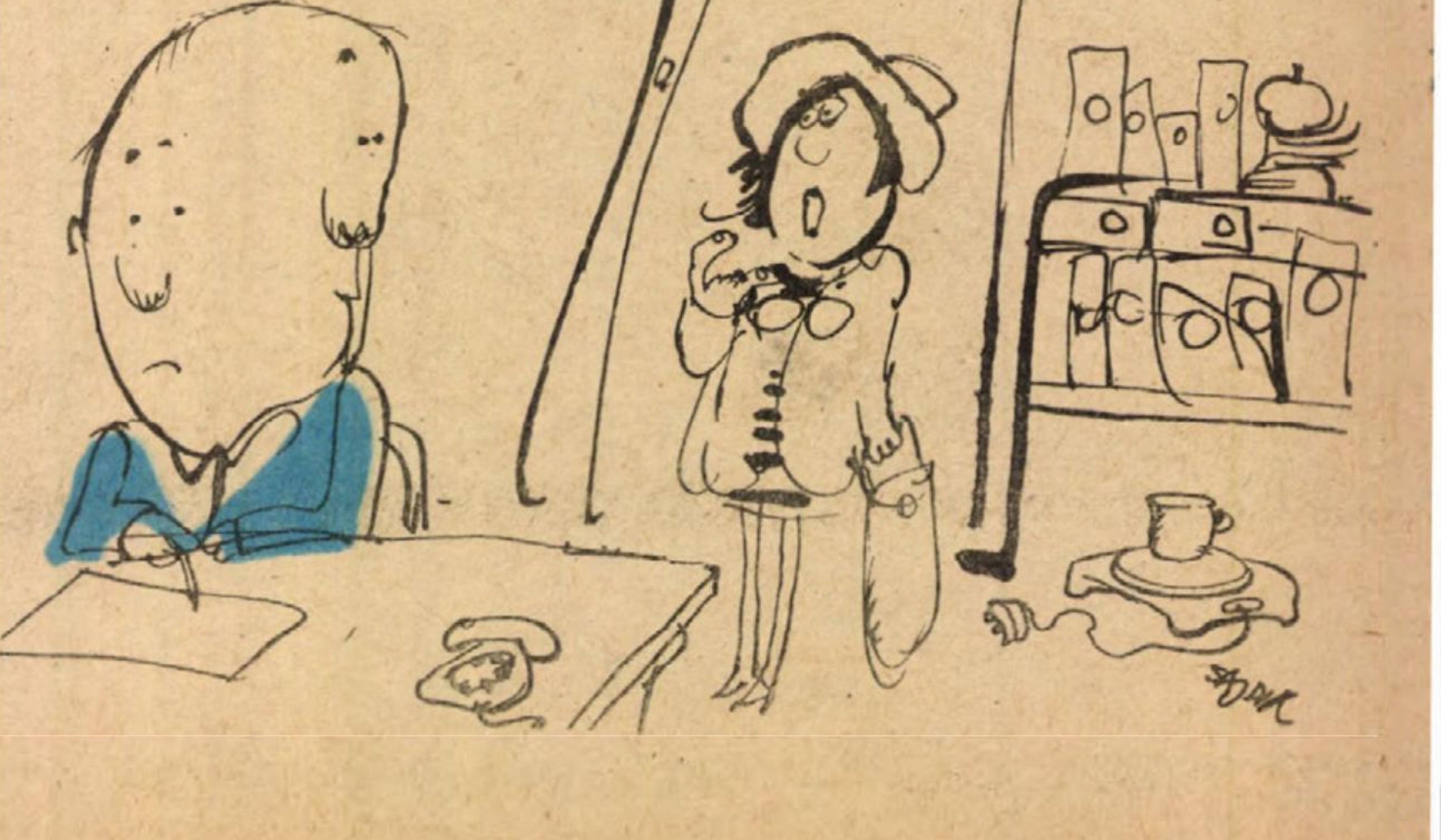

HÉTVÉGI HÁZ

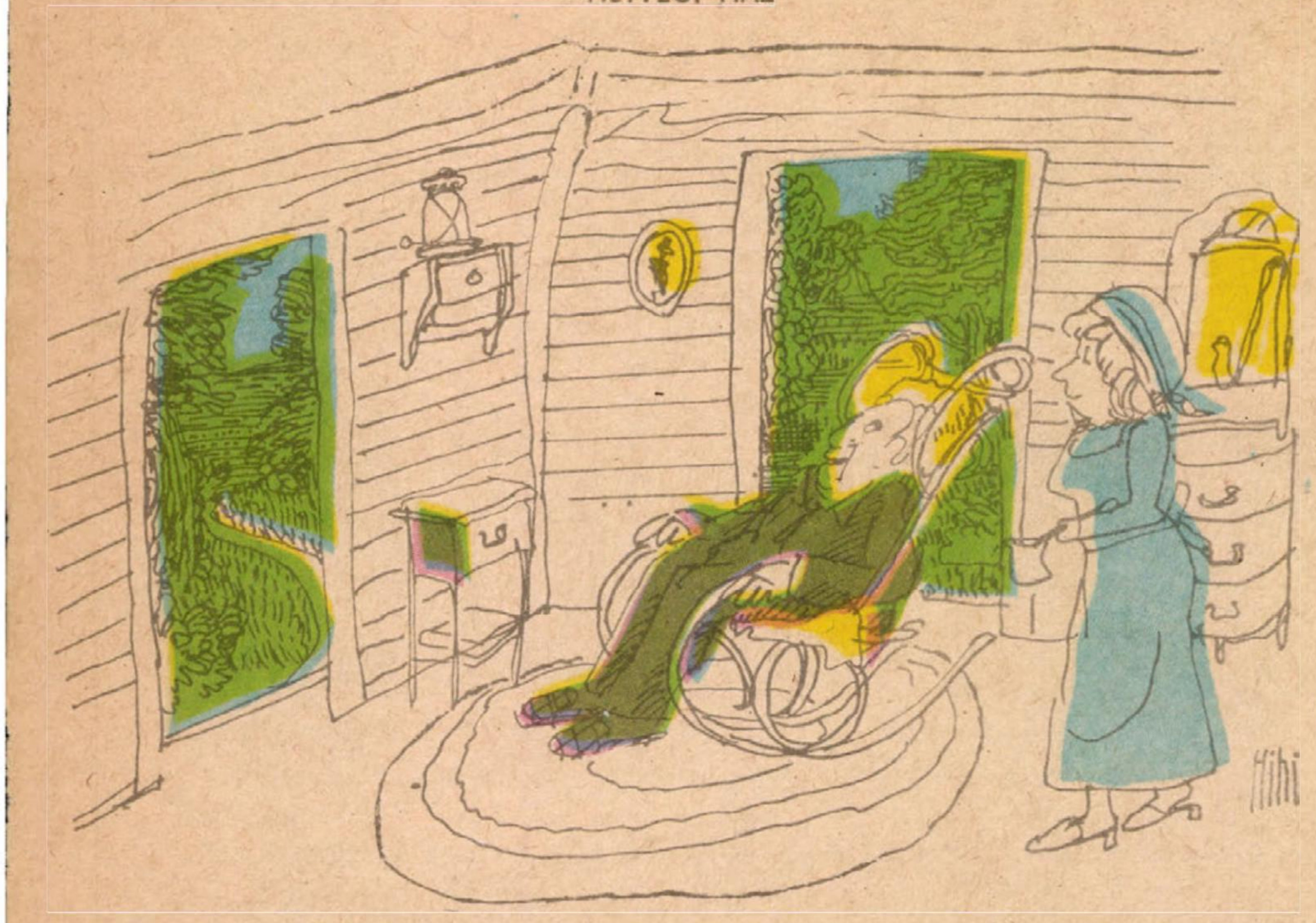

– Ezt szeretem a legjobban: sztereóban a csendet...

Nyolcparancsolat autósoknak

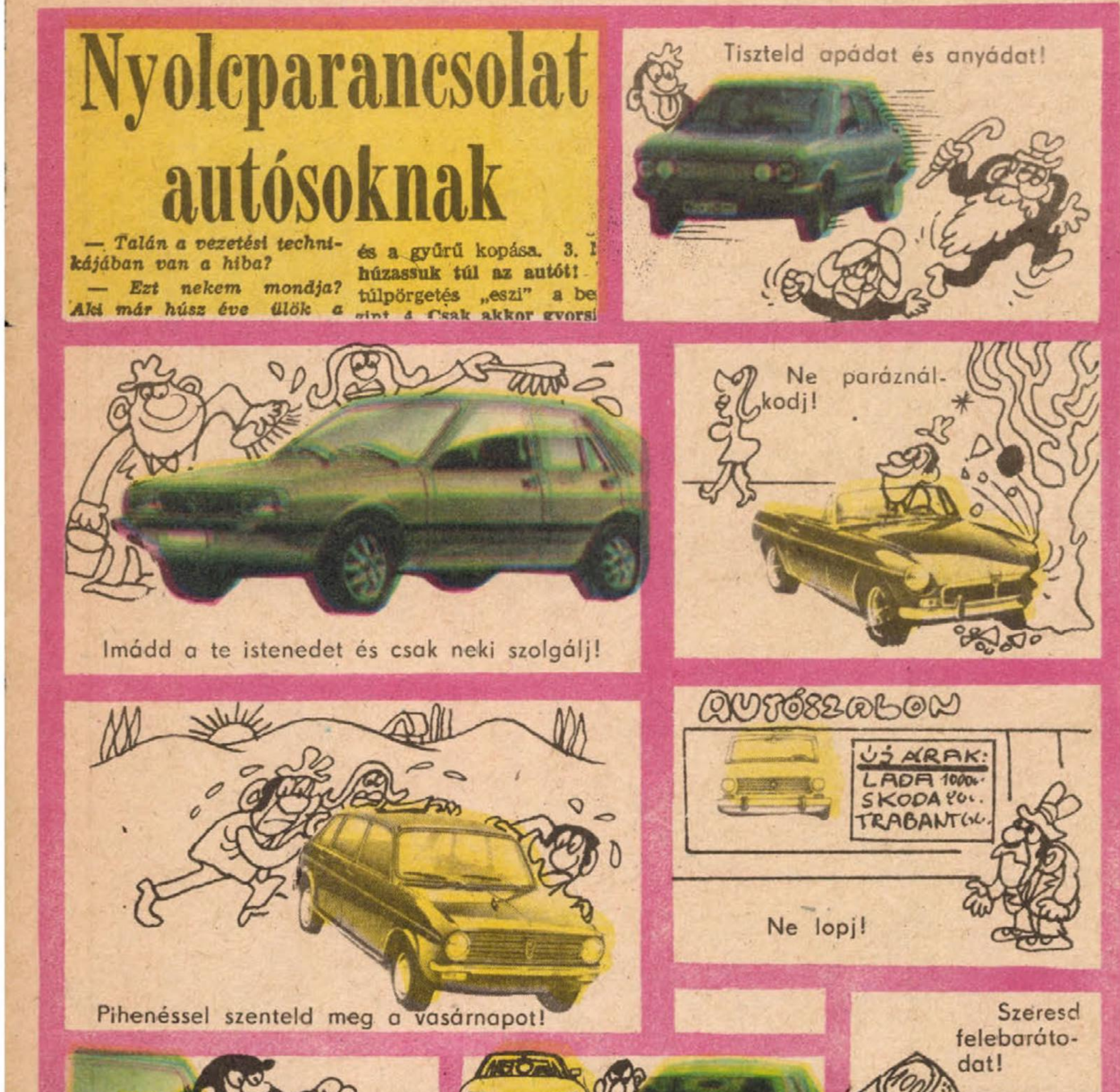
— Talán a vezetési technikájában van a hiba?
— Ezt nekem mondja? Aki már húsz éve ülök a
és a gyűrű kopása. 3.
húzassuk túl az autót!
túlpörgetés „eszi" a be
Tiszteld apádat és anyádat!
Imádd a te istenedet és csak neki szolgálj!
Ne paráználkodj!
Pihenéssel szenteld meg a vasárnapot!
AUTÓSZALON
ÚJ ÁRAK:
LADA 1000%
SKODA 80%
TRABANT 6%
Ne lopj!
Istennek nevét szádra hiába ne vedd!
Ne ölj!
Szeresd felebarátodat!
100

Fülöp György rajzai

Látogatóban egy kleptomániásnál

Igazán nem volt könnyű randevút egyeztetnem az egyik leghíresebb magyar kleptomániással, de aztán mégiscsak kötélnek állt, és csak azt kérte, hogy ne írjam meg, hol szokott ebédelni és vacsorázni. Így kerültem Kóc Géza, nyugodt anyagi körülmények között élő OTP betétállományú budapesti lakos öröklakásába.

A múzeumnak berendezett szolid otthonában Kóc úr rögtön hellyel kínál, majd elővette a teáskészletét is.

— Ezt a Savoyból loptam! — mondta büszkén. — A kiskanalakat pedig a Zöldfa Étteremből.

Belekortyoltam a garzonteába, de az nem volt lopott, csak a mokkacukor. Meg is akadt a torkomban, miközben a falakra függesztett csodálatos evőeszközgyűjteményre néztem. Kóc, a makkegészséges kleptomániás követte tekintetemet, és megjegyezte:

— A merőkanál az Abbáziából, a tortavilla a Kis Royálból, a fűrészélű kések a Greshamből, az életlen kések pedig az Apostolokból vannak. A legbüszkébb persze a cukros csipeszre vagyok, melyet a margitszigeti Kaszinóból loptam!

— Szenet, építőanyagot, gépkocsit, vasutat, öltözőfülkét és INTERAG-ot nem szokott dézsmálni? — kérdeztem megilletődve.

— Hová gondol!? — vált paprikavörössé vendéglátóm. — Én nem vagyok tolvaj, csak hódolok a divatnak. A Mackókból, bisztrókból, eszpresszóból és büfékből begyűjtött párszáz paprikatartó, sótartó és hamutartó igazán nem lehet bűn! Egy-egy ilyet minden második vendég zsebre tesz!

— Ezért nincs kenyereskosár és fogpiszkáló sok étterem asztalán!

— Ebben igaza van, de meg kell jegyeznem, hogy sok amatőr gyűjtő is van, akik nem rendelkeznek művészi érzékkel, és még a piszkos abroszt is képesek ellopni. Ezért javaslom, hogy hozzák létre a Vendéglátóipari Műgyűjtők Szövetségét.

— Melyik fogyóeszközükre a legbüszkébb!?

— A cukros csipeszt már említettem, de van egy pezsgősvödröm is, melyért két körözött söröskorsót és három fagylaltos kehelyt akart adni az egyik gyűjtő haverom.

— Ezek szerint cserélni is szokott?!

— Igen. Jelenleg is levelezésben állok több magyar turistával, akik külföldi gyűjtőúton tartózkodnak. Szeretnék szerezni egy eredeti Ritz Szálloda-i hamutartót, egy dalmát olivaolajcsöpögtetőt, egy bajor söröskriglit és egy francia pezsgőspoharat.

— Na és, mit csinál ezzel a háromszáz lopott damaszt szalvétával?!

— Mindennap megnézem őket, mert ilyen gyűjtemény kérem, egy étteremben sincs! Életem végéig zsebre akarok tenni még egy rablóhús kardocskát, meg egy bográcsgulyást. Persze, lehet benne halászlé is. Halálom után pedig az egész gyűjteményemet a köznek ajándékozom.

— Köszönöm a beszélgetést, de addig is saját sótartóval megyek vacsorázni a maga vadászterületére!

Tormai László

LUXUSHELY

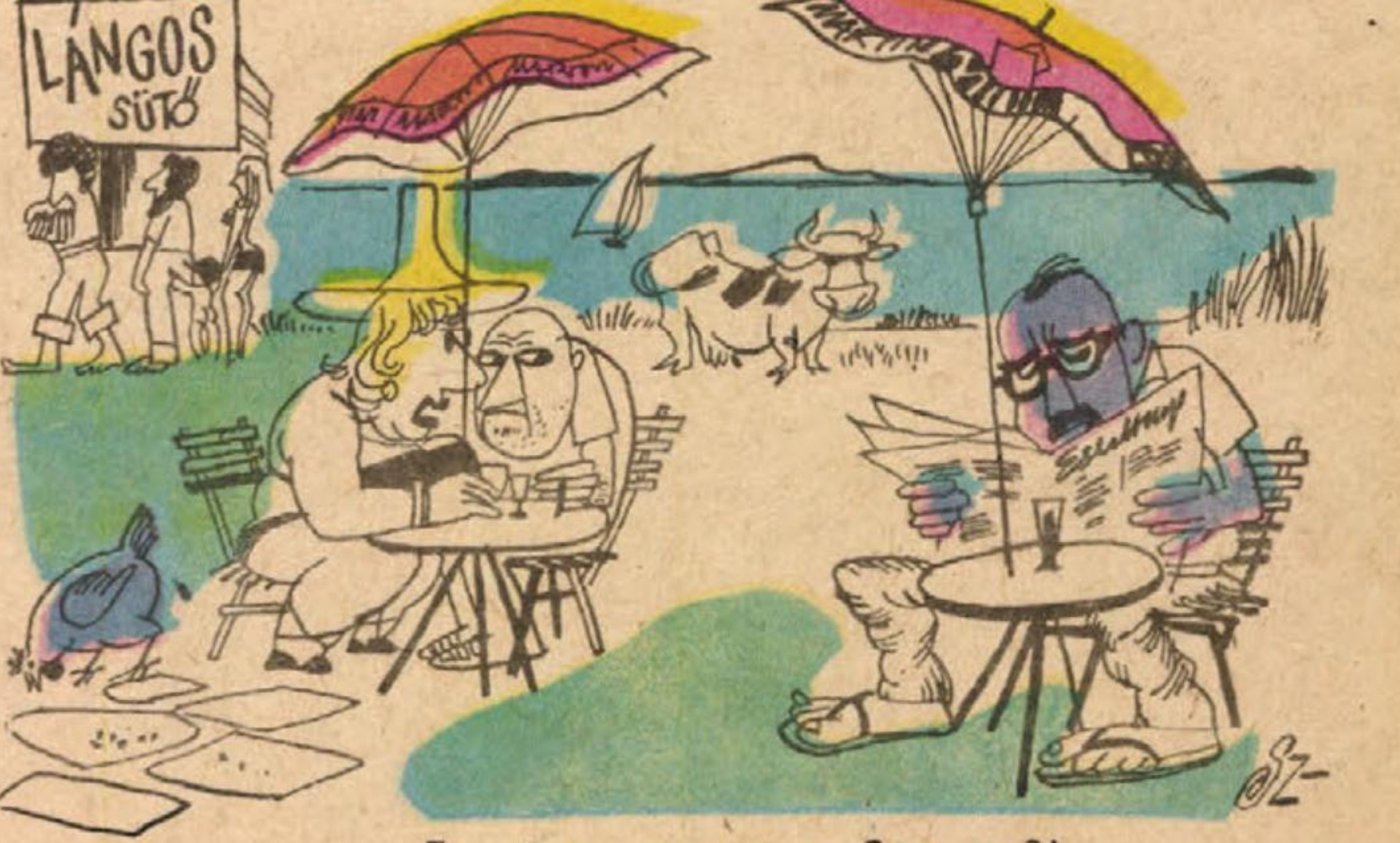
LÁNGOS SÜTŐ

– Te, tata, ez nem a Somoza?!

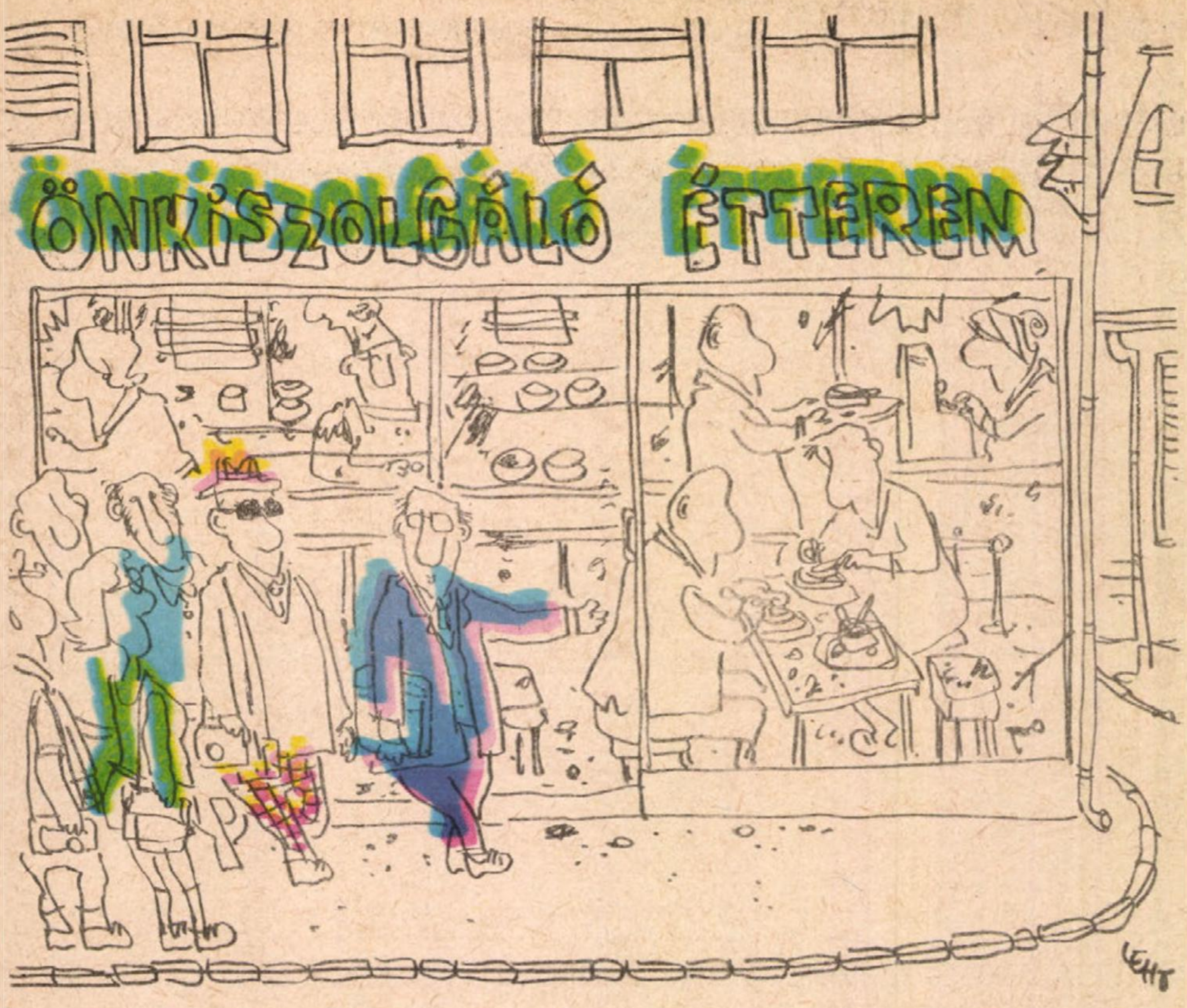

– Természetesen nálunk is vannak helyek, amelyeket csak a tehetősebbek engedhetnek meg maguknak.

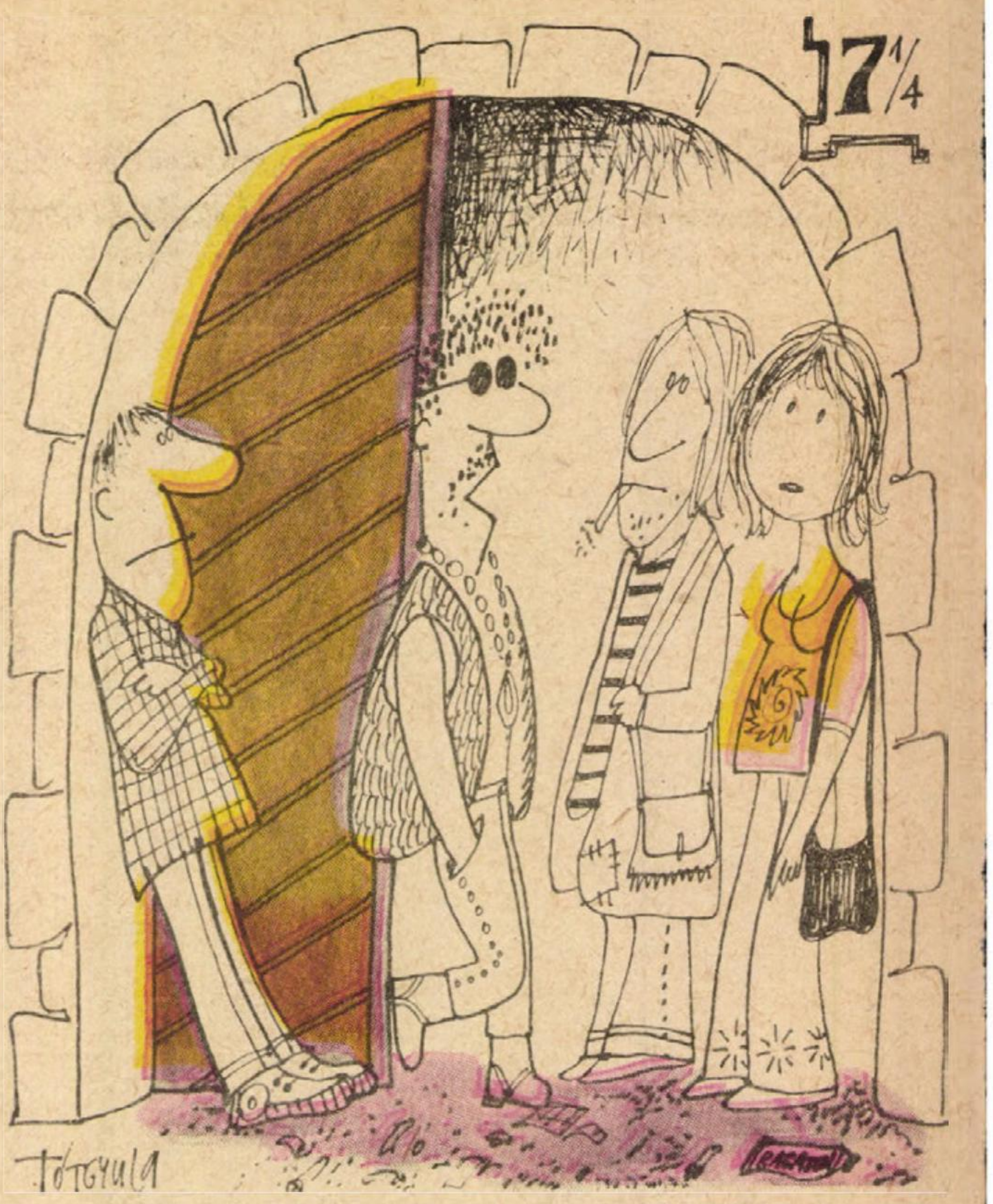

– Hallottátok? Ha most lenne jövedelmünk, akkor mi is kaphatnánk jövedelemkiegészítést!

CSÚSZÓPÉNZ

Ellenőr: Mondja, hogyan adhatnak maguk ilyen kevés fizetést?

Igazgató: Kérem, a dolgozóink nem keresnek rosszul. A ruhagyártás közismerten borravalós szakma...

Ellenőr: Mióta? Én még soha nem hallottam erről.

Igazgató: Amióta ilyen keveset fizetünk.

Ellenőr: Nem értem.

Igazgató: Nézze! Rájöttünk, hogy a borravalós szakmákban nincs munkaerőhiány. Nálunk volt. Elhatároztuk tehát, hogy borravalós szakmává tesszük a ruhakészítést.

Ellenőr: Hogyan?

Igazgató: Egyszerű. Felére csökkentettük a fizetést, és az emberek kiléptek a gyárból. Így persze nem tudtunk eleget szállítani. Előállt a borravaló űr.

Ellenőr: Vagyis?

Igazgató: **Vagyis önnek kell egy öltöny. Bemegy a boltba, és, hogy kapjon egy ruhát, ad az eladónak mondjuk egy százast.**

Ellenőr: De nem adok.

Igazgató: De tegyük fel, hogy ön nem minisztériumi ellenőr. És kell az öltöny.

Ellenőr: Tegyük fel.

Igazgató: Akkor viszont tegyük fel azt is, hogy ad egy százast. Namost az eladó, hogy tudjon magának öltönyt adni, eljön a gyárba, és ad a diszpécsernek hatvan forintot, aki tovább ad ötvenet a szabónak. Érthető?

Ellenőr: Nagyjából. De mondja! Nem tűnt még fel ez az egész — hogy is mondjam — disznóság senkinek?

Igazgató: Sajnos nagyon lassan. Jó egy évig tengődött a vállalat. Aztán szerencsére a tévében vetítettek egy riportfilmet „Borravaló, vagy borravarró" címmel.

Ellenőr: Na végre! És mi lett a tévériport eredménye?

Igazgató: Megjelent négy leleplező cikk is. Megállapították, hogy a dolgozóinknak kevés a fizetésük, azért szorulnak a borravalóra. Én pedig elmondtam, hogy azért nem adunk többet, mert úgyis kapnak borravalót.

Ellenőr: És még ekkor sem büntették meg magát?

Igazgató: Nem büntettek meg, viszont két nap alatt megszűnt a munkaerőhiányunk.

Ellenőr: Ez mind szép, csak éppen a vevő károsodik.

Igazgató: Még a vevő sem károsodik. Tudok én vigyázni magamra, kérem szépen. Amennyivel kevesebb bért fizetünk ki, annyival olcsóbban adjuk a ruhákat.

Ellenőr: Uram, ön egy zseni.

Igazgató: Minek tagadjam, ha már rájött.

Igazgató: De hogy befejezzem, már csak egy nehézséget kellett leküzdeni. Ugyanis felfutott a termelés, lett munkaerő, rengeteg jó árunk van végre...

Ellenőr: Na és ez miért baj?

Igazgató: Hát ha mindent kapni, és tele vannak a boltok, ki a fene ad maga szerint borravalót ezeknek az embereknek?

Ellenőr: Tényleg, ki?

Igazgató: Én. Így osztom szét a munkásoknak a fizetést. Csak meg ne tudják valahogy...!

Tótisz András

LOKÁLPATRIÓTA

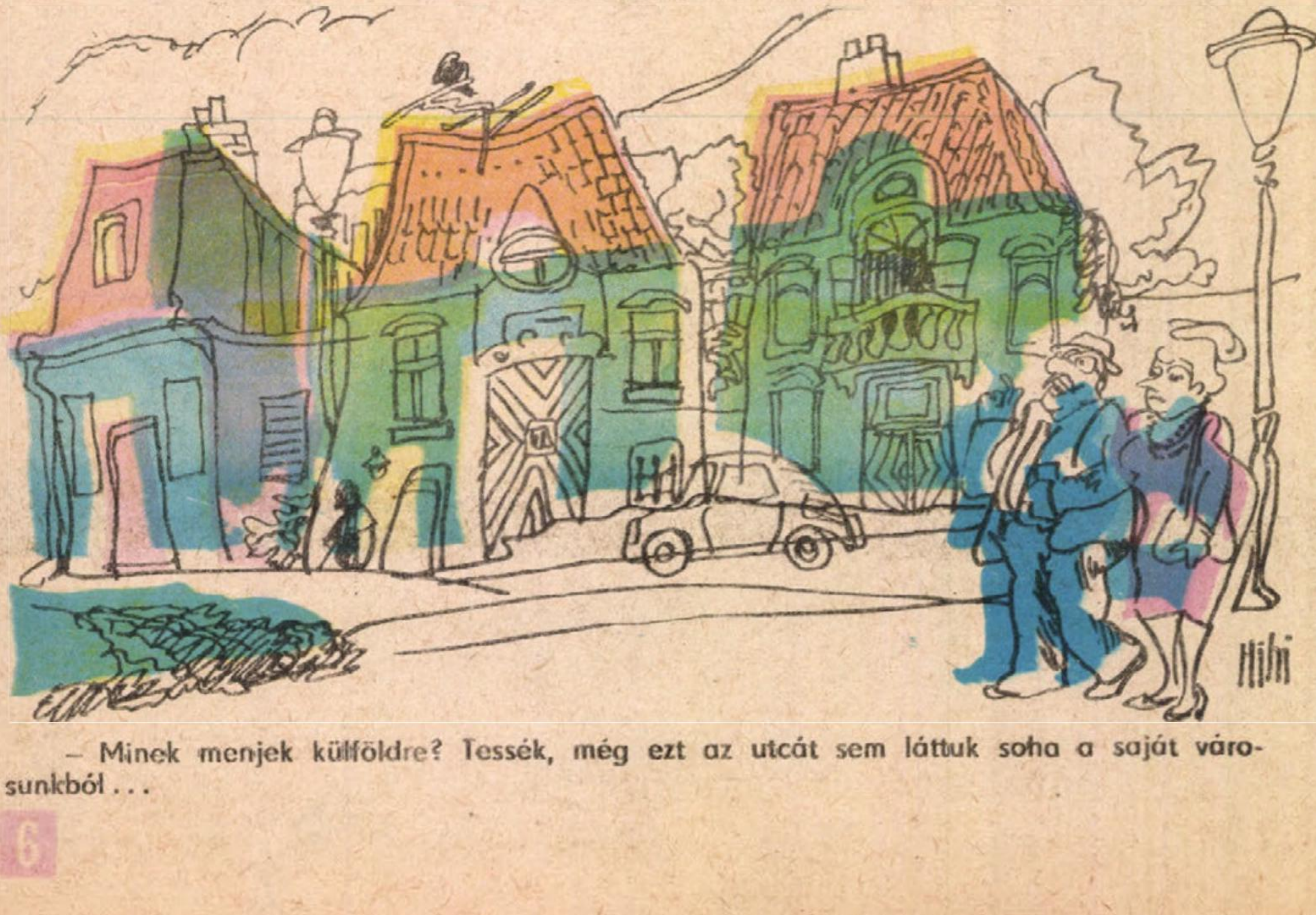

– Minek menjek külföldre? Tessék, még ezt az utcát sem láttuk soha a saját városunkból...

KIFOGÁS

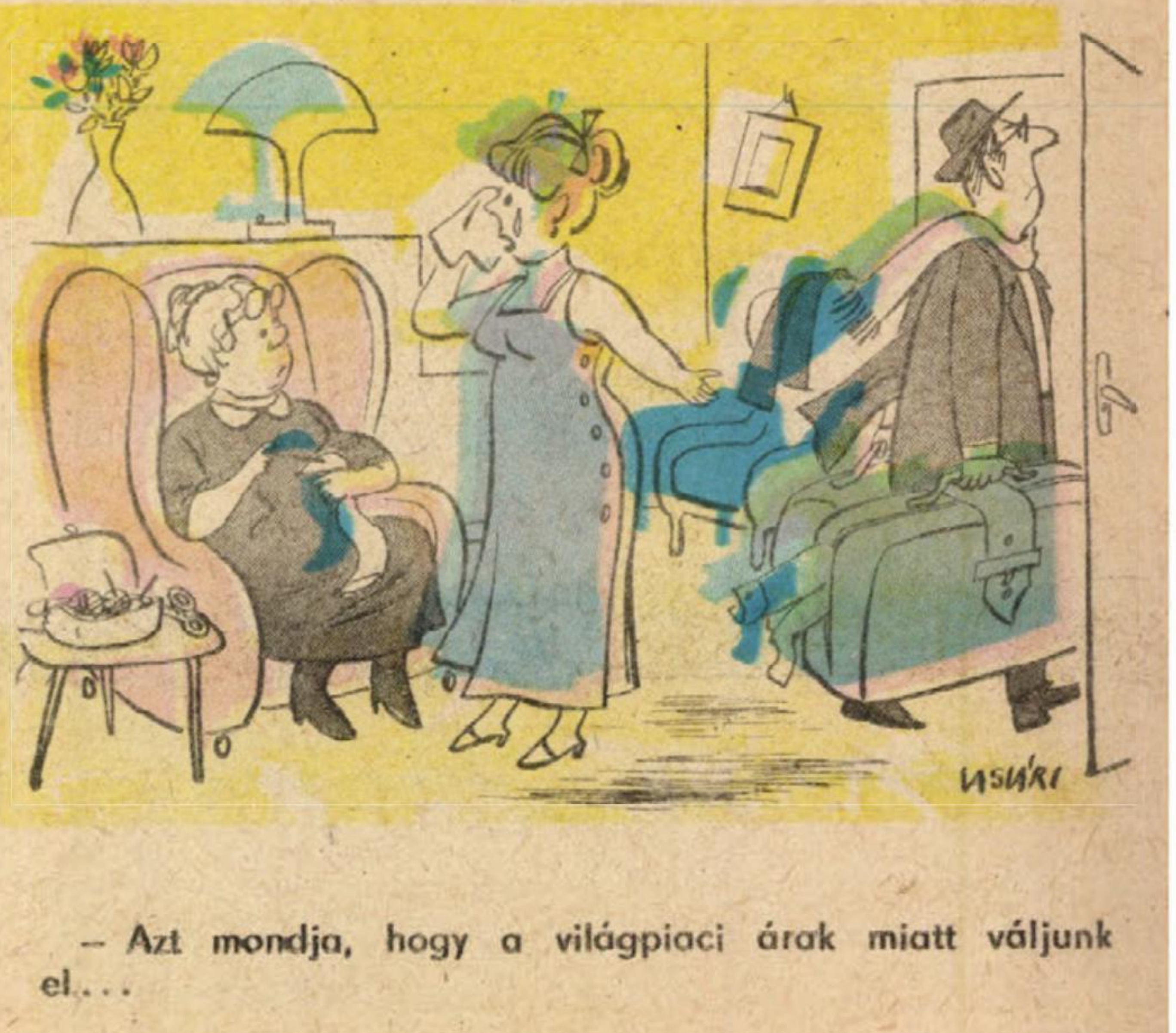

– Azt mondja, hogy a világpiaci árak miatt váljunk el...

HOMOK

Igen, tudom, gyermekév van, most a kicsikről csak jókat, csak szépet illik írni, de hát ami sok, az sok!

A homokról van szó.

Emeletráépítés folyik a mi bérházunkban, hosszú ideje már, hogy tíz-tizenkét fehér fóliazsákot látok reggelente a kapualjban, rendesen a falnak támasztva.

Épek ezek a zsákok, úgy kérharmadig homokkal teli mind.

De a hét végére valamennyi ki van szúrva a közepe táján!

Hadd peregjen ki belőlük a homok, hadd üsse meg a házfelügyelőéket a guta, amikor szombaton és vasárnap a munkások összehomokozzák a kapualjat, a lépcsőházat, a liftet, hadd pukkadjunk meg mérgünkben mi, lakók, hogy a talpunkon mennyi maszatot viszünk be otthonunkba, hadd dühöngjön az építő kisiparos, hogy tucatjával mennek tönkre a zsákjai!

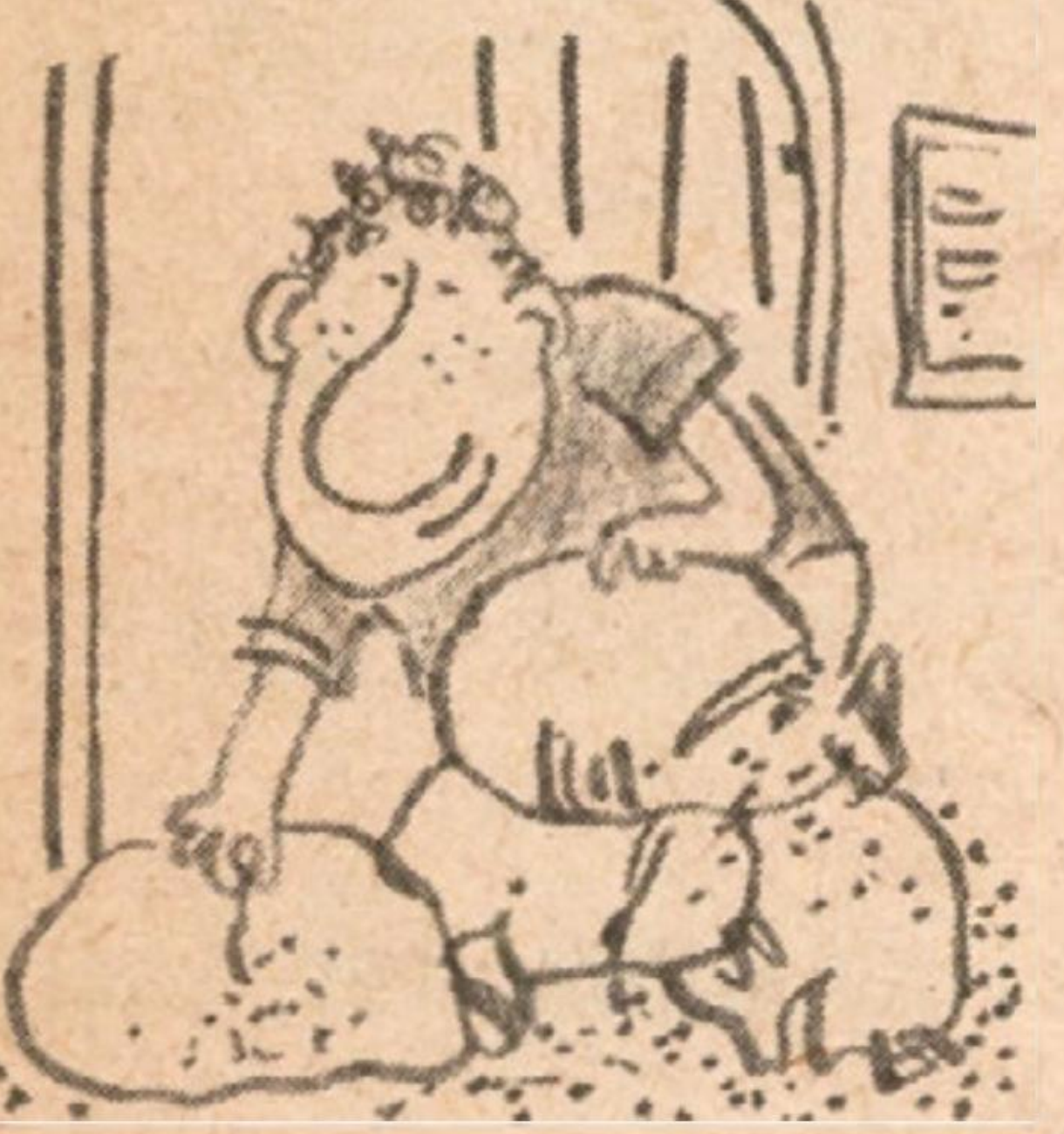

De ez még nem minden!

Talán az építkezés második vagy harmadik hetében történt. Nyitom ki a levélszekrényemet a kapualjban, a rekeszből vagy egy kiló homok ömlik a cipőmre! Feltehetőleg egykezűség esete forgott fenn, ugyanaz tömte meg a rekeszt, aki hasbaszúrja a zsákokat. És nemcsak az enyémet, lakógyűlésen derült ki.

Micsoda idétlen tréfák!

Milyen otromba diákcsínyek!

Mert felnőtt emberről effajta oktalanság nem tételezhető föl, tetszik, nem tetszik, maradnak a gyerekek, a házbéliek persze.

Nekem főleg az a kis vörös gyanús a nyolcadik emeletről, a szeme se áll jól, csak úgy süt belőle a nemzedéki ellentét.

Rendben van, elismerem, én is voltam gyerek, én sem voltam mintagyerek. De én legalább kitartó voltam, állhatatos és buzgó, amikor valami jó kis tréfát eszeltem ki, hajtottam végre.

De ez a kis vörös hapsi? Ahogy múltak a hetek, a zsákoknak már csak a fele, negyede lett kiszúrva! És egyre sűrűbben fordult elő, hogy hiába nyúltam tisztes távolból a levélszekrényemhez, hogy kinyissam, a postai küldemények nem voltak homokba ágyazva.

És a minap — már sehol semmi!

Bárhogy nézem, egész héten egy karcolást sem fedezek föl egyetlen zsákon sem, egy homokszem sincsen a levélszekrényben.

Szalmaláng, tunyaság, céltalanság, az állóképesség teljes hiánya, ez jellemzi a mai srácokat.

Pedig még hónapokig elhúzódhat ez az átkozott építkezés!

De ő föladja, neki az egésztől elment a kedve, ő nem törődik tovább sem a zsákokkal, sem a rekeszekkel!

Nagy baj lehet az iskolai meg az otthoni neveléssel, ha egy gyerek jelleme ilyen labilis, ennyire gyenge az akarata.

Vagy talán nyaral valahol a bűnös, hiszen kitört a vakáció?!

Mindegy, óvatosan körülnézek, elő a zsebkést, megbököm picit az egyik zsákot, a lyuk alá tartom a markom, igazán csak egy kicsi homokot becsurgatok a szomszéd levélszekrényébe.

Mert végül is valakinek helyt kell állnia, ha az alamuszi vöröske most a Balatonban, vagy tudom is én hol lubickol, felelőtlenül!

Kürti András

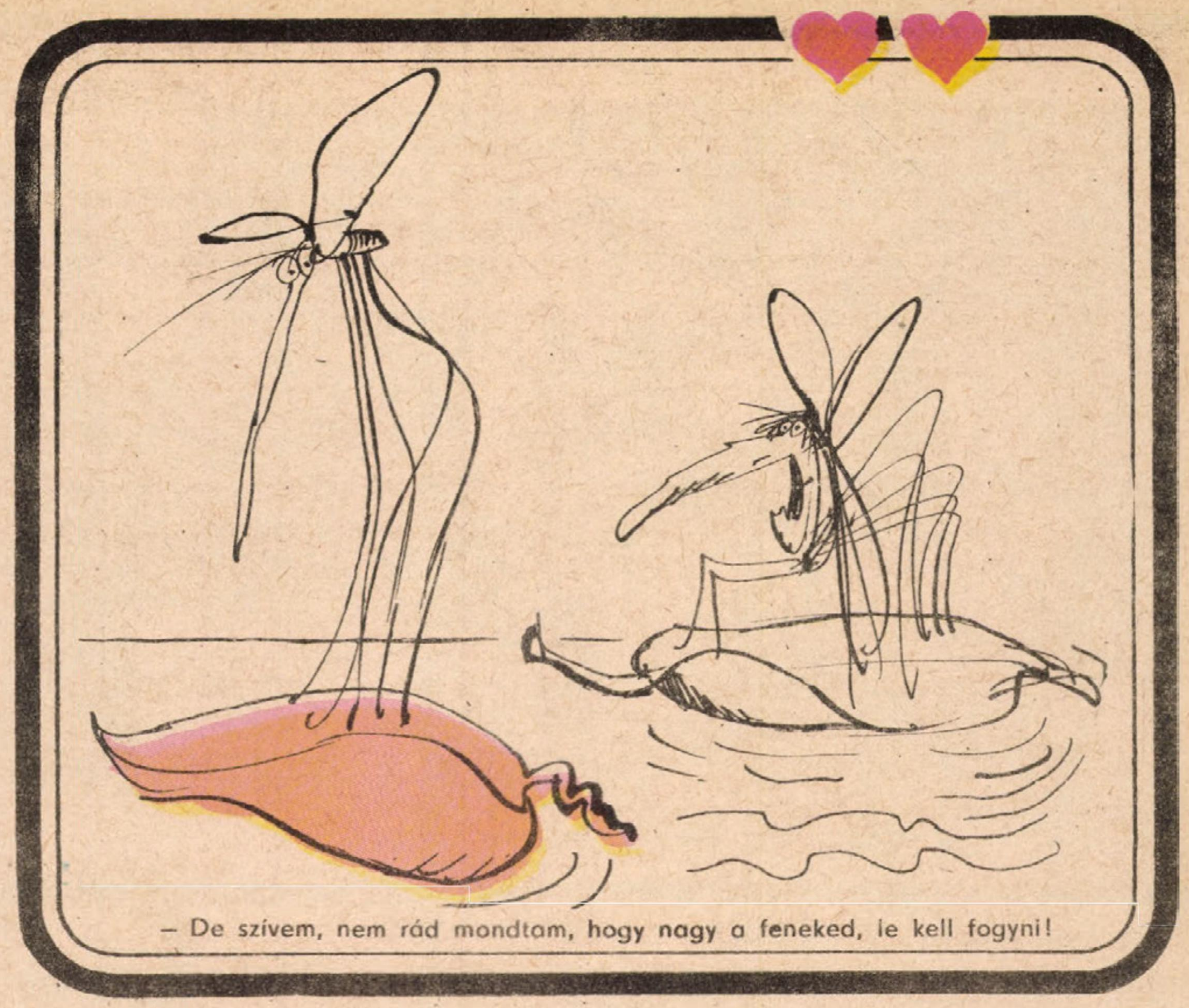

– De szívem, nem rád mondtam, hogy nagy a feneked, le kell fogyni!

A RÉM

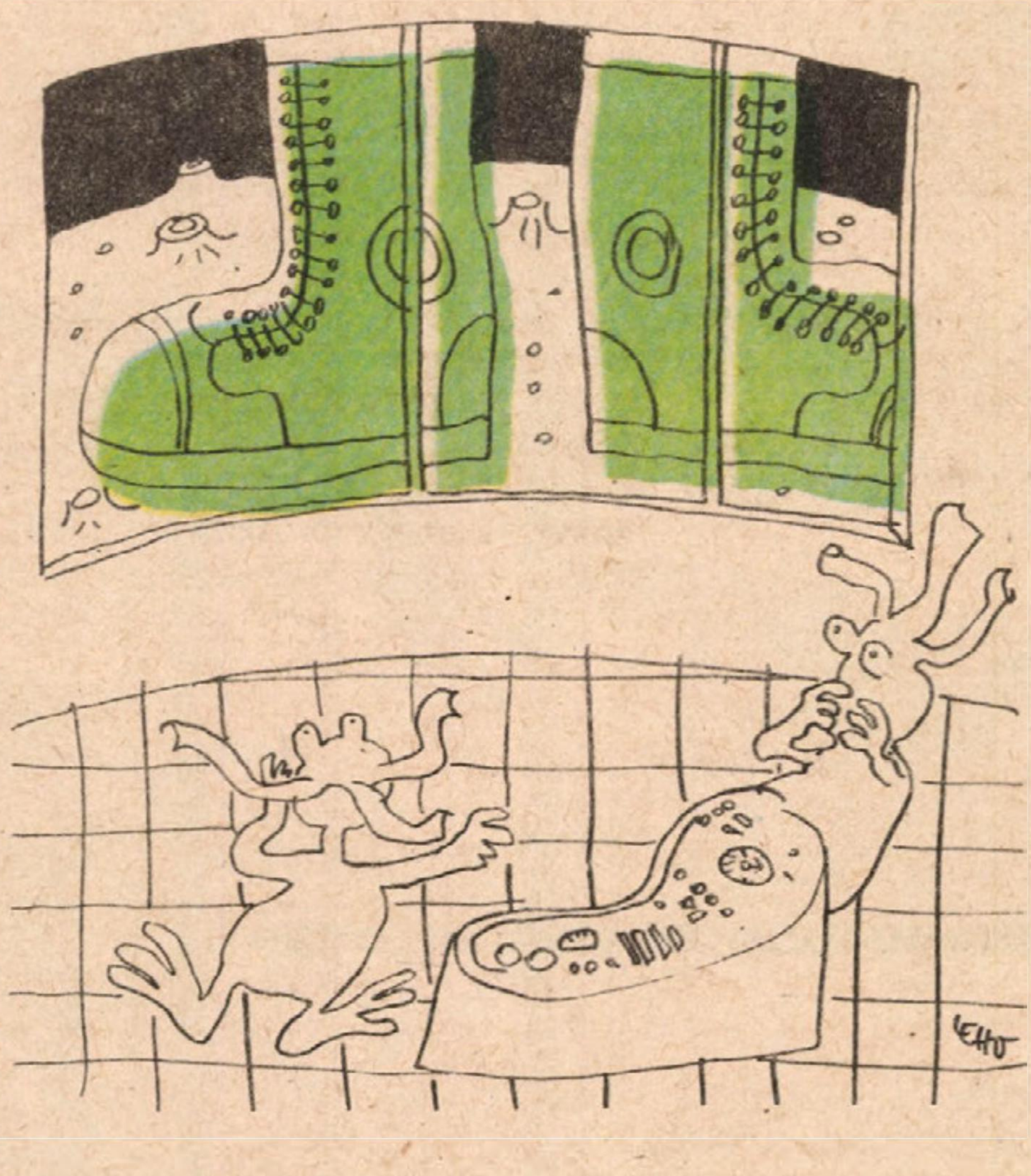

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párizsból érkezett:

Éjfél van. Egy középkorú pár tér haza a moziból. A kapu előtt hosszasan beszélgetnek. A férfi megkérdi:

— Yvonne drágám, mondd, mikor határozod el magad végre?

— Szívem, tudod jól, minden vágyam, hogy megszökjem veled — búgja gyöngéden a nő —, de azt is tudod, hogy ezzel túlságosan nagy örömet szereznénk a férjemnek!

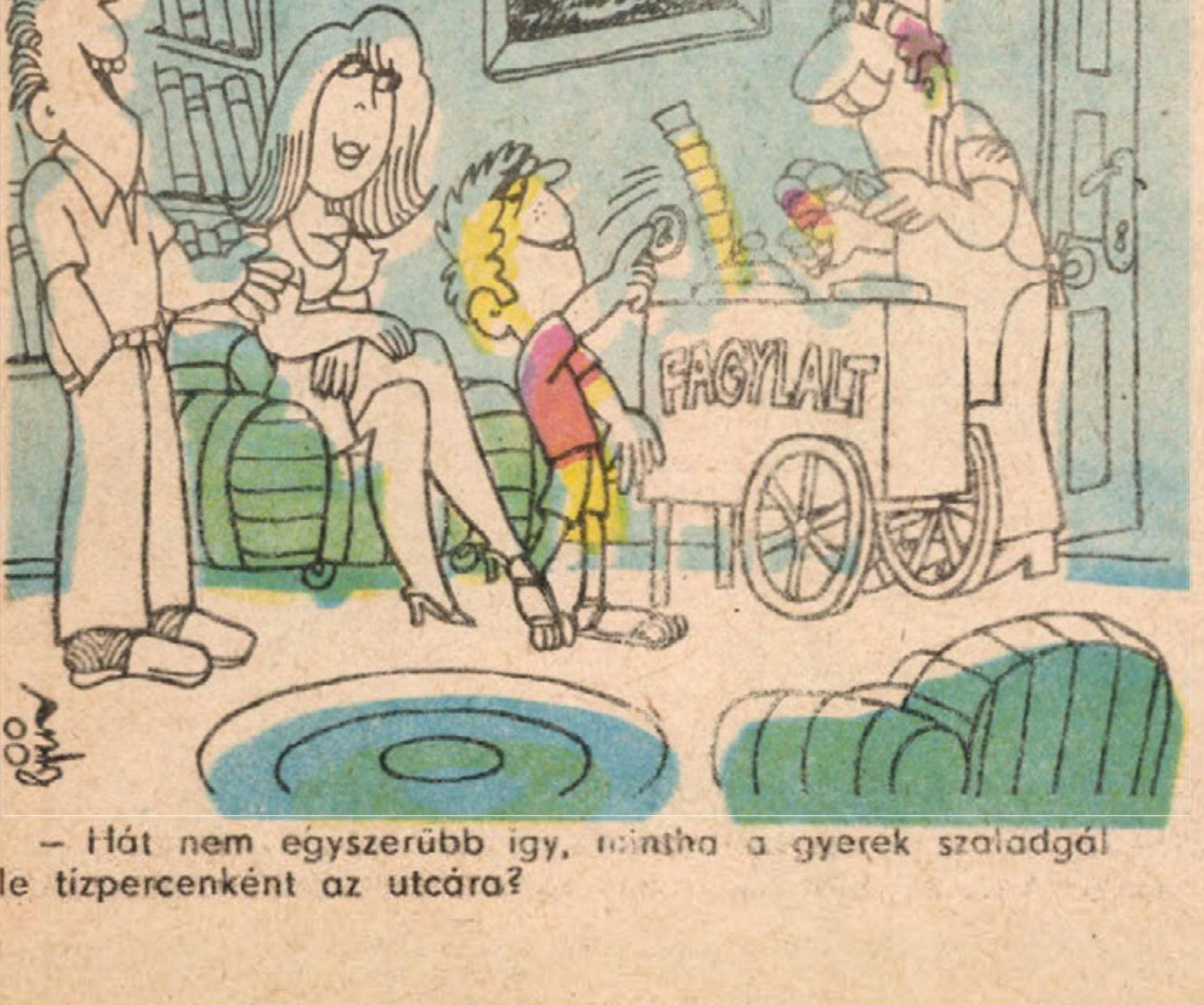

– Hát nem egyszerűbb így, mintha a gyerek szaladgál le tízpercenként az utcára?

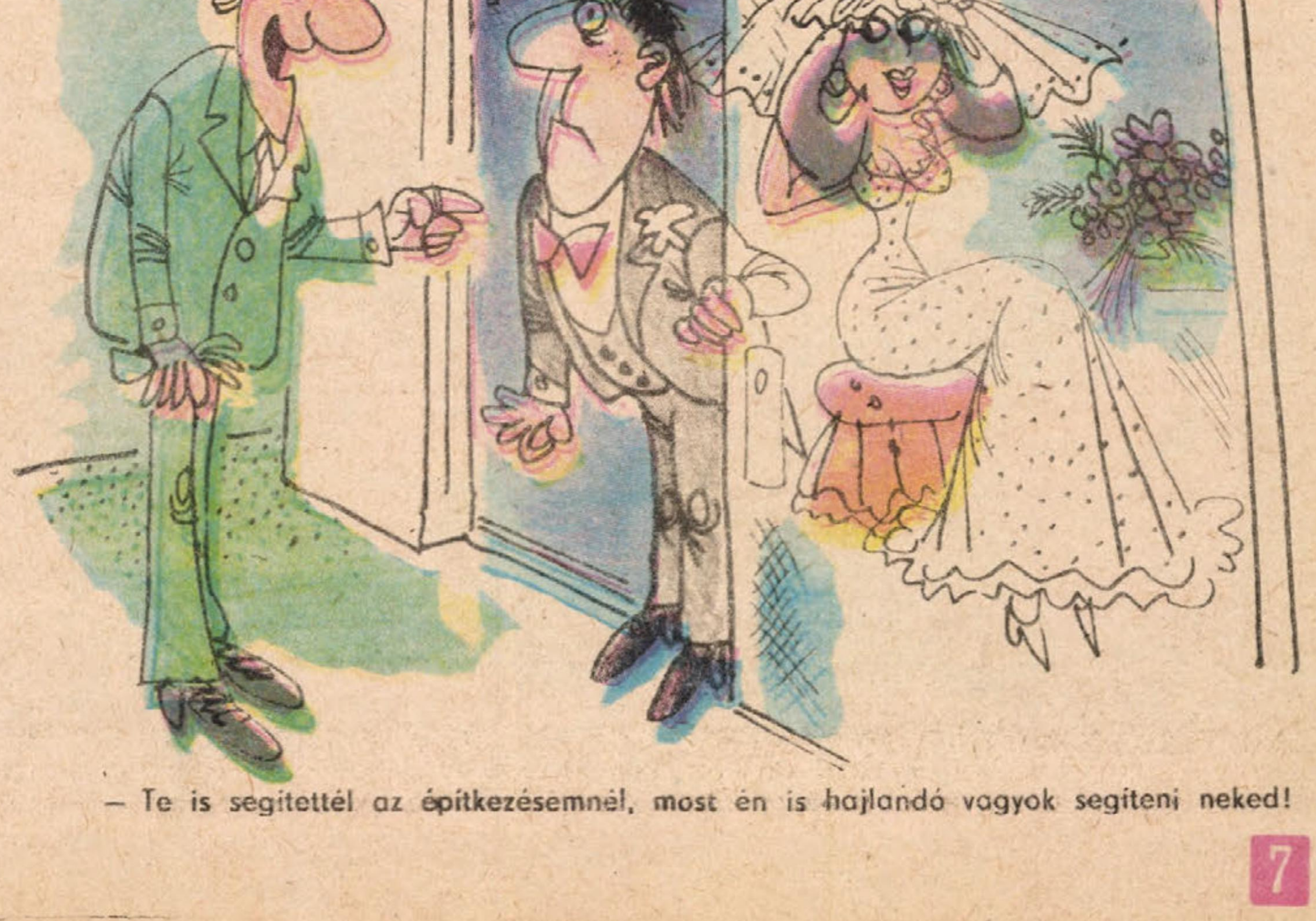

– Te is segítettél az építkezésemnél, most én is hajlandó vagyok segíteni neked!

Sághy Vilmos belkereskedelmi miniszter kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól: HOGYAN RENDEZNÉK AZ ÁRAKAT?

Balázs-Piri Balázs:

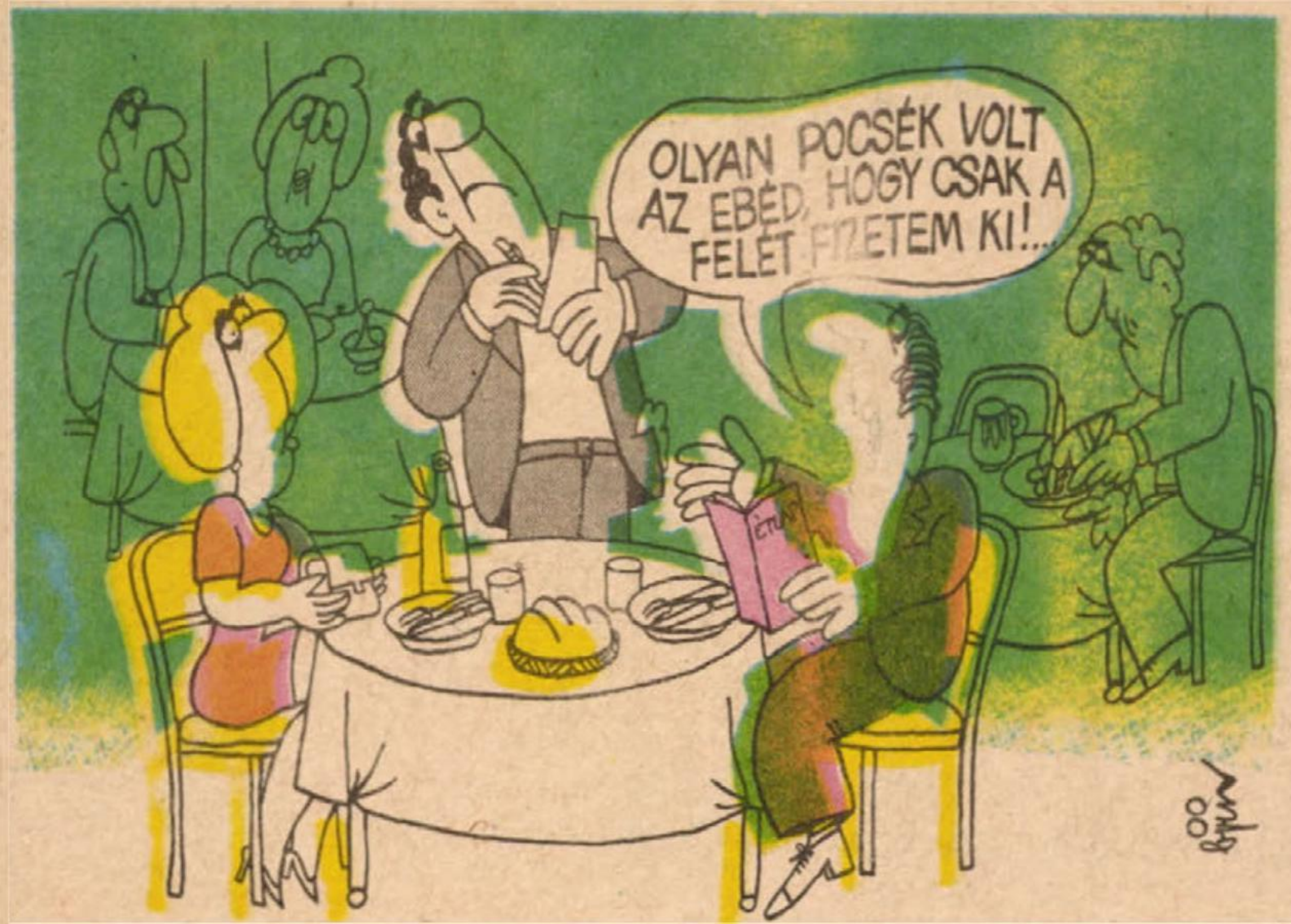
OLYAN POCSÉK VOLT AZ EBÉD, HOGY CSAK A FELÉT FIZETEM KI!...
ÉTLAP

Bevezetném, hogy mindenütt lehessen alkudni.

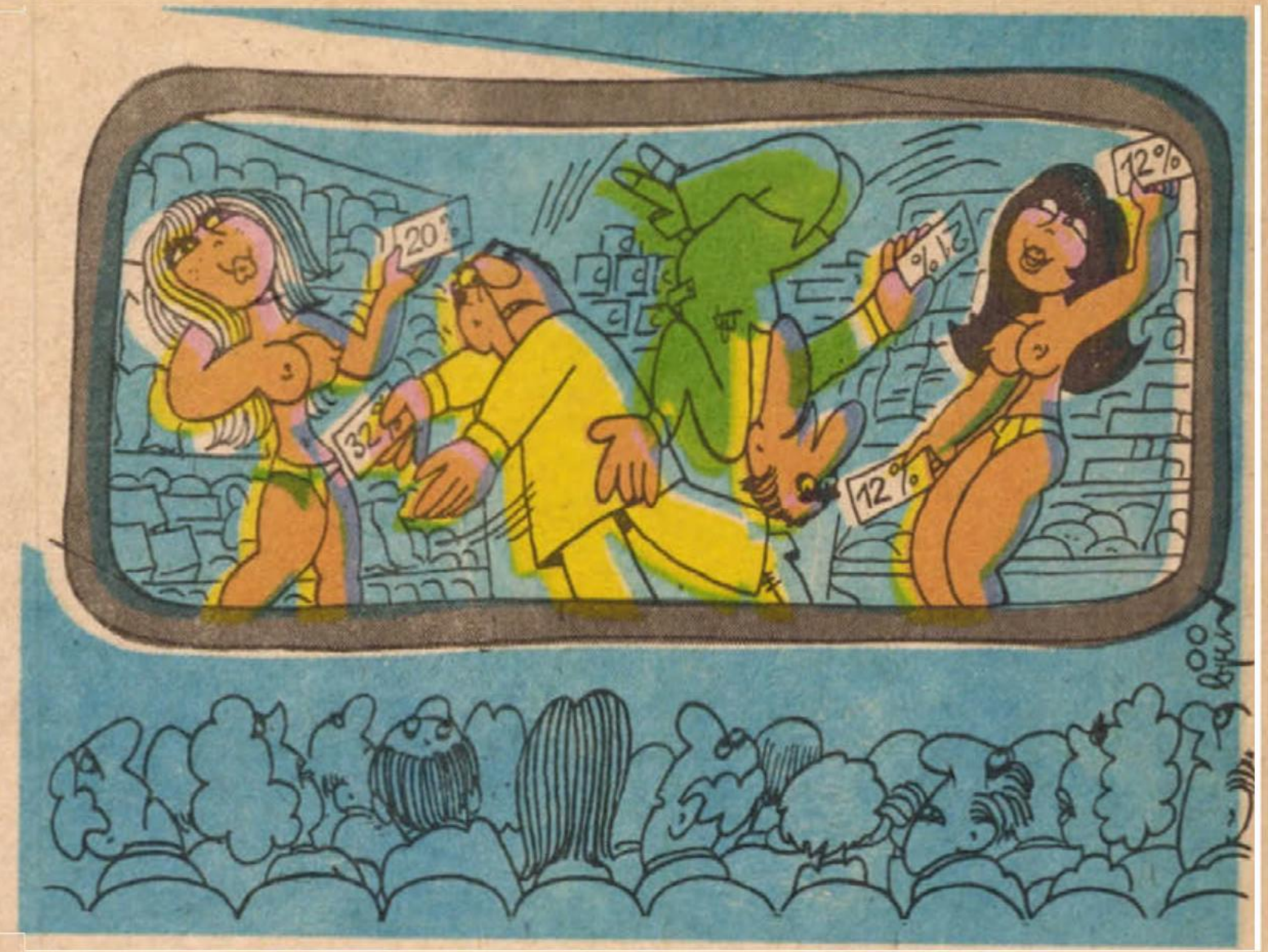

Széles vászon, szép nőkkel, látványos kaszkadőrjelenetekkel.

Lehoczki István:

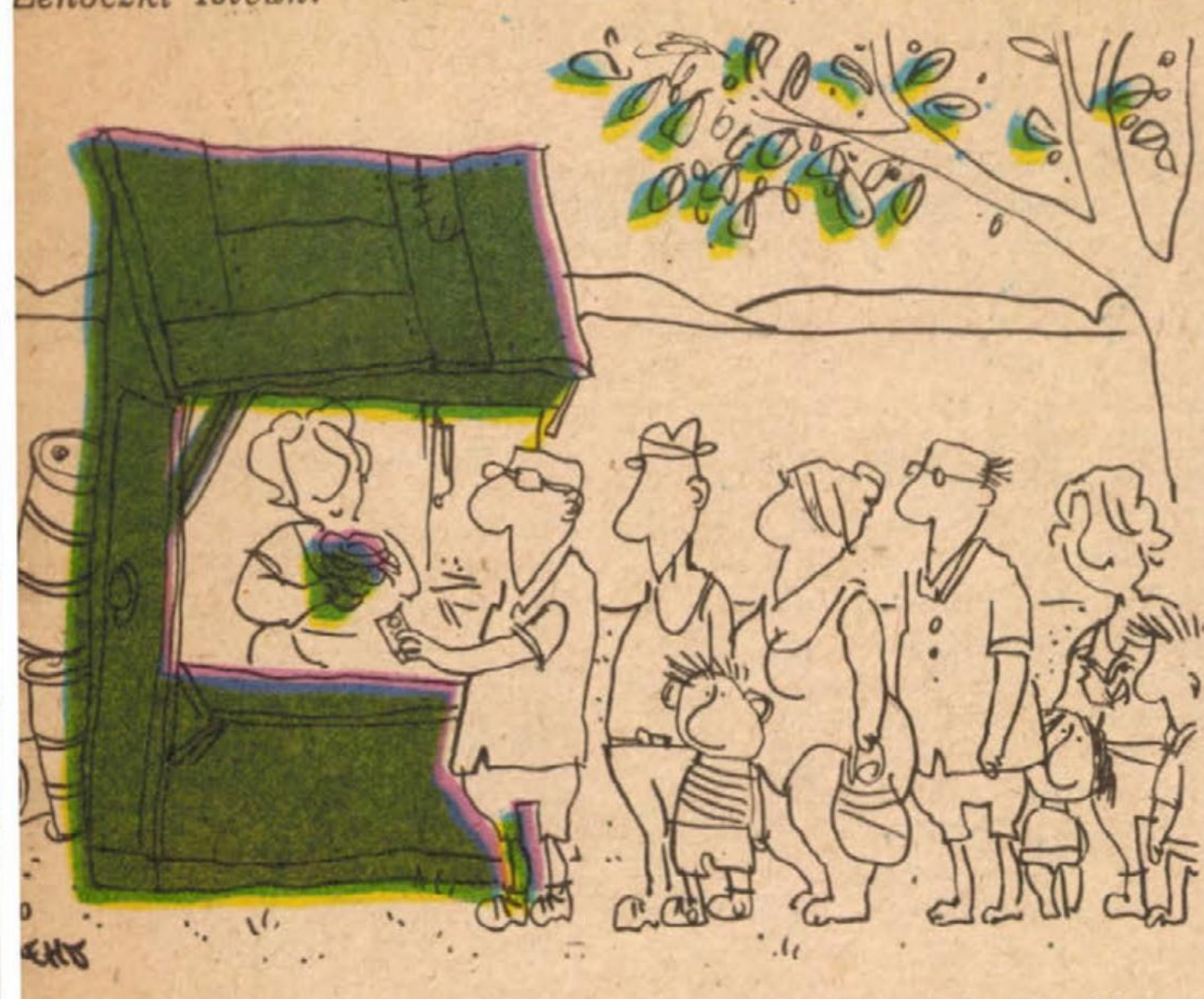

– Külföldieknek csak konvertibilis valutáért lehetne lángost venni.

Tormai László:

Hónap elején lehetnek magasabbak az árak, de a hó végén legyenek egyre kisebbek.

Árkus József:

Az ártámogatás mintájára megpróbálnám a vevőket is támogatni.

Tót Gyula:

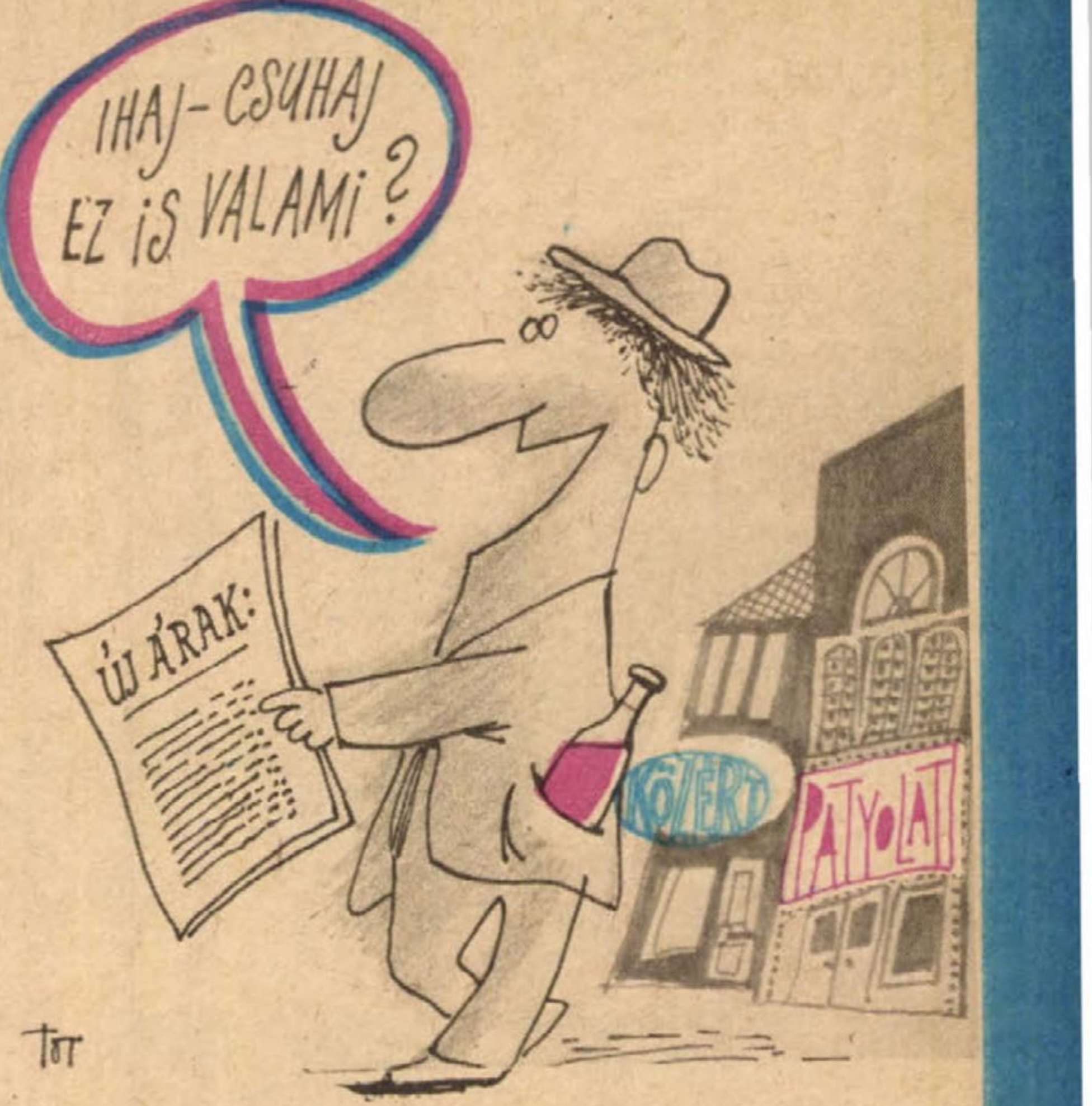
IHAJ-CSUHAJ EZ IS VALAMI?
ÚJ ÁRAK:
KÖZÉRT
PATYOLAT

– Úgy, mint most. A szeszes italokat nem emelném...

Endrődi István:

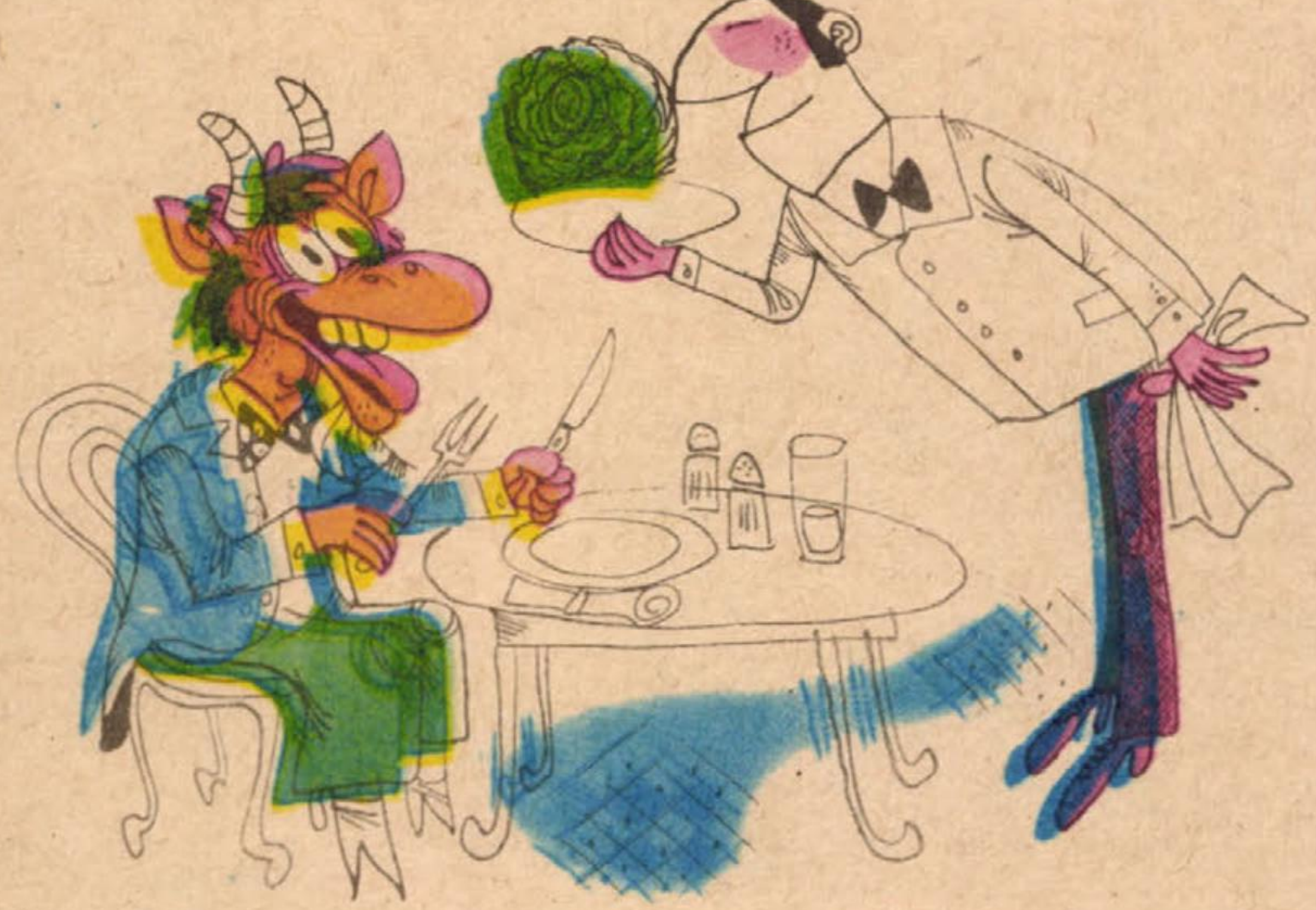

– Úgy, hogy a kecske is jóllakjon és a káposzta ára is megmaradjon.

Hegedűs István:

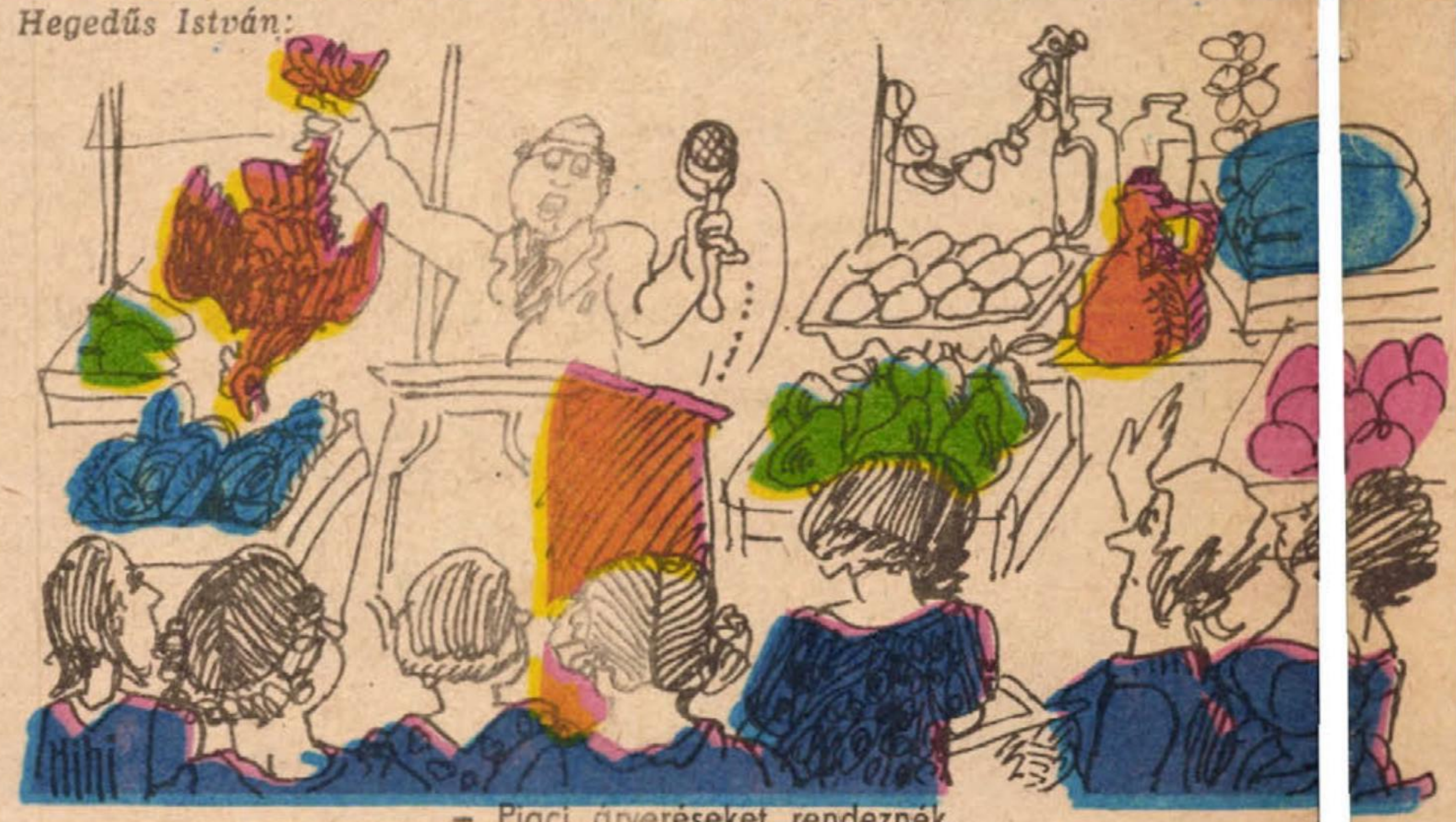

– Piaci árveréseket rendeznék.

Föld S. Péter:

Éppen fordítva, mint ahogy mostanában teszszük. A mi árainkat gyűrűztetném ki a világpiacra, ezzel is tovább mélyítve a tőkésországok válságát.

Várnai György:

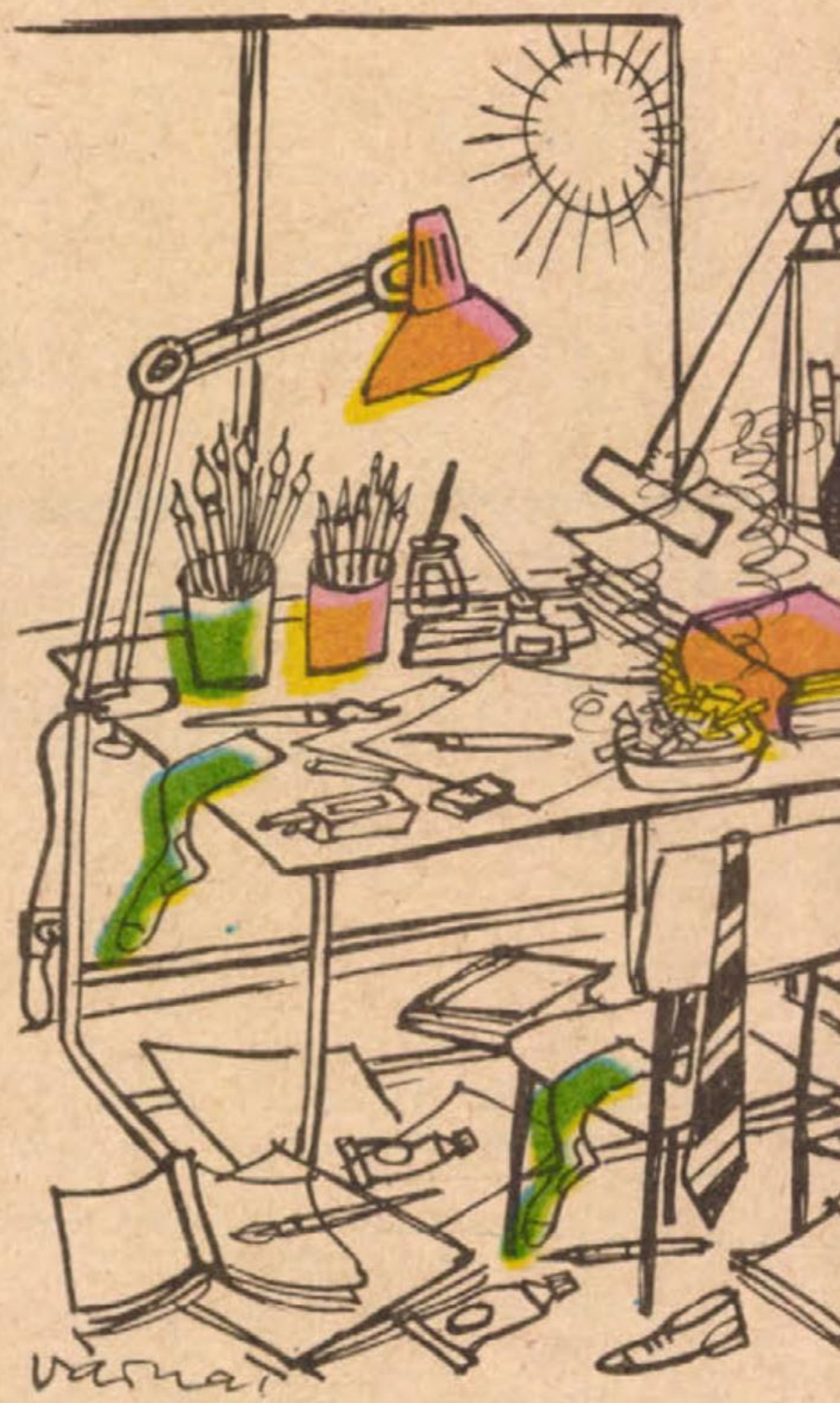

– Sajnos, olyan rendetlen vagyok, hogy semmiféle rendezésre nem merek vállalkozni.

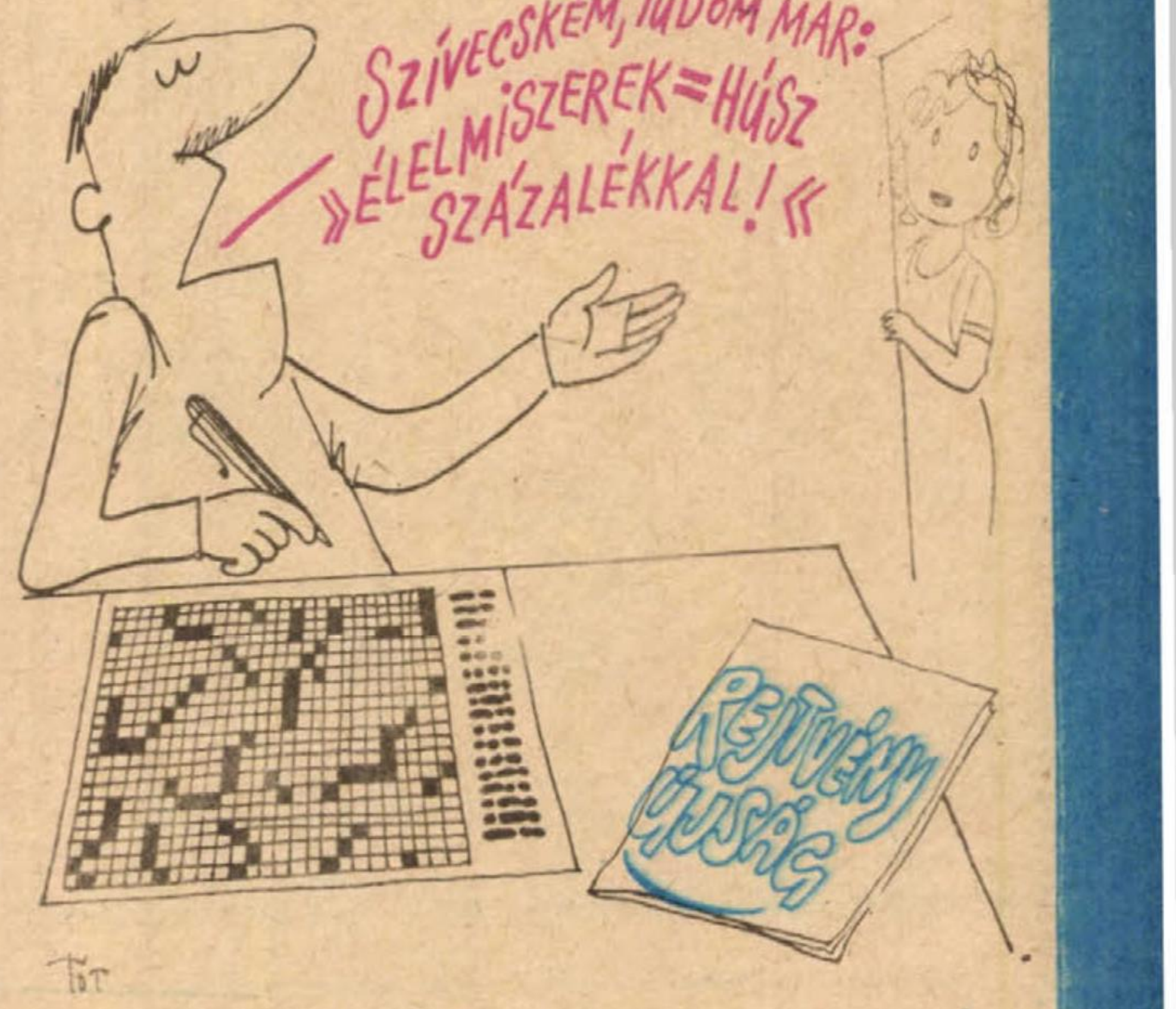
SZÍVECSKÉM, TUDOM MÁR: »ÉLELMISZEREK=HÚSZ SZÁZALÉKKAL!«
REJTVÉNYÚJSÁG

– Mivel közismerten rejtvényfejtést kedvelő nép vagyunk, először kiszivárogtatnám a keresztrejtvények definícióiban...

Somogyi Pál:

Húsz-huszonöt százalékkal emelném az árakat, azután pedig minden hónapban szezonvégi vásárt tartanék, harminc-harmincöt százalékos árengedménnyel.

Fülöp György:

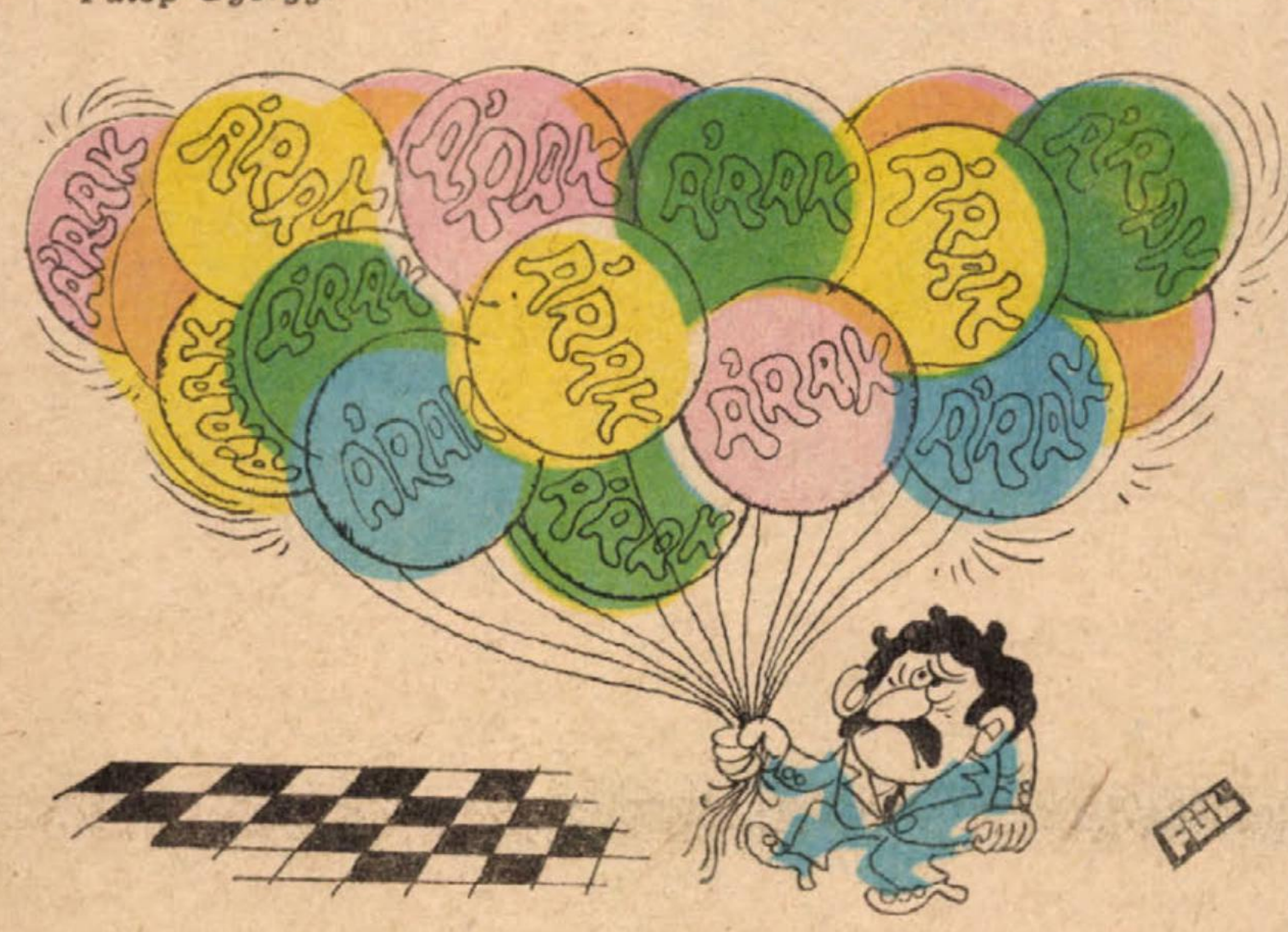

– Egyelőre jó erősen meg kell fogni.

Radványi Barna:

Az áremelkedésekre is kiterjeszteném a sebességkorlátozást.

Galambos Szilveszter:

A havi 180 forintos pótlékot mindenkinek kifizettetném 1900-ig visszamenőleg.

Szűr-Szabó József:

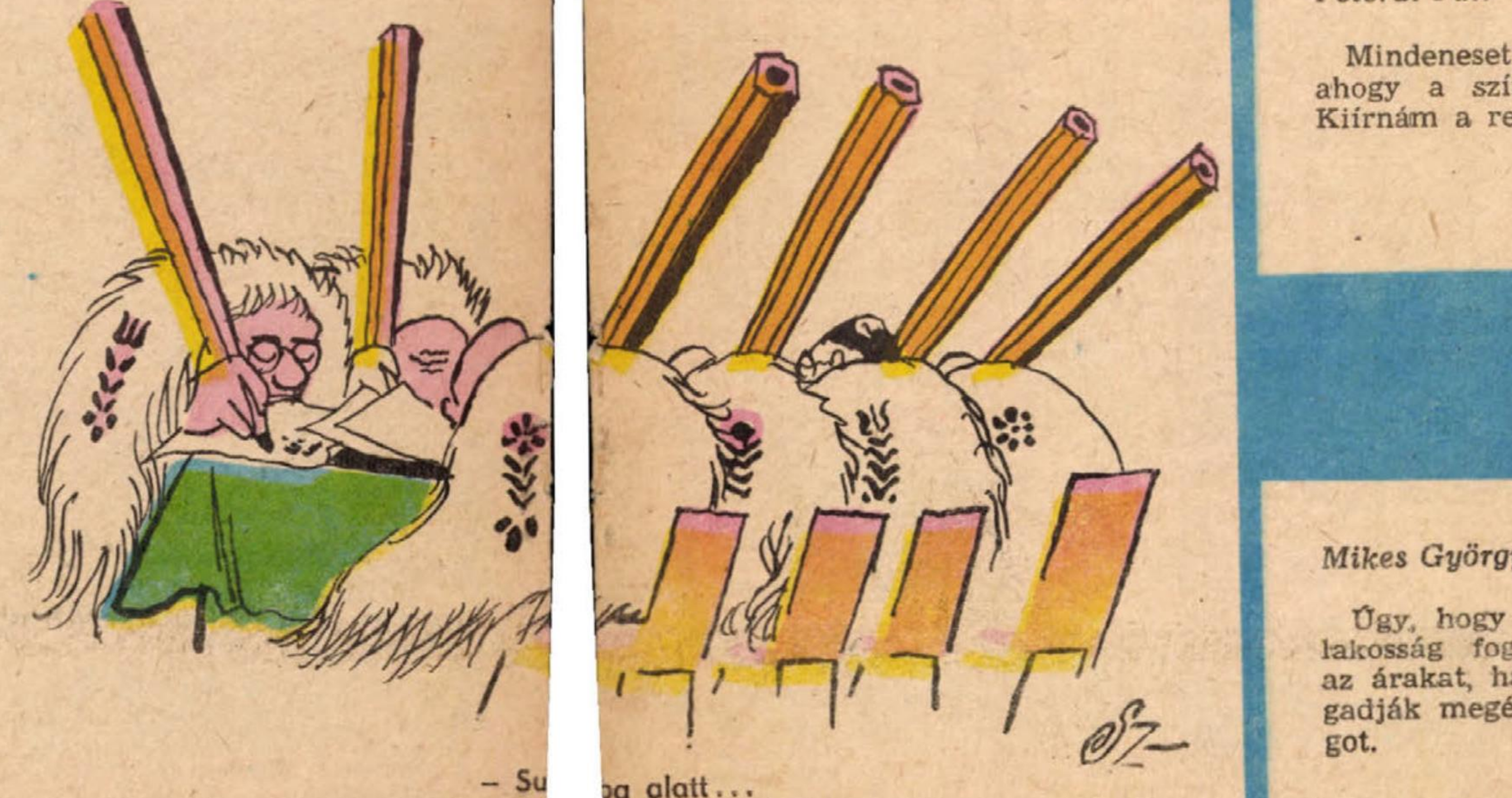

– Su ba alatt...

Peterdi Pál:

Mindenesetre úgy járnék el, ahogy a színlapokon szokás. Kiírnám a rendező nevét is.

Mikes György:

Úgy, hogy kivételesen ne a lakosság fogadja megértéssel az árakat, hanem az árak fogadják megértéssel a lakosságot.

Vasvári Anna:

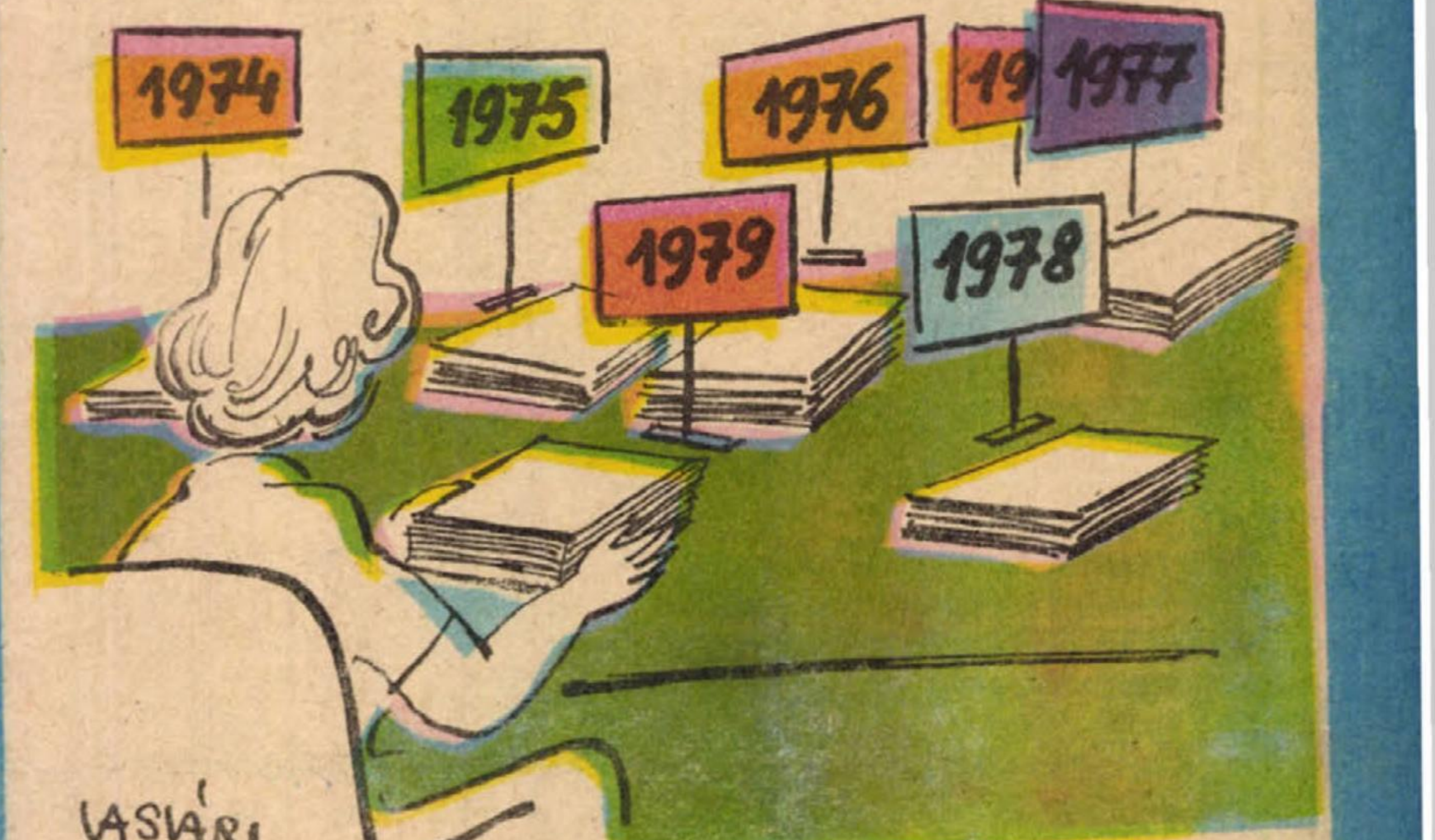
1974
1975
1976
19
1977
1979
1978

– Kronológikus sorrendben.

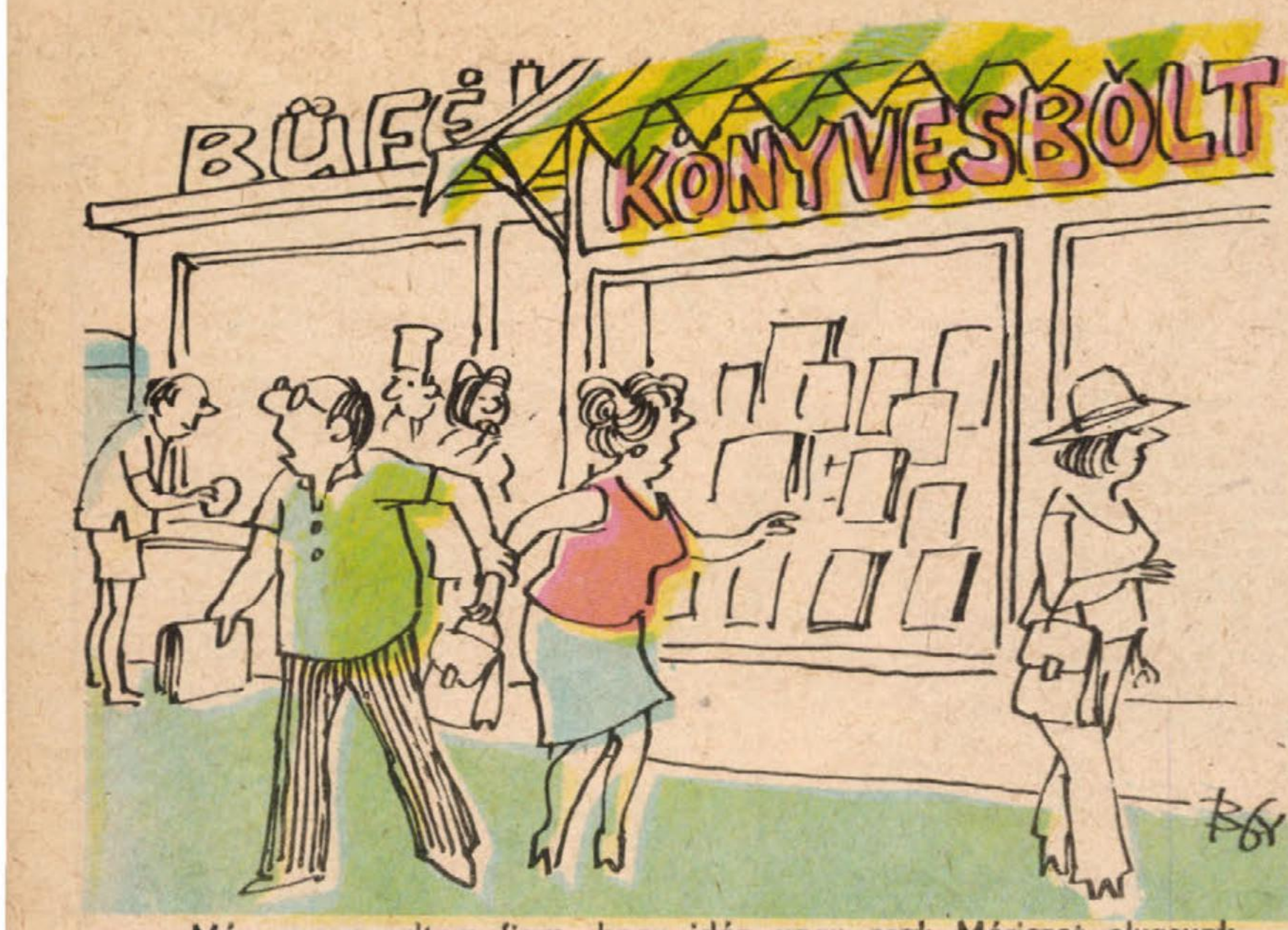

– Már megmondtam fiam, hogy idén vagy csak Móriczot olvasunk, vagy semmit!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Középkorú férfi keresi fel az ismert pszichiátert:

— Doktor úr, azért jöttem, mert a képeslapokban megjelenő meztelen fotók nagyon felidegesítenek.

— Miért? Annyira puritán lélek?

— Nem. Női konfekcióbutikban dolgozom

TABLÓ

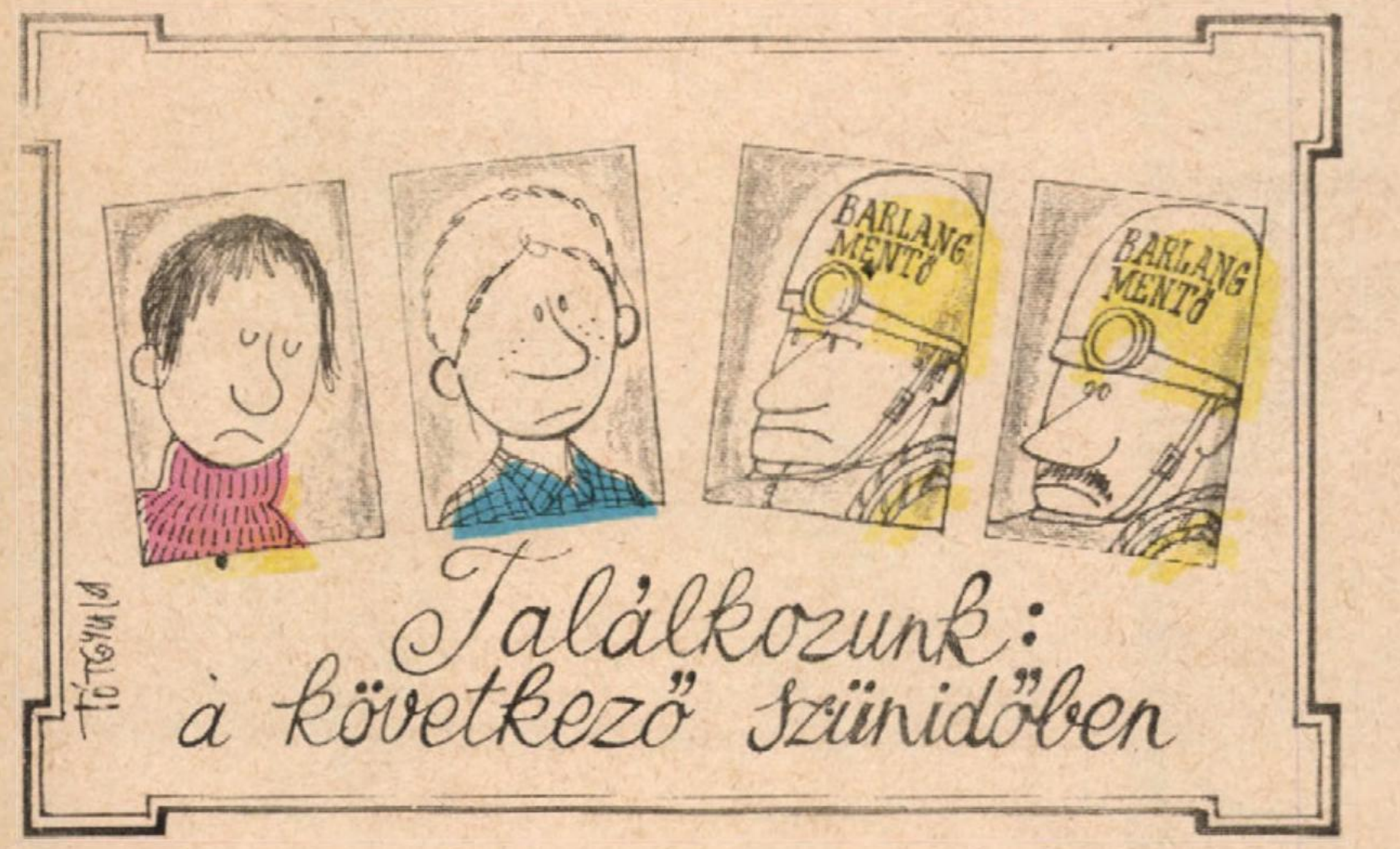

TRIBÜN

A brit fennhatóság alá tartozó Virgin-szigetek Sun című lapja tette közzé az alábbi apróhirdetést:

„A Virgin-szigeti BVI légitársaság légikisasszonyokat keres azonnali felvételre. Egészséges, tizenhetedik évüket betöltött hölgyek jelentkezzenek. Úszástudás kötelező."

A nagypapa legendákat mesél arról, micsoda remek focista volt ő, amikor még az NB I-ben játszott.

— De nagypapa — szól közbe a srác —, ha te ilyen prímán futballoztál, minek kellett abba a csapatba még tíz más játékos is?

Egy San Diego-i lap a következő szöveggel próbál újabb híveket szerezni az egészségügyi futásnak:

„Az amerikai emberek 18 százalékának semmi néven nevezendő baja nincs a szívével. Miért ne csatlakoznék egyszer ön is a kisebbséghez?"

Al Kaline, a veterán baseball-játékos mondta az újságírók kérdésére:

— Nekem sosem volt hobbim. Mihelyt valamihez kedvet kaptam volna, az orvosok rögtön kisütötték, hogy az káros az egészségemre.

Nawang Gombut, a híres hegyivezetőt megkérdezték, mi volt az első gondolata, amikor a Mount Everest legmagasabb csúcsára tette a lábát?

— Hát az — felelt a serpa —, hogy az isten csudájában kerülök le majd innét?

(p. p.)

AZ A JAJDE GAZDAG SVÁJC

Réges-régen elhatároztam, hogy egyszer majd elutazom Svájcba, de mindig közbejött valami. Szerencsére. Hiszen, ha csak húszezer évvel ezelőtt mentem volna oda, még nem láthatom — például — a csodálatos Vierwaldstätti tavat. (Csak később vájkálták ki az Alpokból lezúduló gleccserek.) Ha csak tízezer évvel ezelőtt jutok arra, meggyűlhetett volna a bajom a bunkós ősemberrel, vagy egy neveletlen masztodon taposott volna a tyúkszememre. Viszont, ha hat-hétszáz éve érkezem a helvét földre, már ugyanazon a fahídon sétálhattam volna át a rohanó Reuss fölött Luzern városában, és ugyanazokon az utcákon, ugyanazok között a házak között kereshettem volna föl ugyanazokat a boltokat, ahol ugyanaz a családbéli szolgált volna ki, mint a múlt héten.

És biztos vagyok benne, hogy az a lány is létezett már, aki a Mercedes-taxi volánjánál ült (kétkerekű kordéba fogott öszvért hajtott akkoriban). Node ez külön történet.

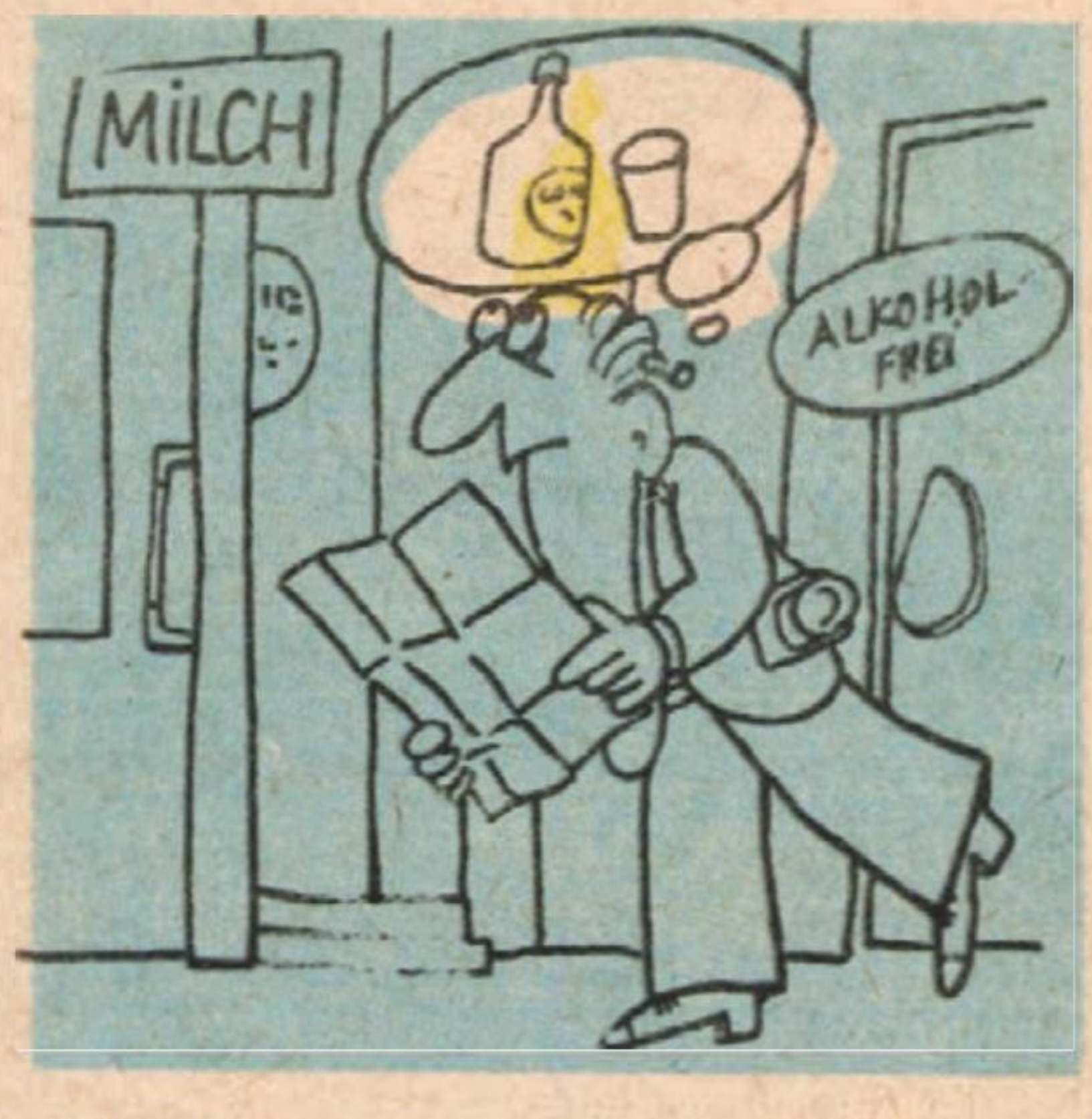

Mondom a penzió címét: Kapuzinerweg 9. Természetesen németül a kilencet, szép szabatos kiejtéssel, ahogy Hercegh tanár úr vagy ötven éve a fejembe verte: najn. Az utcát érti a sofőrnő, a számot nem. Próbálom másképp: nejn, azután fonetikusan tagolom: neun. Hiába, csak rázza a fejét. Ekkor mutatom az ujjaimon. „Á! Nőni!" — ragyog fel diadalmasan, és indít. A Weg a domboldalon kanyarog, lépcsőkkel szaggatott, így csak mellékutcákon lehet egyes házaihoz jutni. Fékez a taxi. „Eszkuz" — mondja *magyarul* a lányka, és lecsapja az órát, mutatja, hogy 6 frank. Ekkor látom, hogy a 29-es szám előtt vagyunk. A kocsi megfordul, kavarog visszafelé, végre megáll a penziónál. Adok egy tizest, visszakapok négyet, köszöni szépen, segíti a bőröndöket a kapuig. Ekkor azt hittem, hogy gavalleriából nem hárítja ránk a plusz utat, hiszen gazdag országban vagyunk, számít is az neki . . .

Később a saját szememmel tapasztaltam, hogy egyáltalában nem olyan gazdagok, mint mesélik róluk. Csak néhány példa!

Kisváros. Négy-öt emeletes lakóházak között zsebkendőnyi füves térség. Azon legel egy tehénke. Mert szükségük van rá, a tejecskéjére, a tejecskéjéért kapott pénzecskére. Bezzeg nálunk még a falusiak sem szorulnak rá arra, hogy tehénkével veszkődjenek. Szigligeten — például — még öt-hat éve egy csordára való szarvasmarha volt, tavaly már csak hármat tartottak a faluban. Azokat is inkább kegyeletből. A tejet megveszik zacskósan a Népboltban, telik rá, még marad is szép cifra kerítésre. Ugyanakkor a svájci falvakban vagy egyáltalán nincs kerítés a házak körül, vagy csak amolyan pálcikákból tákolt, kapu nélküli szerkesztmény, amit egy teknősbéka is át tud ugrani. Mert nem telik rá.

De ez még hagyján! Sok gyereknek cipőre sem telik. A városokban mezítláb járkálnak az aszfalton. Ezt ők maguk is röstellik, ezért elméletet gyártottak: így egészséges, így modern stb.

Vagy itt vannak az autók. Hát vannak, de nem mindenkinek, sőt sokaknak még villamosra sem telik, biciklin járnak, a módosabbak robogón. Aztán otthagyják az utcán, csak úgy, mert lakatra már nem telik.

Azután a híres idegenforgalom. Arra sokat adnak, hát járatják a városnéző, kiránduló buszokat, de . . .! Idegenvezetőre, mint nálunk, már nincs pénzük, a sofőr maga nyomja a szöveget, háromnégy nyelven, ha meg akar élni a szerencsétlen.

Nehéz körülményeik között nem csoda, ha úgy segítenek magukon, ahogy tudnak. Sietve lekoppintották — például — kereskedelmünk nagy újítását, a vásárlónapot. Még azzal sem törődtek, hogy más napra tegyék. Náluk is csütörtökön tart nyitva, sőt este kilencig, és még sőtebb minden üzlet. Az áruházak akkor szintén adnak kedvezményeket, meg máskor is épp úgy, mint nálunk — a bóvlira. Ezek után nem csodálkoztam azon, hogy a villamoson, autóbuszon szintén nincs kalauz, sőt ellenőrre sem telhet, én legalábbis nem láttam egyet sem, csupán a feliratot tapasztaltam, amely szabad fordításban így hangzik: Feketén utazni csúnya dolog.

No, és ami a legszomorúbb! Nem telik nekik alkoholra. Annyira nem, hogy a kereskedelem alig-alig próbálkozik a kínálattal. Három nagy városban jártam keresztül-kasul. Sehol, de sehol egy icike-picike talponálló, egy pult, ahol megöntözhetné gigáját a dolgozó. A boltokban, áruházakban is csak nagy üveg tömények, drága borok. Igaz, hogy az éttermekben lehet fogyasztani alkoholt, de csak a legjobbakban (mint nálunk reggel kilenc előtt). A kis bisztrók, önkiszolgálók legtöbbje alkoholmentes. Térdig kopik az ember lába, amíg rátalál a vendéglőre, ahol a szeszmentes sörön és a banánturmixon kívül tokaji szamorodnit is mérnek. Decinként három és fél frankért.

Hát így él Tell Vilmos népe, így harcol ősei szellemében ma is a gazdagok ellen: ölje őket az alkohol!

Sólyom László

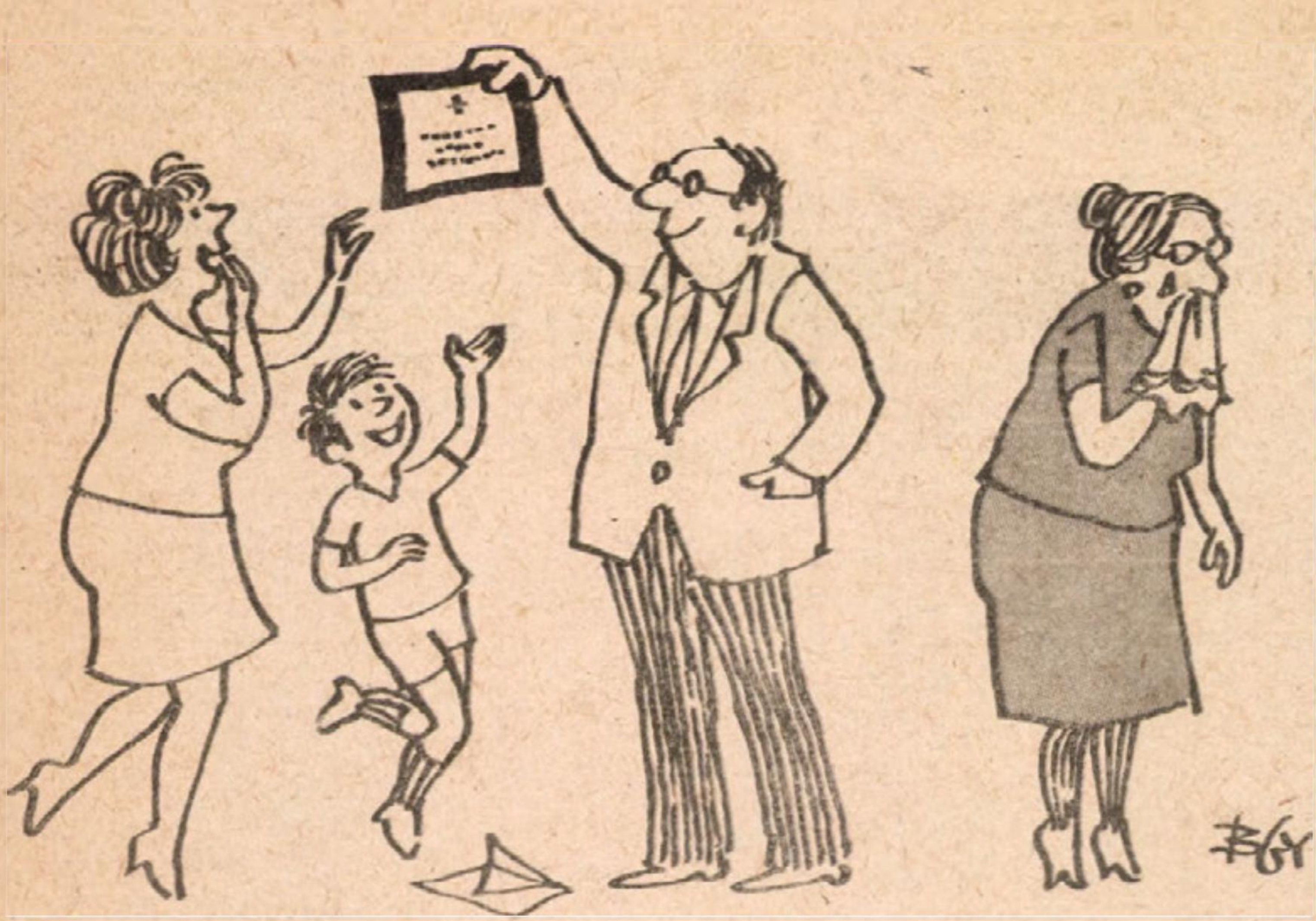

mimóza

BRENNER, SAJDIK,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI, DALLOS,
HEGEDŰS

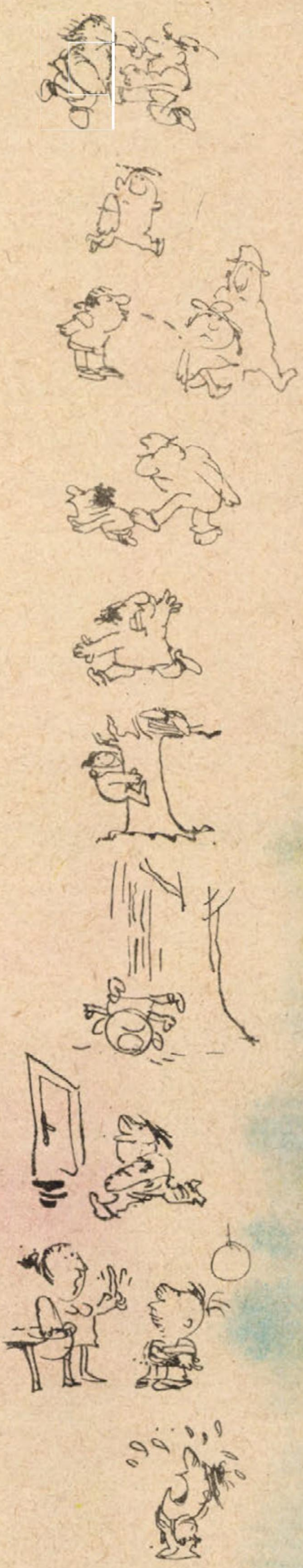

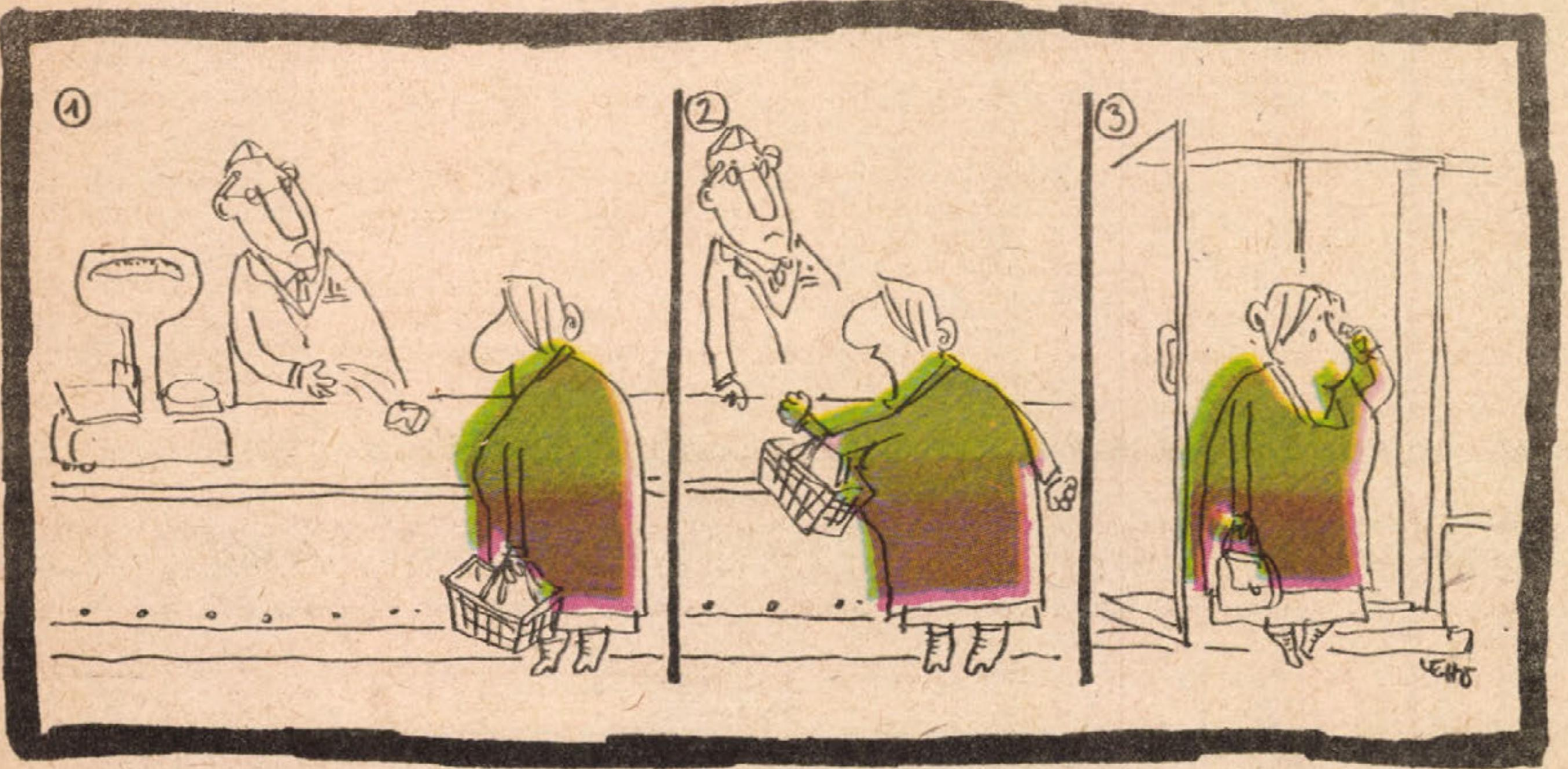

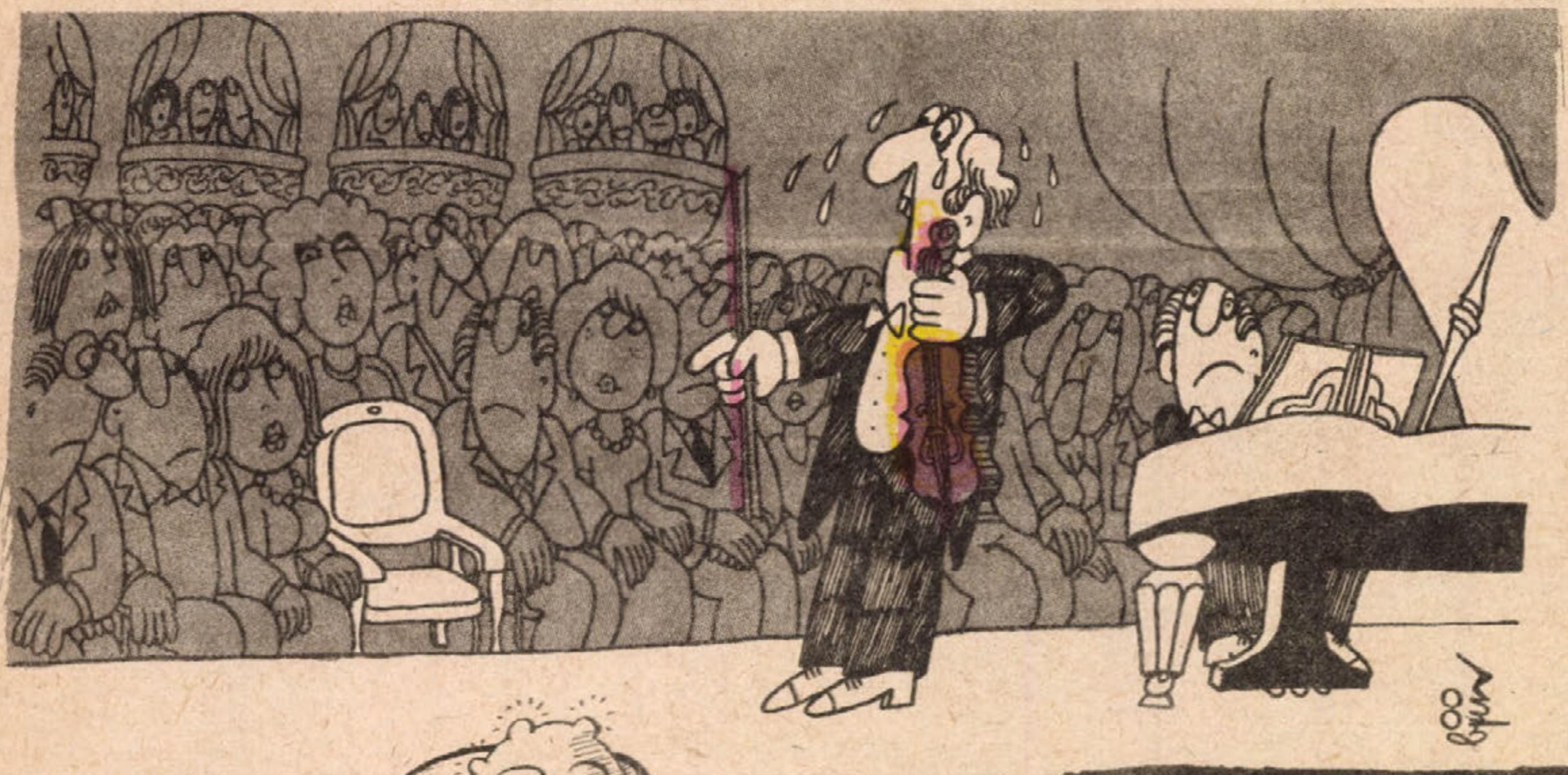

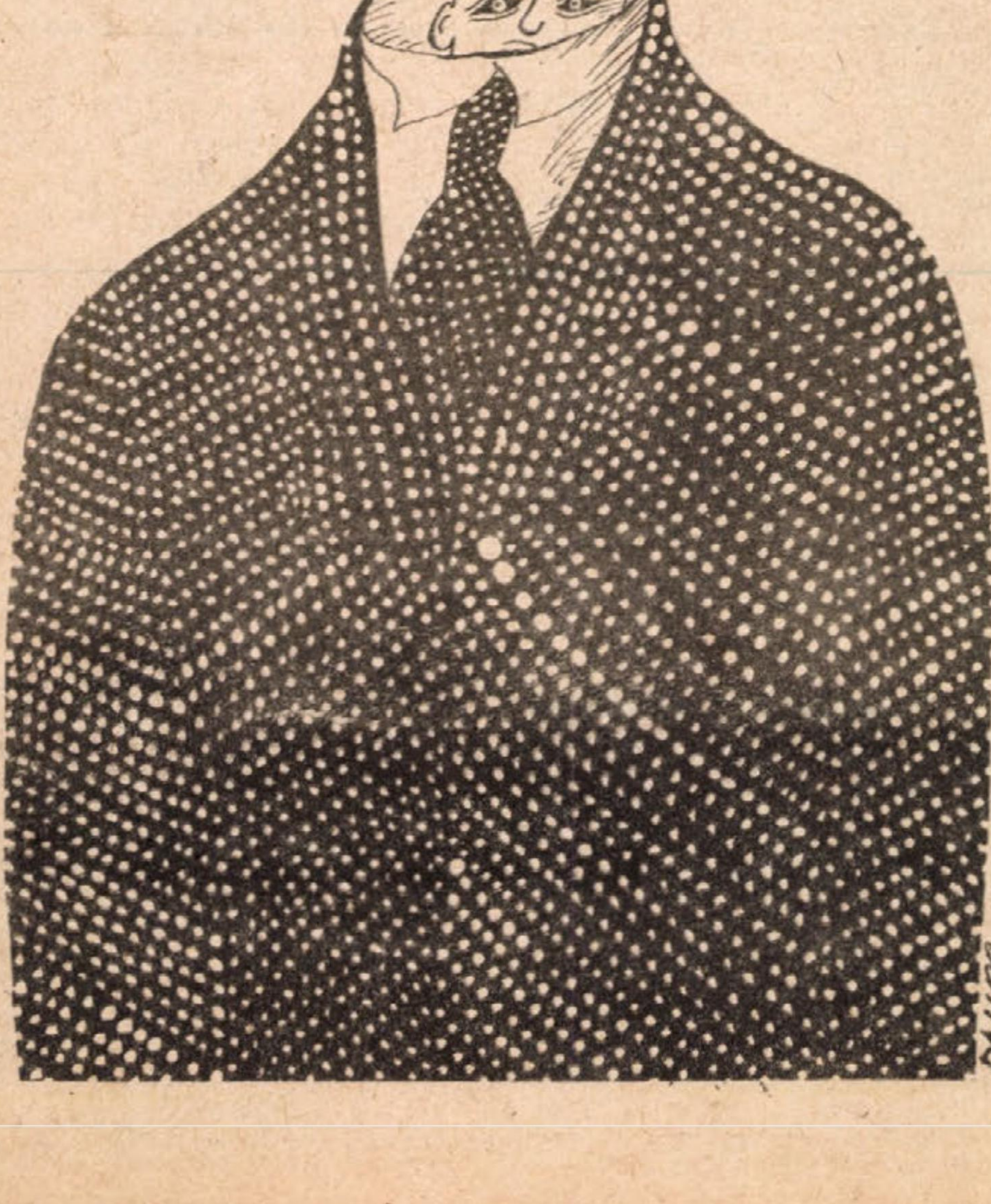

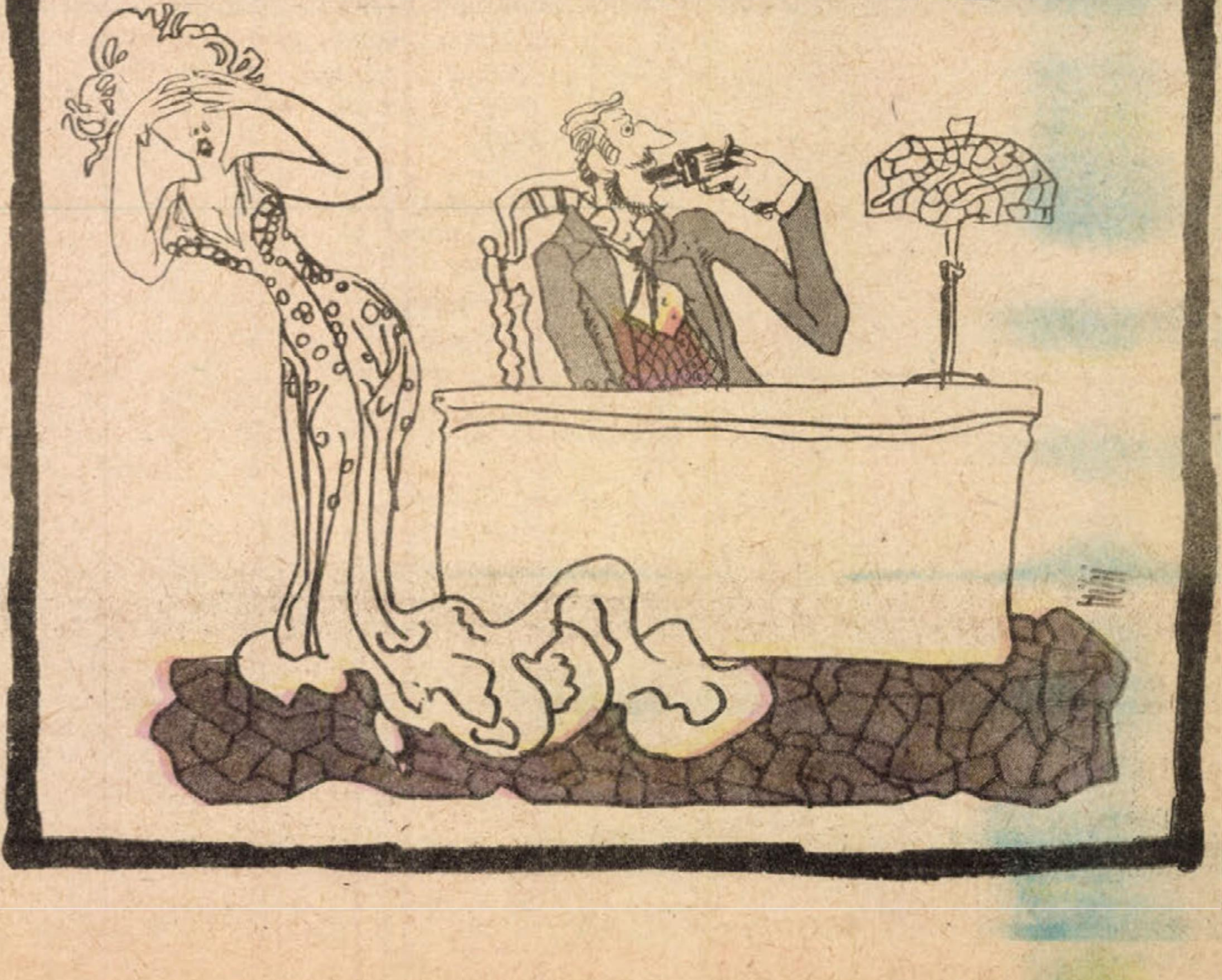

IMPORT HUMOR

SZERET – NEM SZERET?

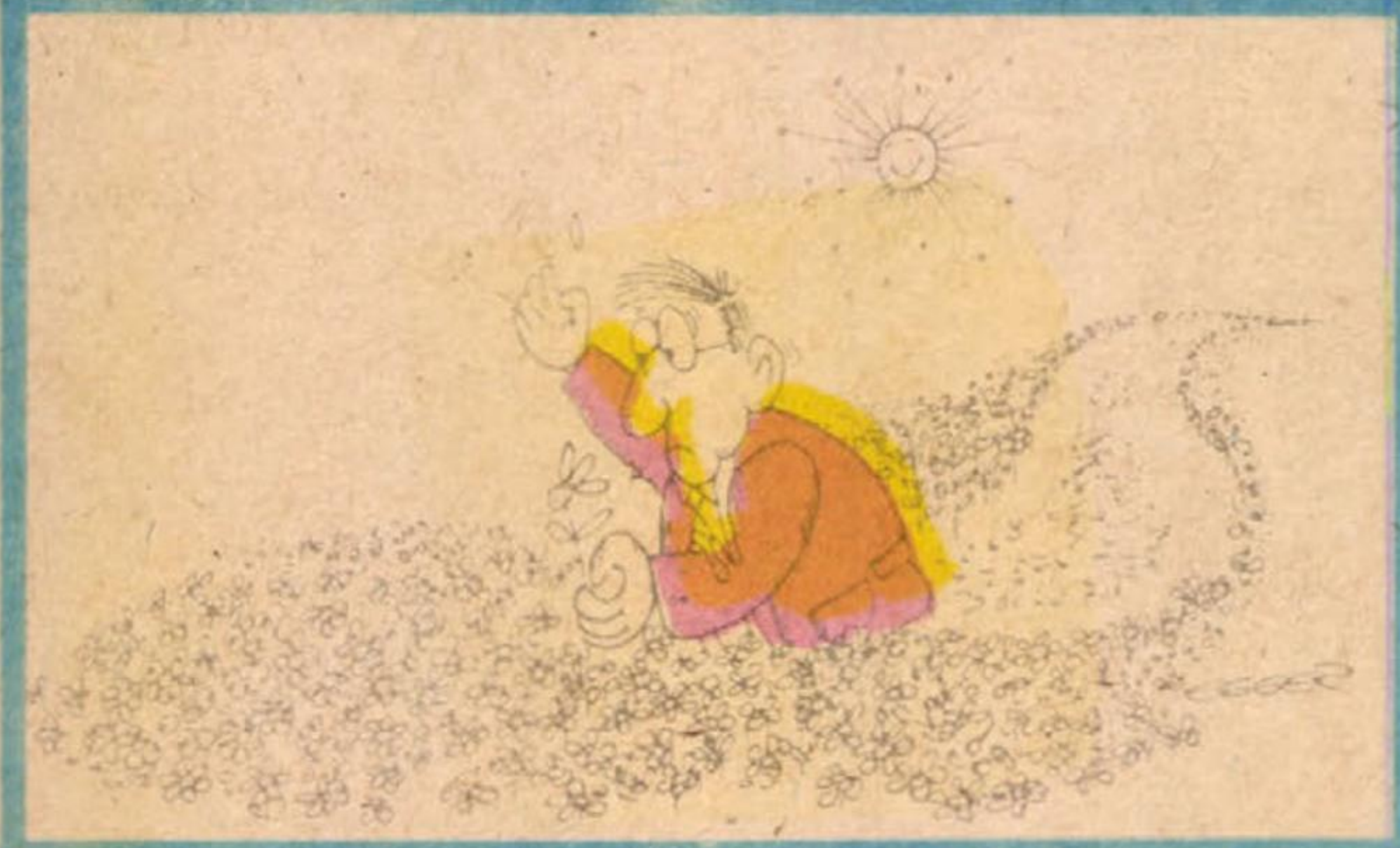

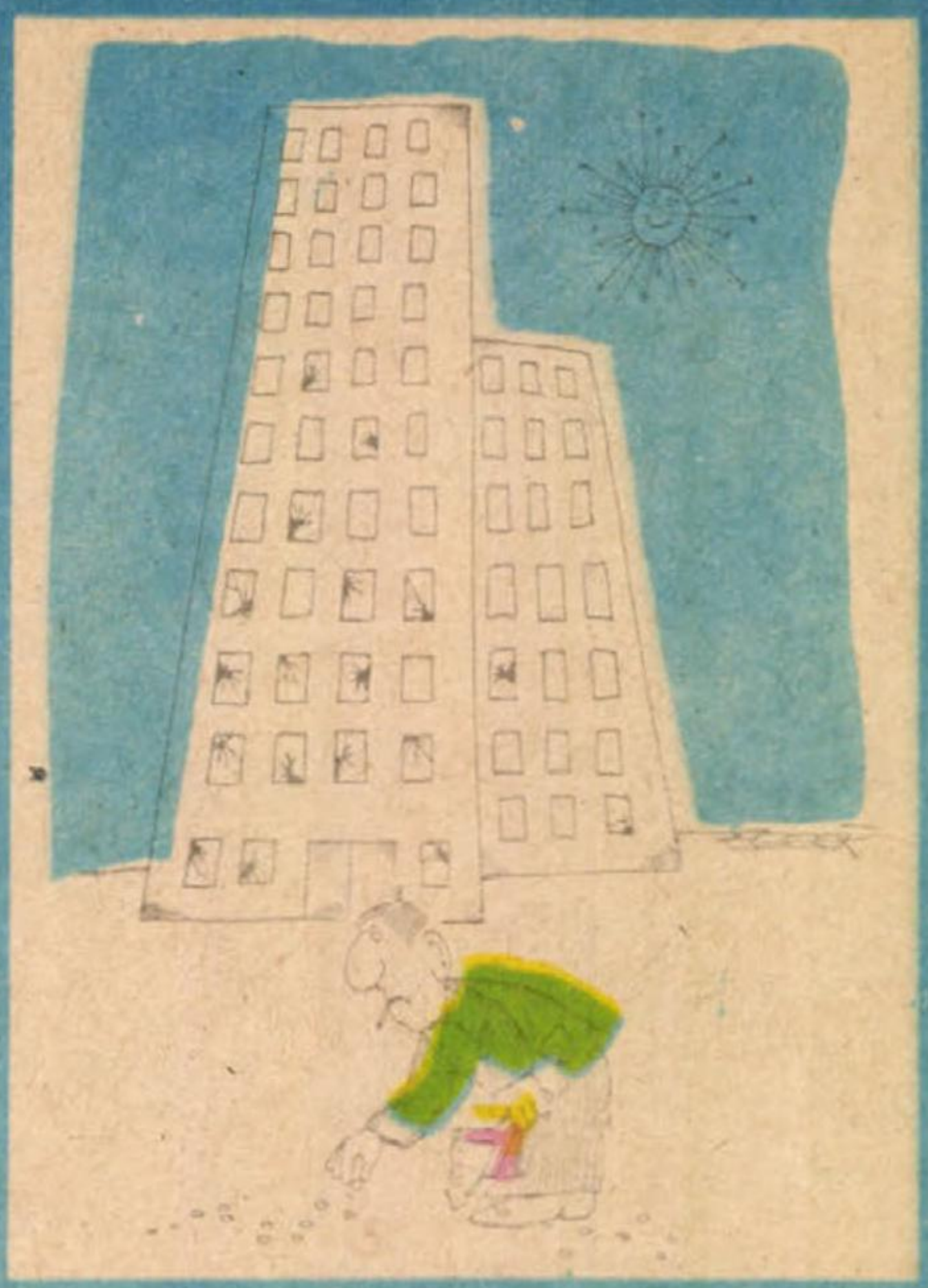

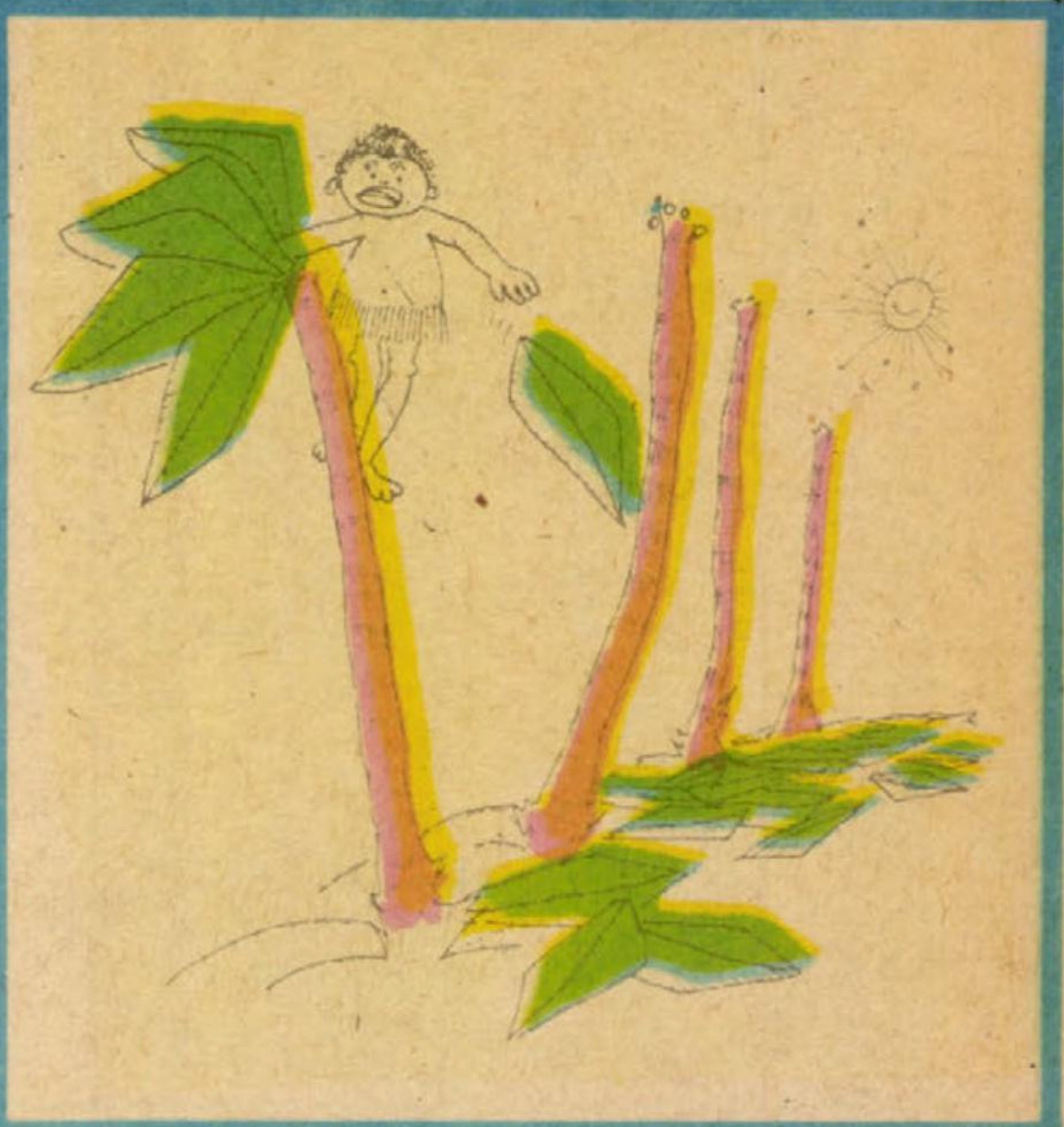

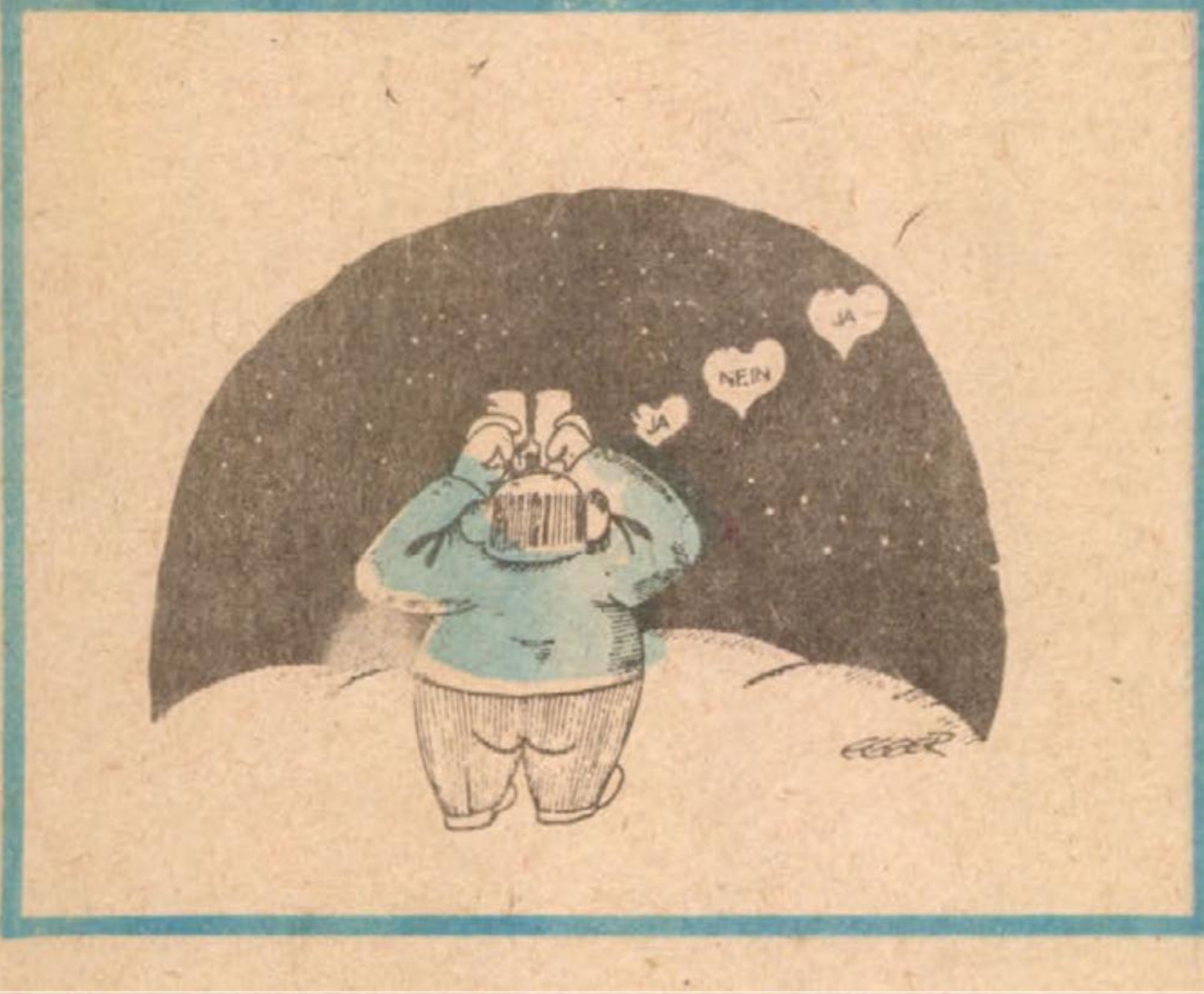

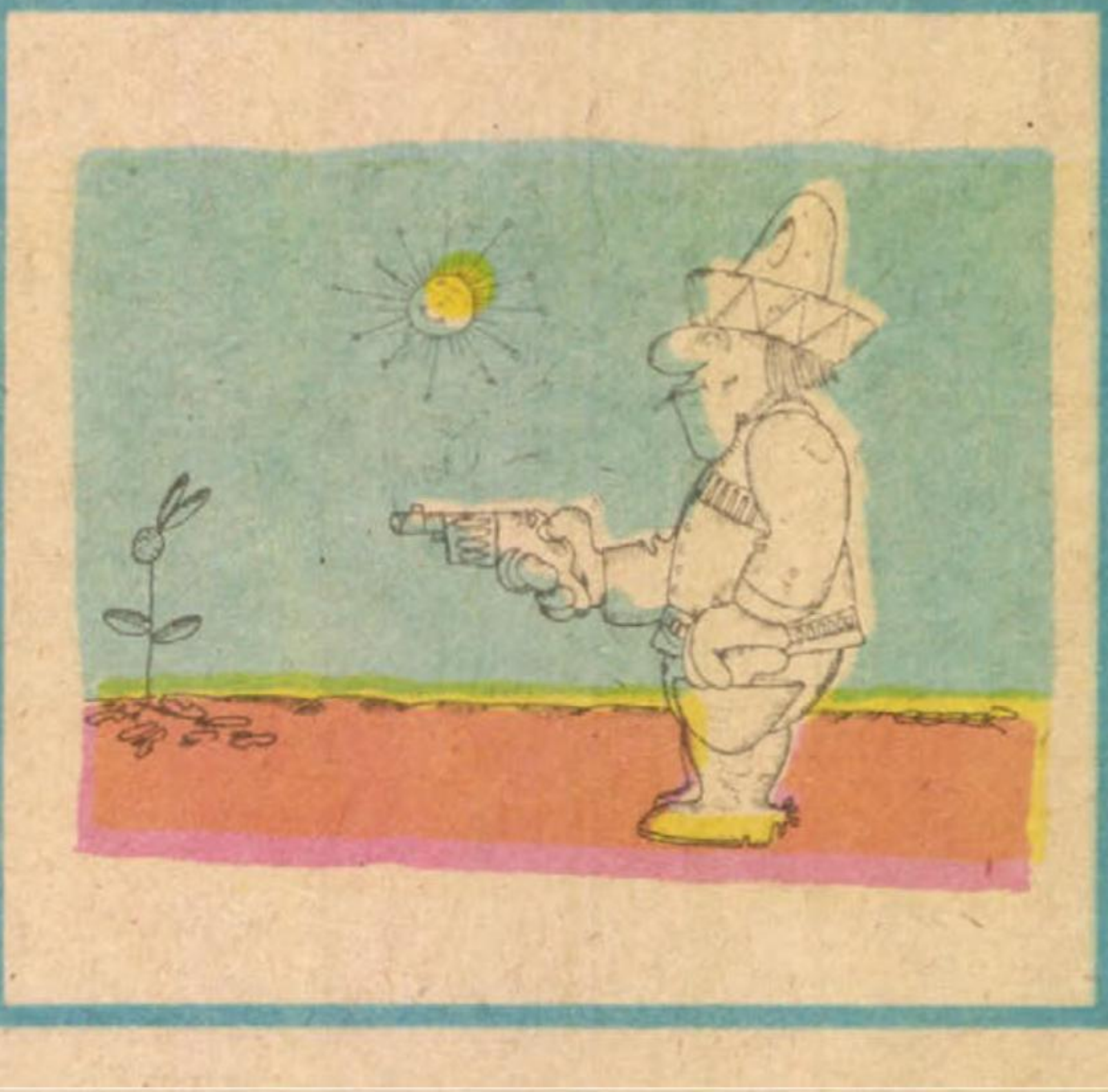

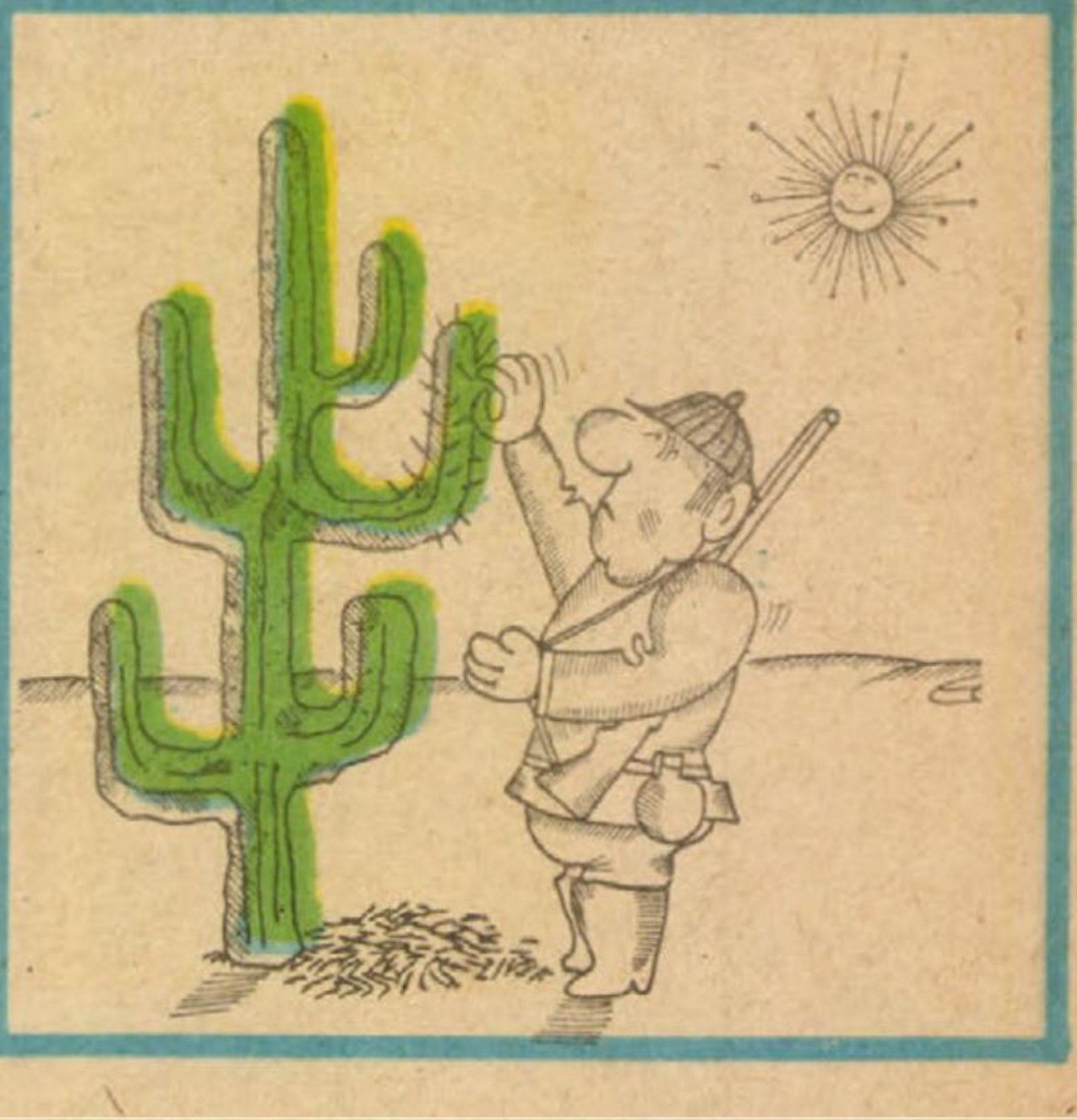

STRUCCPOLITIKA

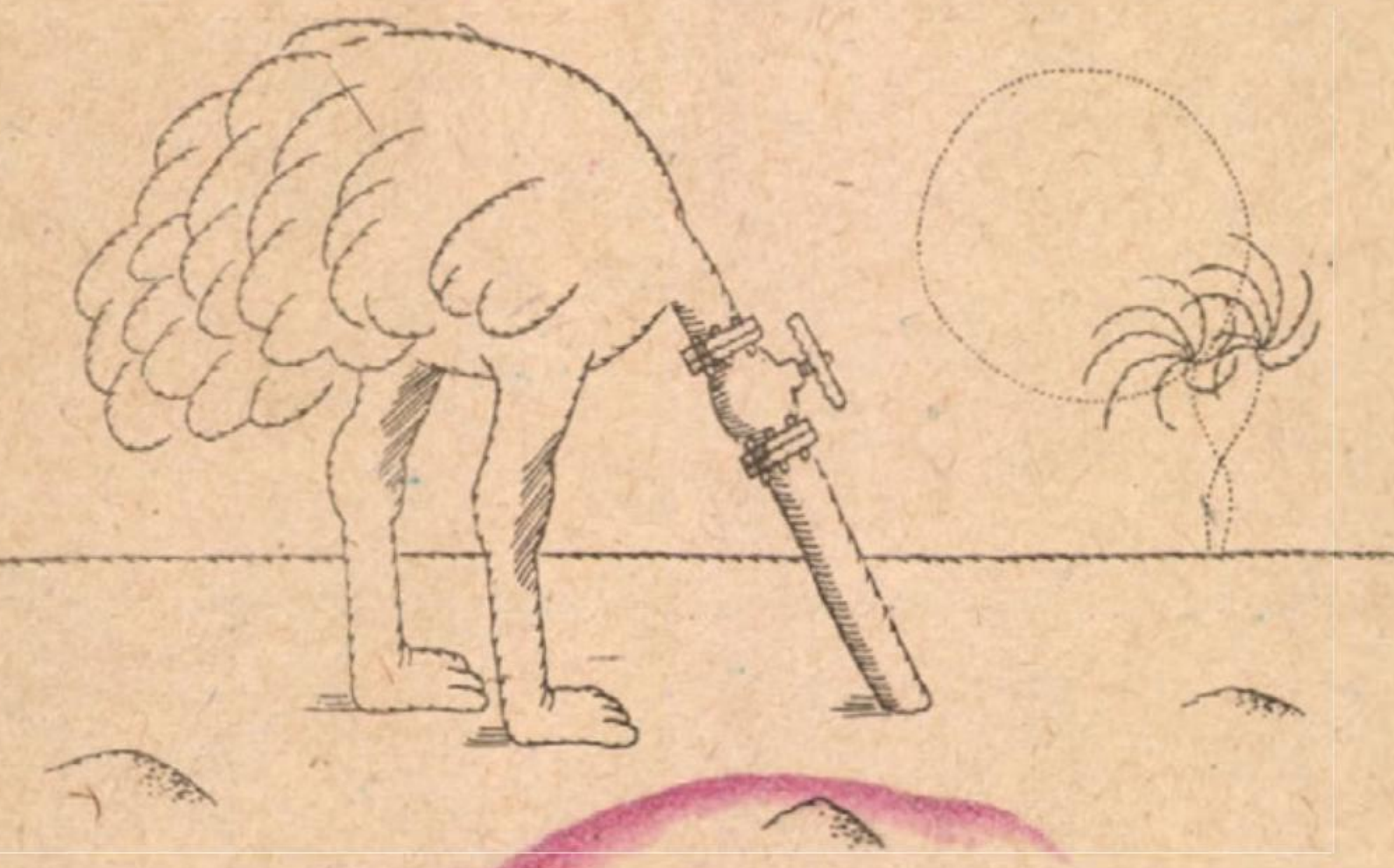

ZSÖLLYE

Szőnyi G. Sándor filmrendező néhány hétig kora hajnaltól sokszor jóval éjfél utánig dolgozott új filmjének külső felvételein. Kisebbik lánya, Beus, nagyon hiányolta a papát. Egyszer meglátogatta őket Szőnyi operatőrje, Ráday Mihály, aki maga is lányos apa lévén, azonnal ölbe vette Beust és elkezdte faggatni:

— Kit szeretsz legjobban?

Beus gondolkodás nélkül rávágta:

— Anyukát!

Ráday tovább kíváncsiskodott.

— És aztán?

Beus csöppet gondolkodott.

— A nagymamát!

Ekkor Szőnyi kicsit sértődötten megkérdezte;

— És mikor jövök én?

Beus sóhajtott.

— Rendszerint éjszaka, amikor én már alszom!

Kovács Kati show-műsorával a Balaton körül turnézik. Onnan küldte az alábbi szövegű képeslapot:

„Mindenütt zsúfolt ház! De nem is csoda, hiszen annyi a nyaraló a Balaton körül, hogy állítólag tegnap amikor valaki belekiáltott a tihanyi visszhangba, a visszhang azt felelte vissza; MÁSSAL BESZÉL!"

*

Részlet egy televíziós kritikából:

„Az új televíziós játék bemutatása előtt a bemondónő hiányosan tájékoztatta a nézőket. Elmondta ugyanis, hogy ki írta a forgatókönyvet, elmondta, hogy kik játsszák a szerepeket, elmondta, hogy ki rendezte a darabot… csak éppen azt felejtette el közölni, hogy az egész mi célból történt?" Félreértés elkerülése végett a kritikát egy svéd lapból idéztük, egy *svéd* tévéjátékról!

Rátonyi Róbert

HIRDETÉS HIRDETÉS

AZ OLVASAS:
KELLEMES SZÓRAKOZÁS
FELNŐTTEKNEK, GYERMEKEKNEK

... pld. Békés István:
NAPJAINK SZÁLLÓIGÉI. 1–2. kötet – – 122 Ft
... pld. Jaroslav Hašek:
ŠVEJK
Egy derék katona kalandjai a világháborúban – – – – – – – – 60 Ft
... pld. Karinthy Frigyes:
IGY IRTOK TI
1–2. kötet – – – – – – 75 Ft
... pld. Krúdy Gyula:
UTAZÁSOK A VÖRÖS POSTAKOCSIN – – – 84 Ft
... pld. Jack London:
A VASPATA – – – – 22 Ft

•••

... pld. Gottfried A. Bürger:
MÜNCHHAUSEN VIDÁM KALANDJAI – 42 Ft
... pld. James F. Cooper:
AZ UTOLSÓ MOHIKÁN 19 Ft
... pld. James F. Cooper:
NYOMKERESŐ – – – 18 Ft
... pld. James F. Cooper:
A PRÉRI – – – – – – 19 Ft
... pld. James F. Cooper:
BŐRHARISNYA – – – 19 Ft
... pld. Daniel Defoe:
ROBINSON – – – – 19 Ft
... pld. Rudyard Kipling:
A DZSUNGEL KÖNYVE 21 Ft
... pld. Mark Twain:
TOM SAWYER KALANDJAI – – – – 30 Ft
... pld. Mark Twain:
HUCKLEBERRY FINN KALANDJAI – – – – 34 Ft
... pld. Jules Verne:
GRANT KAPITÁNY GYERMEKEI – – – – 45 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott, és címünkre boríékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett, kérésére, négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk. A 3 %-os kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket a beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
József Attila könyvesboltja
Budapest IX., Dési Huber u. 7.
1098
Telefon: 477-138

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe: ....
....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye, ideje: ....
....
Szem. igazolványának száma: ....
....
aláírás

AZ OLVASÓ OLDALA

SUPER STAR — SZUPERHIBA

A hirdetések szerint a Super Star 24 tévékészülék a legszebb, a legjobb, a legmodernebb. Javítása — ha mégis szükséges — egyetlen pillanat.

Ez a pillanat nálam már hetek óta tart. Üzembe állítása után két-három héttel a kép elment. Szerelő javít, kép visszajön, szerelő elmegy — rövidesen a kép is, újra. Azóta ez többször ismétlődött. Mellesleg a garanciális javítási szelvényeimből egyszer sem téptek le egyet sem, nehogy „túl hamar" legyek jogosult cserekészülékre. Mitsem törődve azzal, hogy a szelvények le nem tépése viszont — jogtalanság.

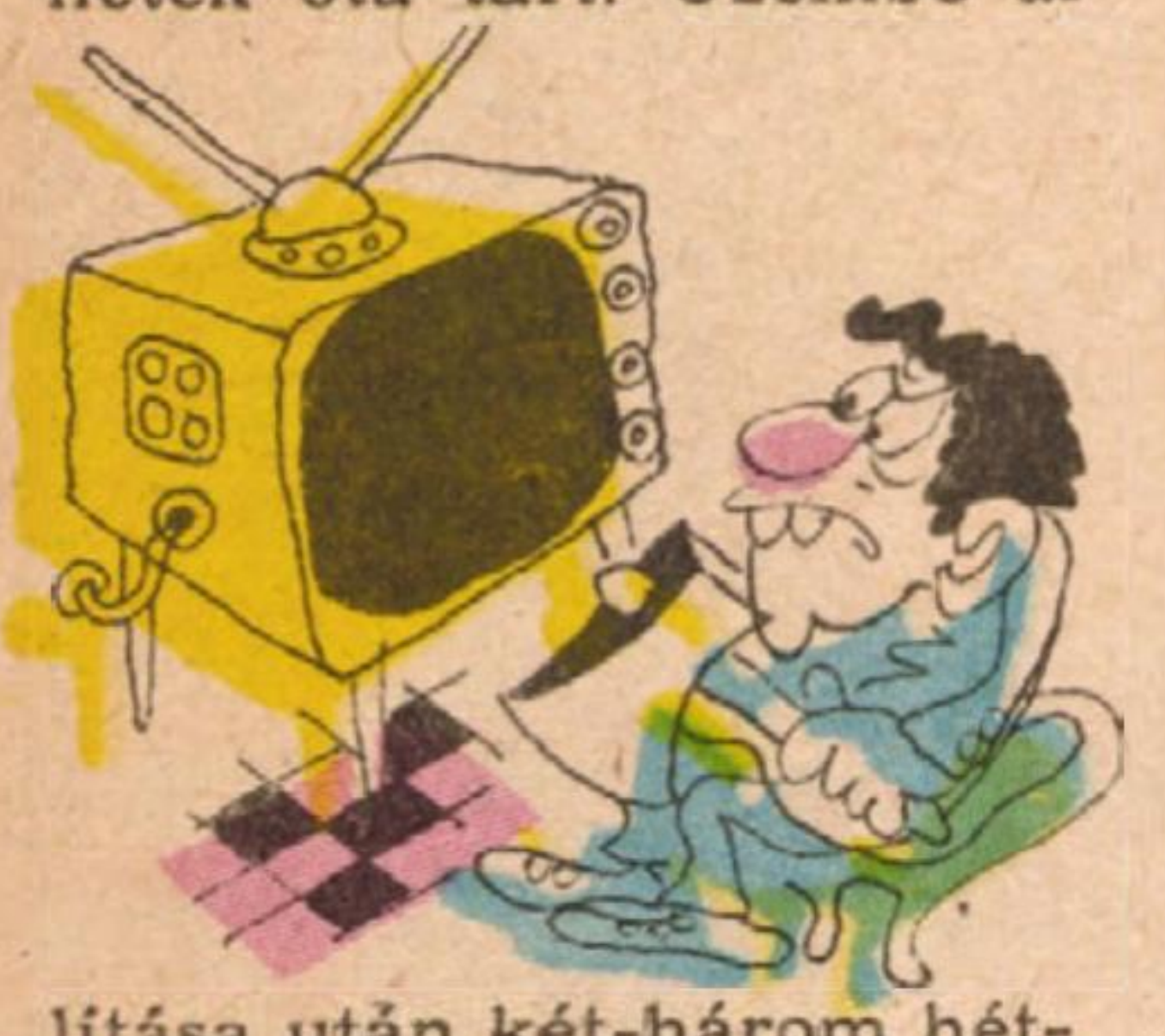

Pillanatnyilag ott tart az „egyetlen pillanatnyi" javítás ügye, hogy készülékemet, s a magam lakását már nem is tartják megfelelőnek erre a célra, Super Staromat valahová be kell szállítani. Ott majd jobb lesz?

Egy újabb hirdetés szerint használt, régi készüléket kedvezményesen vásárolnak, ha Super Start veszünk helyette. Nem tudom, nem azzal járnék-e jobban, ha vadonatúj Super Staromat kínálnám fel cserébe egy használt, régi (de működő!) készülékért?

Várkonyi István
Bp. Baross u. 77. 1089

BECSAPTAK A FÁVAL

Huszonhét mázsa konyhafát rendeltem, a tüzelő meg is érkezett, de a 27 mázsából a halom tetején kb. 6-7 mázsa volt kis jóindulattal konyhafának minősíthető, a többi, mintegy 20 mázsa — pár kosár lehordása után ezt tapasztaltam, megdöbbenéssel — nemhogy konyhafának, de még kandallófának sem nevezhető. Zömmel rönkfa. Reklamációm süket fülekre talált, viszont ezután már nem a pincémbe ürítették a fáskosarat, hanem a pincefolyosóra, utána késő estig 56 éves magam és 78 éves anyám hordhattuk be kézzel a rönköket a pincerekeszbe. Kérdésem: a Tüker a konyhafa és a rönkfa közötti árkülönbség tisztességtelen hasznát úgy zsebeli be, mintha ez lenne a legtermészetesebb dolog a világon?

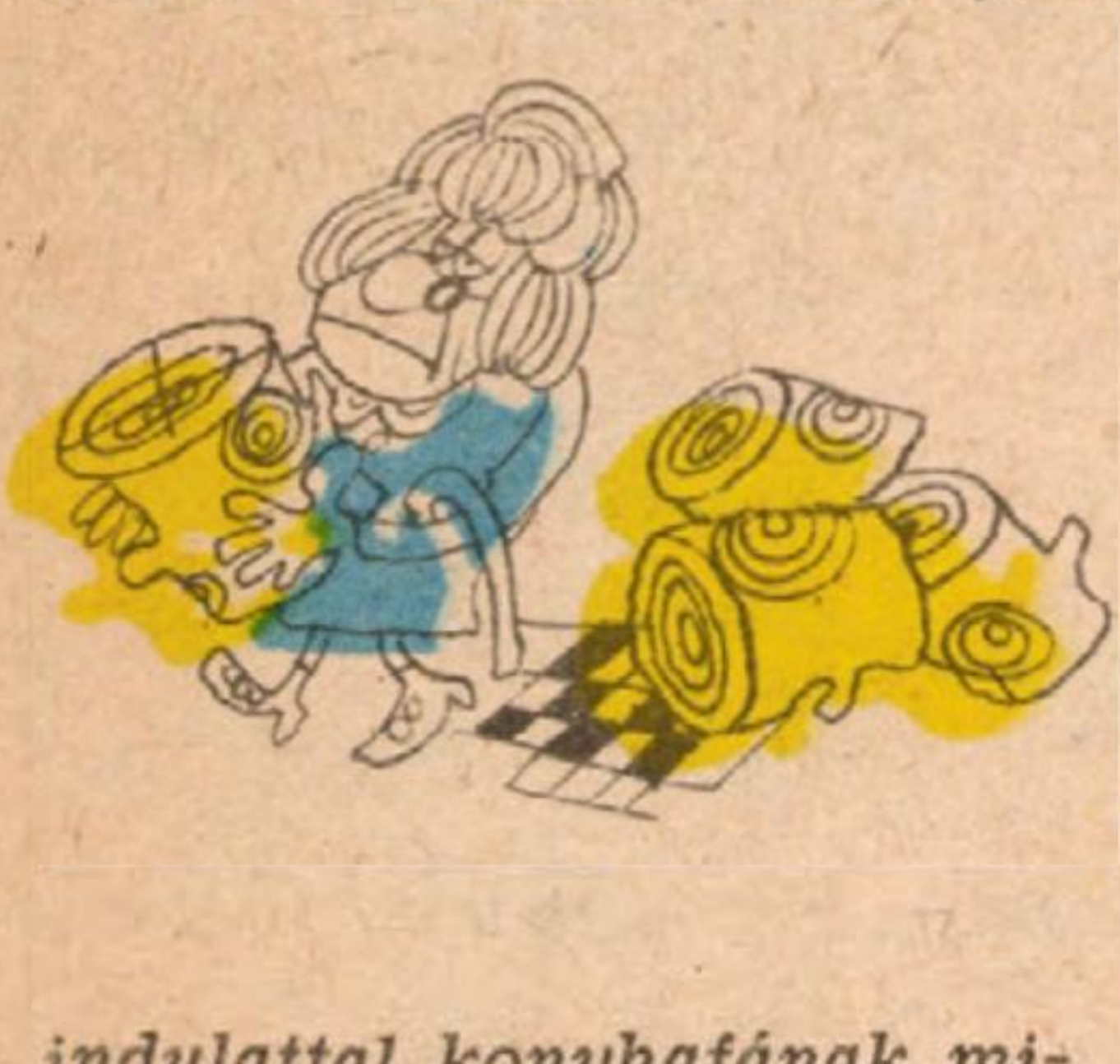

Lázár Jánosné
Bp., Gizella út 4/a 1143

Ki mit keres?

...a rádió és a televízió változatlanul reklámozza az Extra Superfilt szipkát, egészségem megóvására vásárolnám is, ha kapnám. A reklámnak higgyek vagy az üzleteknek, van ilyen szipka vagy nincs?

Fodor Oszkárné
Sopron,
Rákóczi út 30. 9400

...a Lampart Komfort BS gyártmányú gáztűzhely alkatrészei hol kaphatók, ha például a szabályozó gomb elromlik, vagy a 45×20-as vasöntvény edénytartója eltörik?

Padányi Lajos
Budakeszi,
Erdő u. 64. 2092

...Simpson mopedemről elveszett szerszámtáskát keresek, miután több kismotor-üzletben nem találtam.

Vendely Lajos
Balatonalmádi,
Táncsics M. u. 83. 8220

...hova tűnt az édességek közül a Korfu, az Arany desszert, az Ezüst desszert és a kitűnő Kókusz kocka?

Bárdos Renáta
Kisgyőr,
Temető u. 13. 3556

...a televízió második műsorának vételére alkalmas adaptert keresek, üzletekben nem kapok, akad még valahol?

Milei Viktor
Bp. Bürök u. 18. 1124

A CÍMZETT VÁLASZOL

STRANDÁRAK

(Ludas, 26. sz.)

Veress Zoltán nyugdíjas olvasó panasza tévedést tartalmaz: a strandbelépő új szezonára nem 300, hanem 200 forint lett. Elismerjük: így is csaknem hétszeres az emelkedés és ez arányként valóban kifogásolható. Véleményünk és a népiellenőri szervek szerint azonban nem az új ár, hanem a régi volt nevetséges: még 30 fillérbe sem került naponta a strand, amelynek fenntartási költségei megnövekedtek, működtetése nem volt rentábilis, ezért kellett árain változtatni. Nyugdíjas vendégünk napi 2 forintért arányos szolgáltatásban részesül gondozott, tiszta strandunkon.

Molnár Gábor
Csopak községi közös Tanács V. B.

TAPOLCAI TEJ

Az utóbbi hónapokban rendkívüli mértékben romlott a tej minősége. Feljegyeztem: 1979. június 1-től július 18-ig 41 alkalommal vásároltam tejet, ebből 23-szor ment össze forralás közben. A másik szomorú tapasztalatom, hogy a tej piszkos. Sajnos, ezek széles körű tapasztalatok, a bölcsődében például külön figyelmeztettek, ne adjunk a gyermekeinknek tejet, mert nem jó. Miért különbözik ennyire a tapolcai tej az ország többi részében találhatótól?

Béres Judit
Tapolca, Tanácsközt. tér 5. 8300

TÜCSÖK és BOGÁR

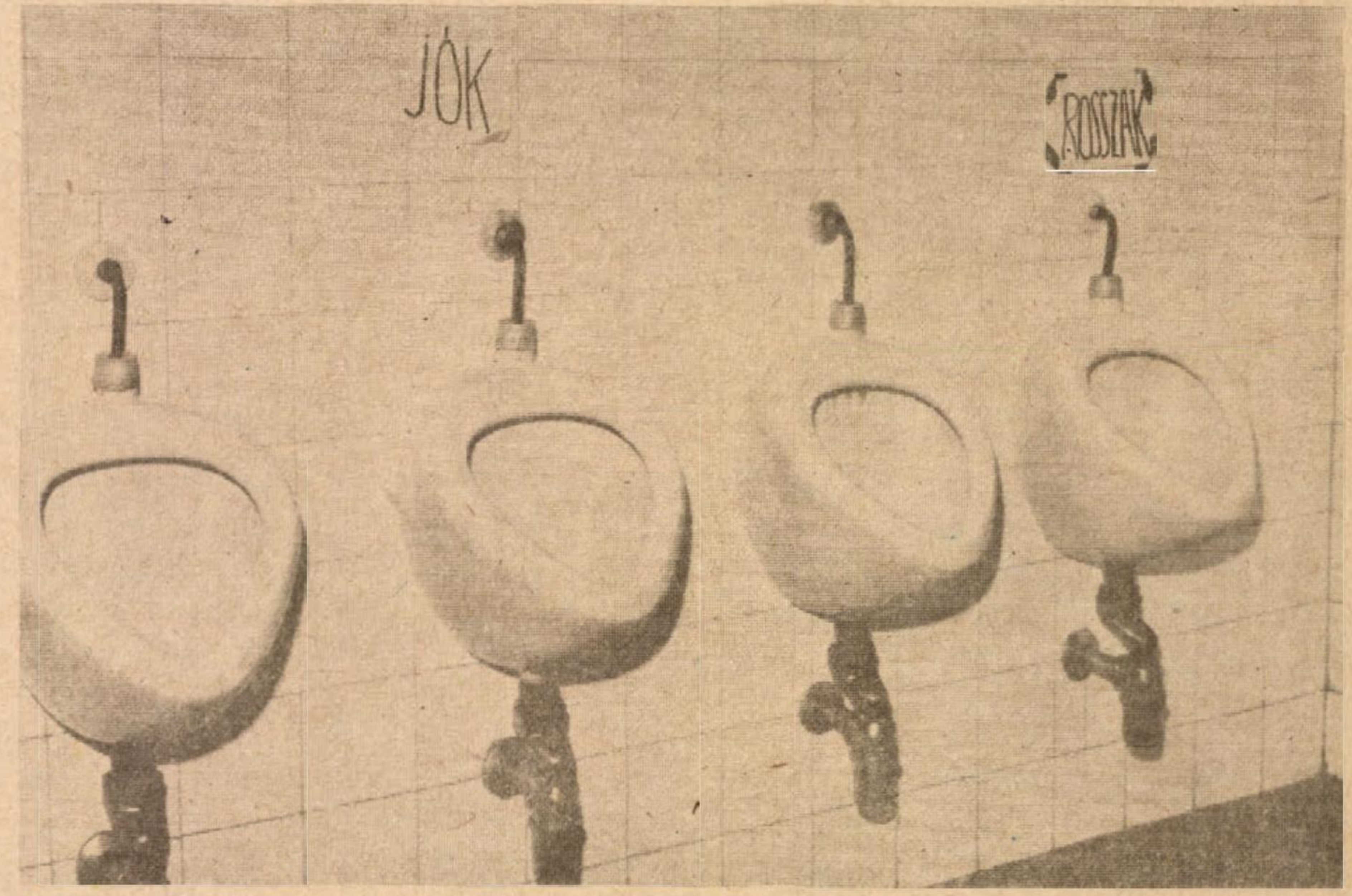

Tessék, a pedagógia mindenbe beleüti az orrát!

(Egy budapesti iskolában fotózta Kristóf László)

Tavaly 26,5 milliárd darab cigarettát füstöltek el Magyarországon. Ez a mennyiség *száz tehervonat* rakományának felel meg. Egy futballpályát több mint három méter vastagságban borítana be.

— *Mennyit dohányzunk?*

— *1978-ban 26.5 milliárd darabot füstöltünk el.* Ha rudanként egymás mellé raknánk ezt a mennyiséget, háromszor körülvehetnénk az egyenlítőt, vagy egy labdarúgópályát vonaltól vonalig öt méter magasan lehetne megpakolni ezzel a mennyiséggel. Hogy ez milyen sok, arra még egy mutató: hazánk összlakosságát

Ezek szerint egy futballpálya nagyobb, mint egy labdarúgópálya!

(Az Esti Hírlapból és a Népszabadságból ollózta Asbóth Csaba)

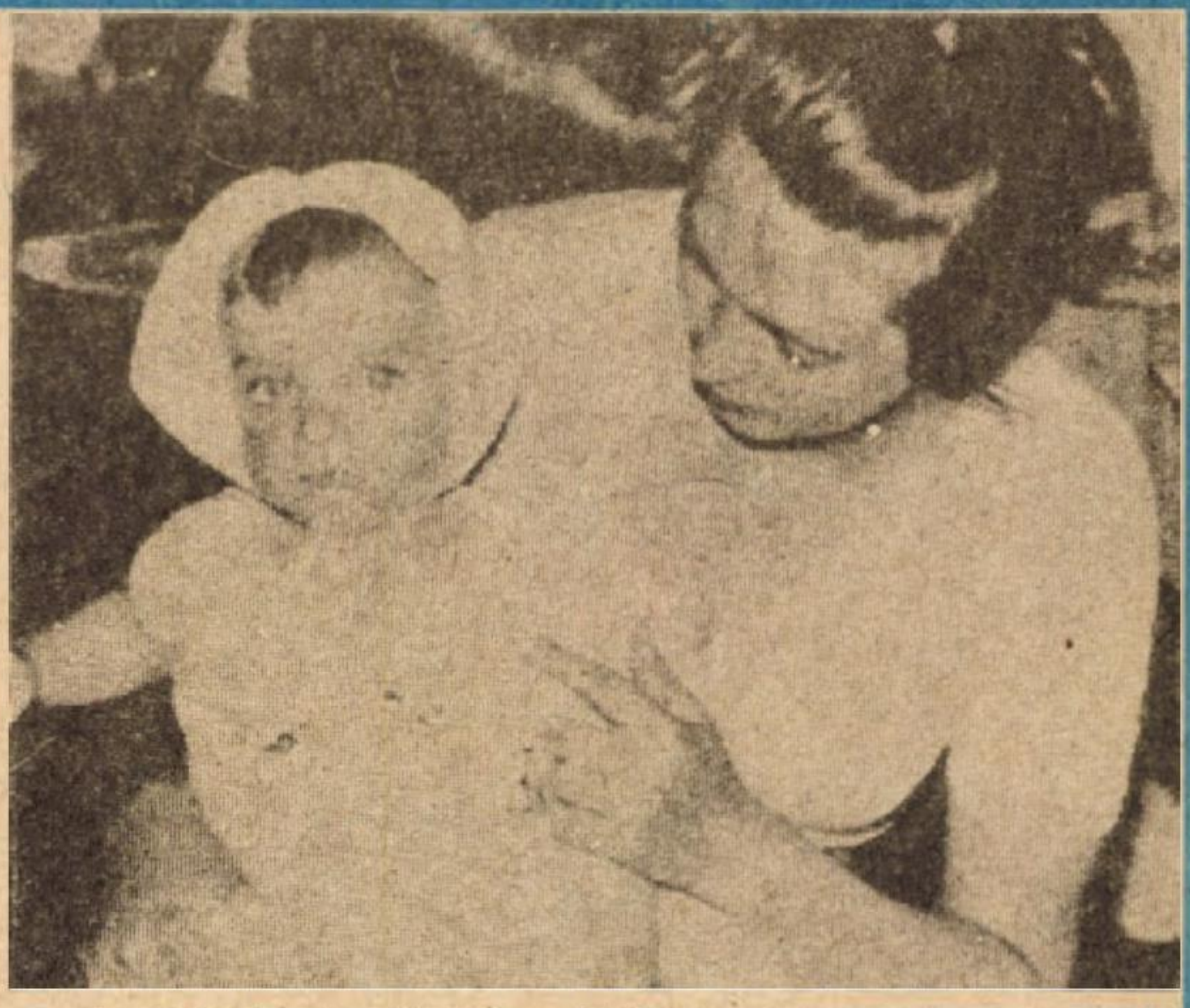

A Szirák és Vidéke ÁFÉSZ nőbizottsága a Gyermekév tiszteletére rendezett kiállításán a nődolgozók kézimunkáit állították ki, de „élőben" is szerepeltethették munkáikat az ügyeskezű asszonyok

A képen szereplő munka valóban kiállítási darab. Hiába, a kézügyesség!

(A Szövetkezet c. lapból ollózta Dezső Istvánné, rudabányai olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

metű, bútoreladó foglalkozású férfi, korban, termetben és érzelmekben gazdag. szolid lány, elvált vagy özvegyasszony ismeretségét keresi házasság céljából. Egy gyermek

Tehát egy matuzsálemi korú óriás költőnőt keres...

(Az Észak-Magyarország c. lap apróhirdetései között fedezte fel Thuróczy Károlyné, hidasnémeti olvasónk)

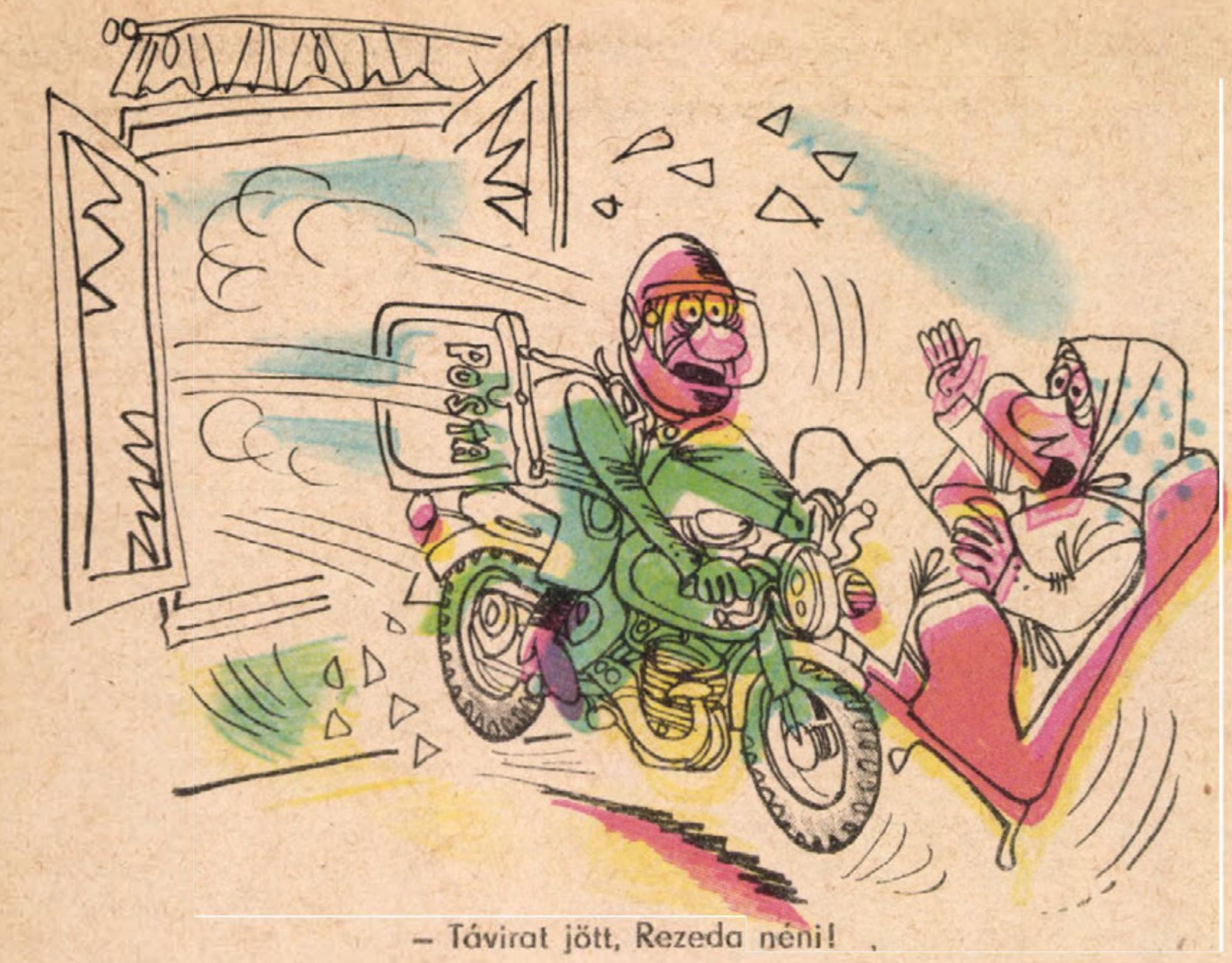

– Távirat jött, Rezeda néni!

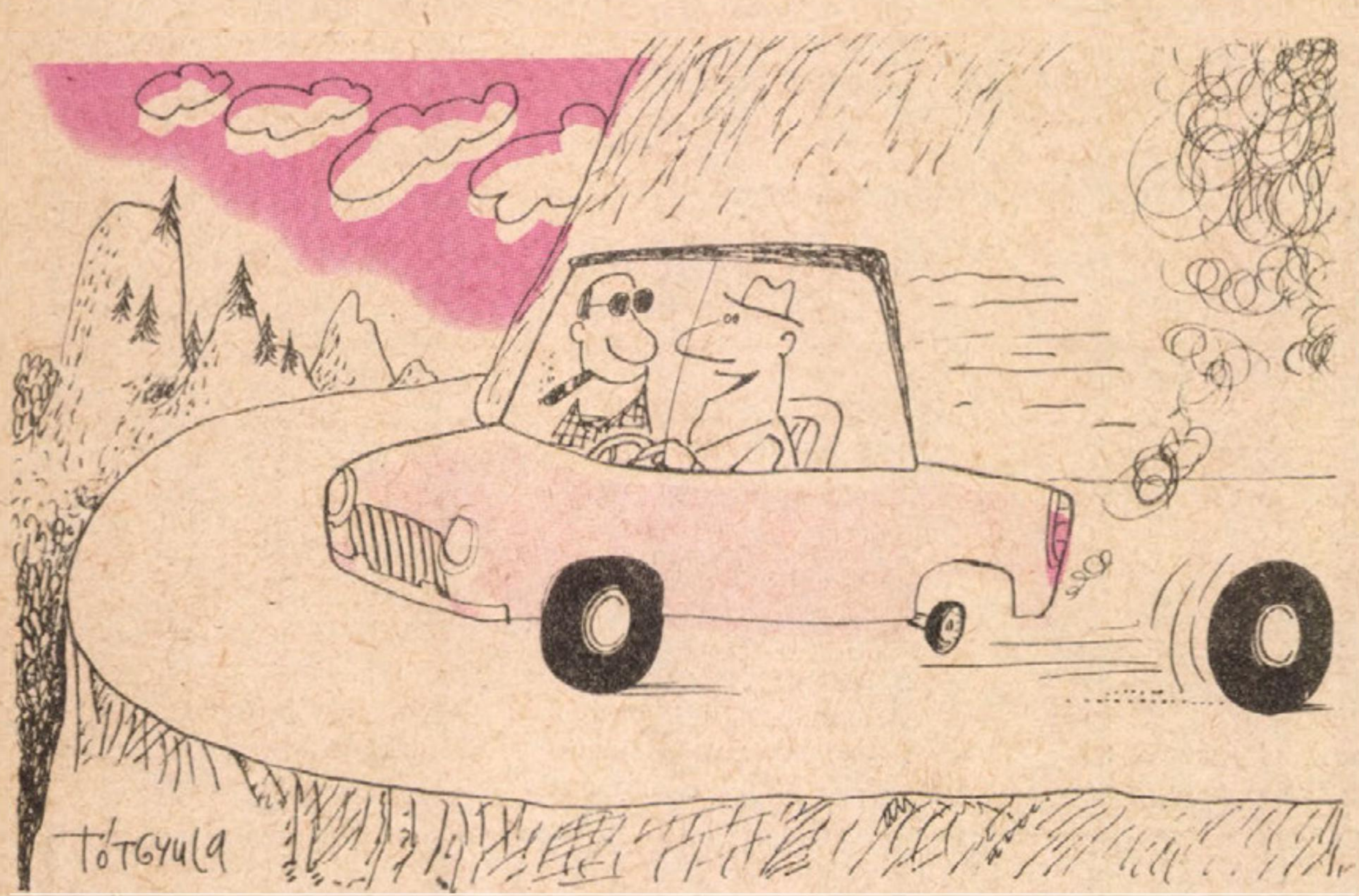

– A műszaki vizsgán adtam egy kis borravalót és nem kukoricáztak velem . . .

SZILÁNKOK

ANYA ÉS GYERMEKE

Én havi kétezer forintot adok az anyámnak. Ő háromezret nekem.

MAGNÓZENE

Beülök a presszóba. A helyiségbe dübörögve harsog a magnózene. Jön a pincér:

— Mit parancsol, kedves vendég?

— Kérek két füldugót és egy kávét habbal.

PÁCIENS

Évi a telefondoktor előtt is szégyell levetkőzni.

JÓ KIS HÁZASSÁG

— Az én feleségem oda megy és azt csinál, amit akar. De azt megkövetelem, hogy este tízig ne jöjjön haza!

PER

— Bepereltem a fiamat szülőtartásért, de mindent megteszek, hogy a fiam nyerje meg a pert.

MEGLEPŐ

Amikor a falu kuruzslója megbetegedett, első dolga volt, hogy orvost hívasson.

NAGYFŐNÖK

— Pirike, a napfelkeltét reggel hét órára kérem.

ÖNFEGYELEM

— Én egy áldott jó ember vagyok. De ha megharagítanak, még inkább.

NYARALÁSI EMLÉK

— Küldtem neked egy szép képes levelezőlapot Olaszországból. Megkaptátok?

— Igen.

— Akkor légy szíves, add vissza. Gyűjtöm a képes levelezőlapokat.

CSALÁDI VESZEKEDÉS

— Te mondtad, hogy nem becsüllek? Hiszen a legdrágább porcelán készletünket vágtam a fejedhez!

AGGLEGÉNY

— Keresek magamnak valakit, aki mellett továbbra is egyedül érezhetem magam.

NYUGODT EMBER

— Elment az utolsó villamos? Megvárom az elsőt.

Galambos Szilveszter

NAGYVÁROSI NEURÓZIS

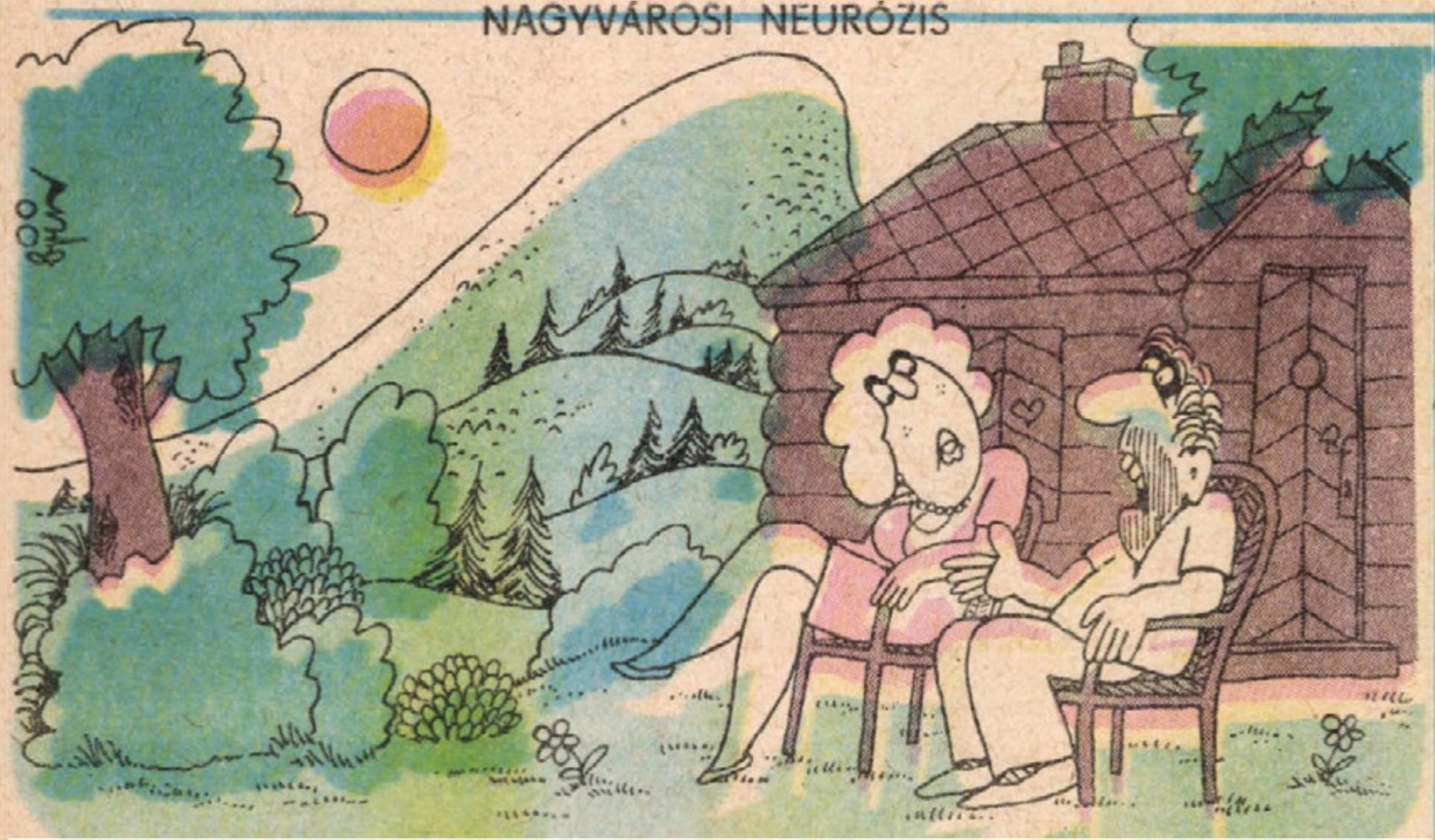

– Adj valami idegcsillapítót, fiacskám! Ettől a nagy csendtől teljesen kiborulok . . .

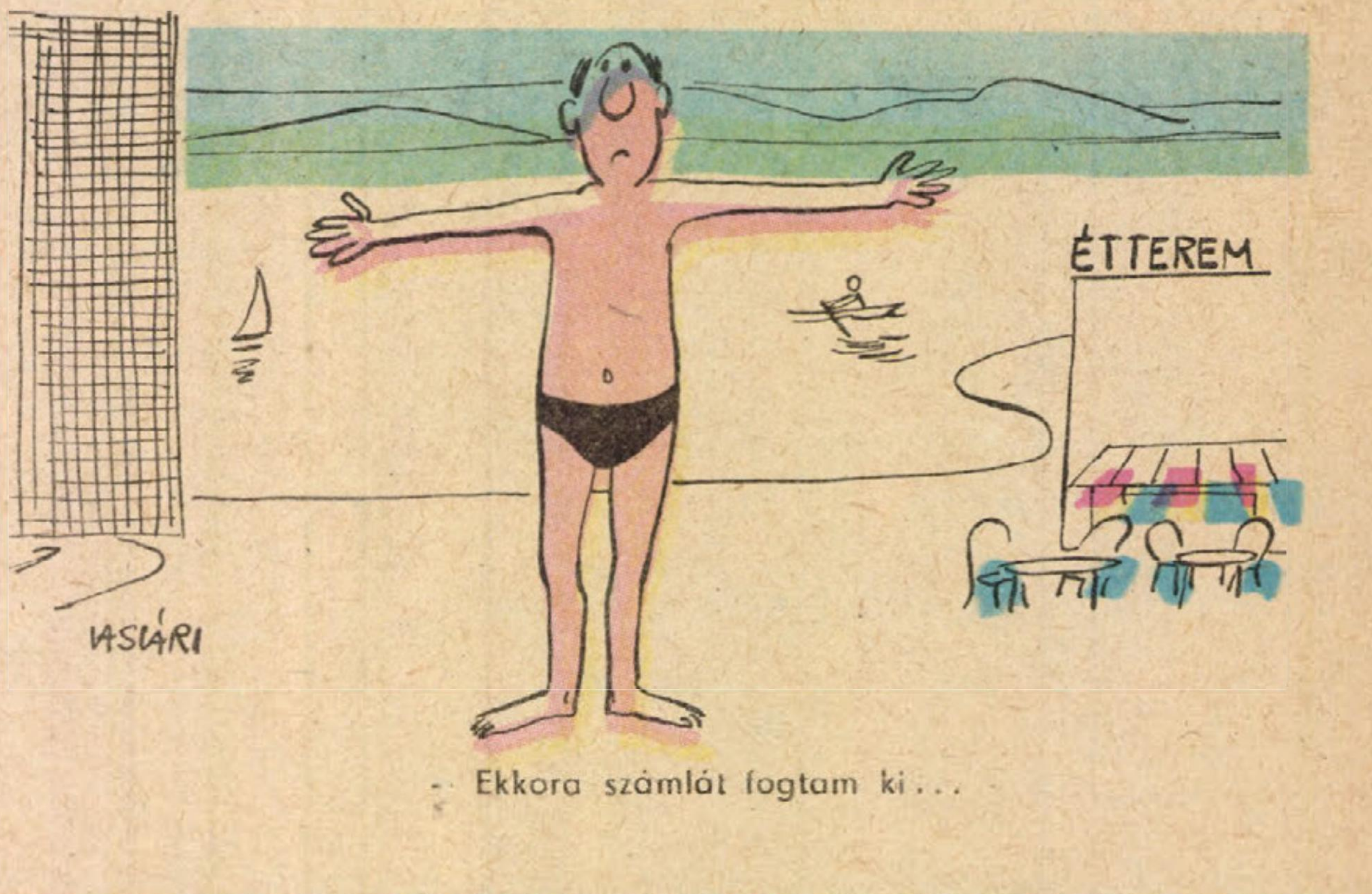

– Ekkora számlát fogtam ki . . .

KITARTÓ TURISTA

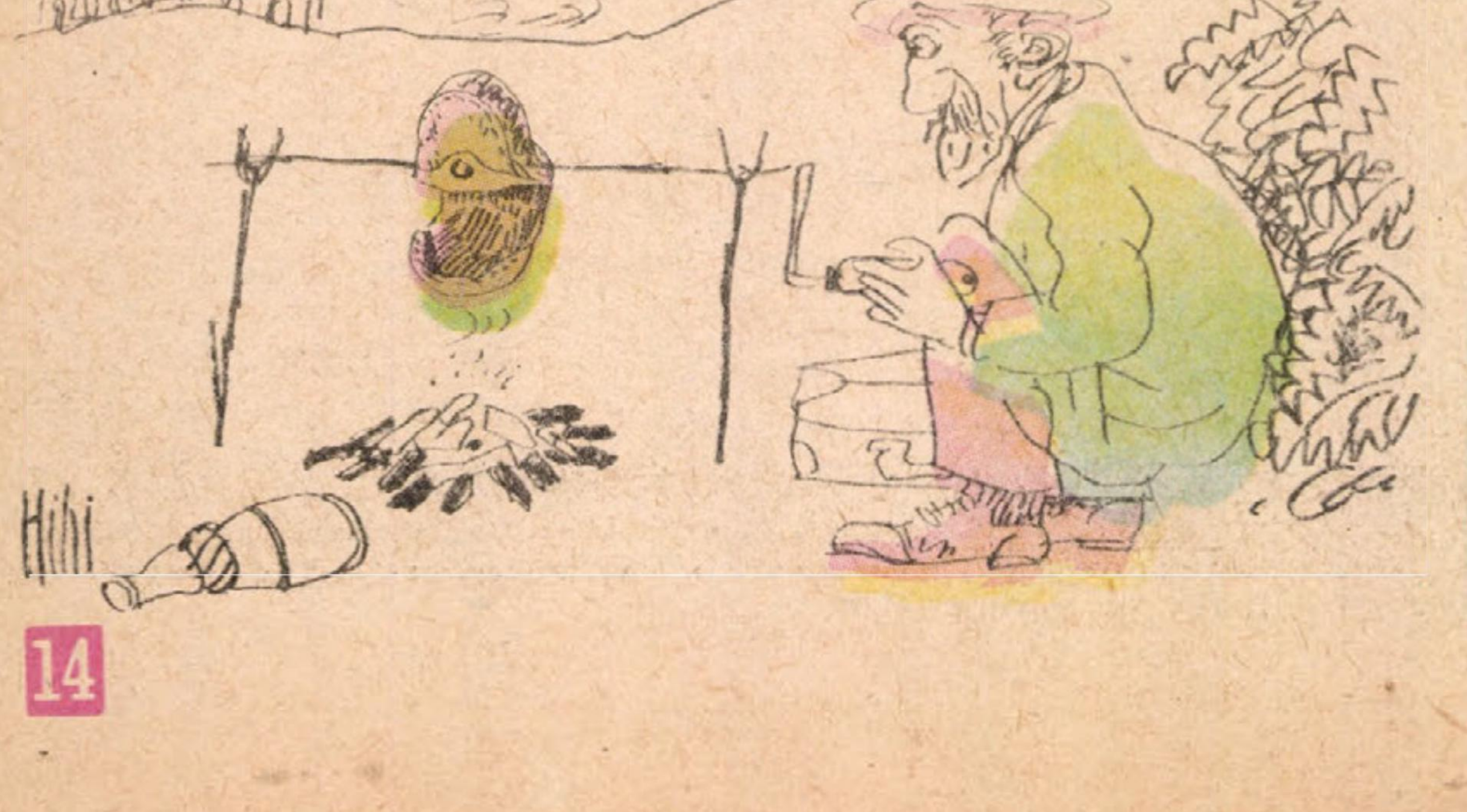

– Vigye innét a vizes felmosórongyot, mert mindjárt beáznak a telefonkábelek!

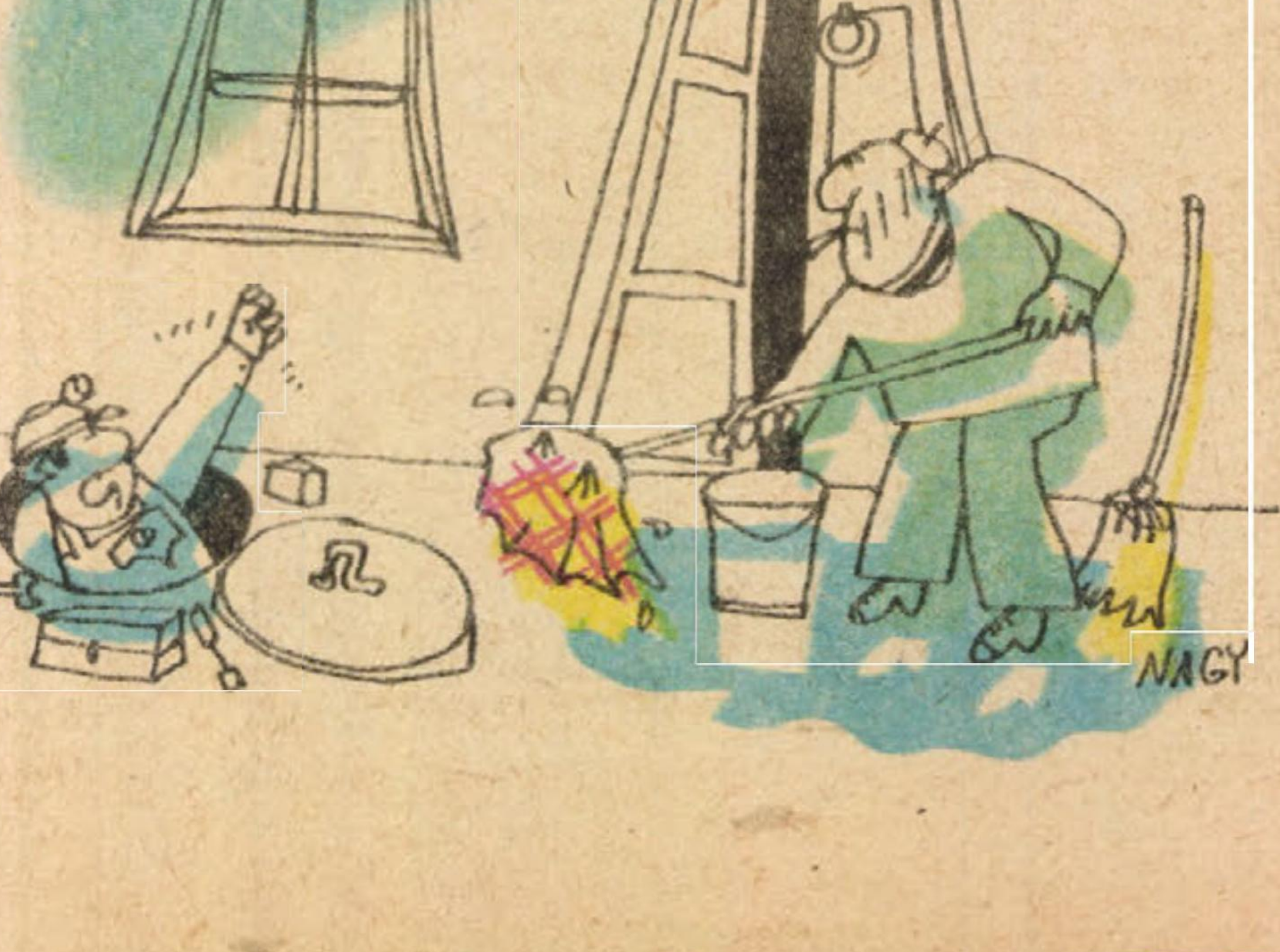

ŐSKUTATÁS

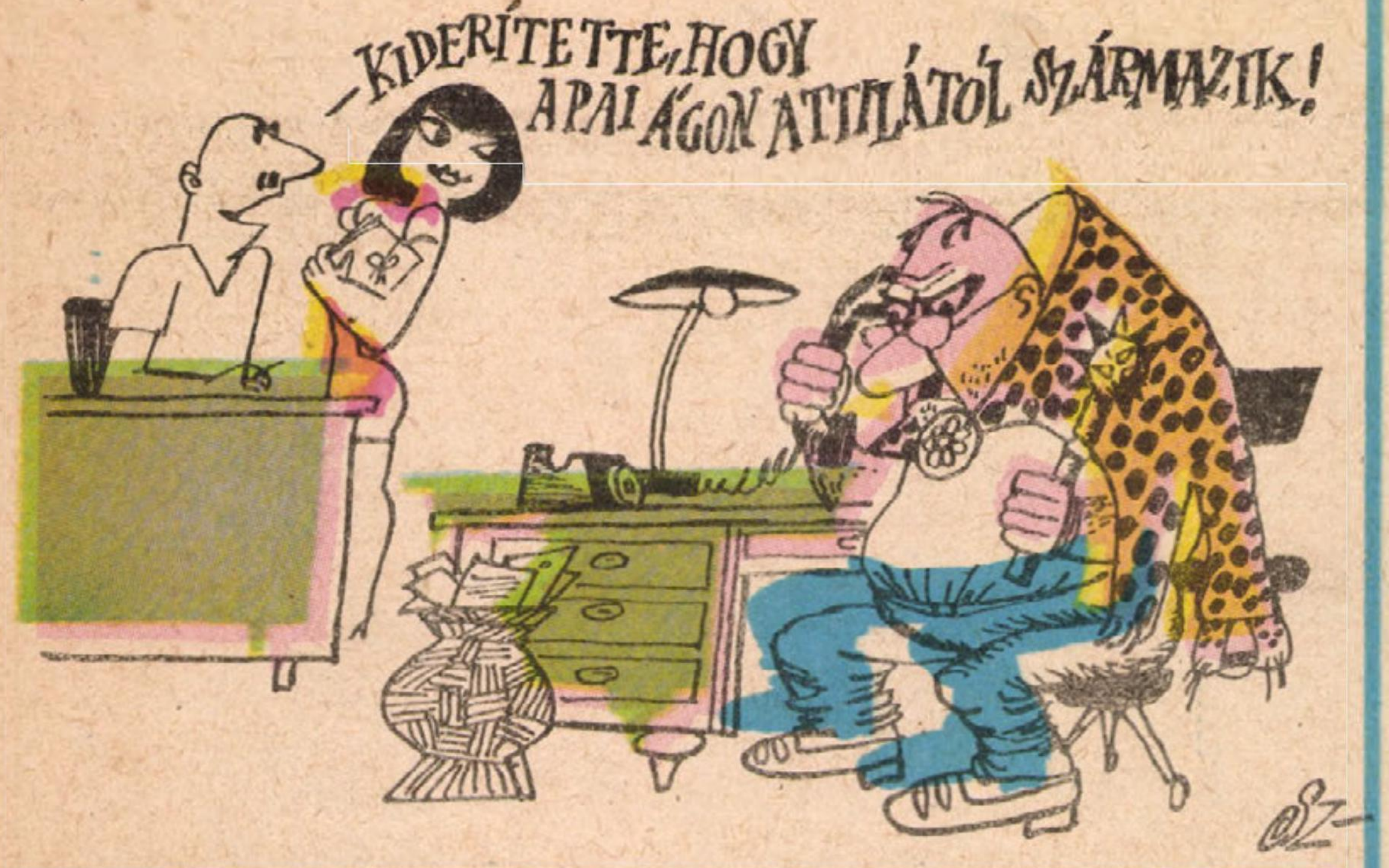
– KIDERÍTETTE, HOGY APAI ÁGON ATTILÁTÓL SZÁRMAZIK!

KÖNNYEN ELŐFORDULHAT

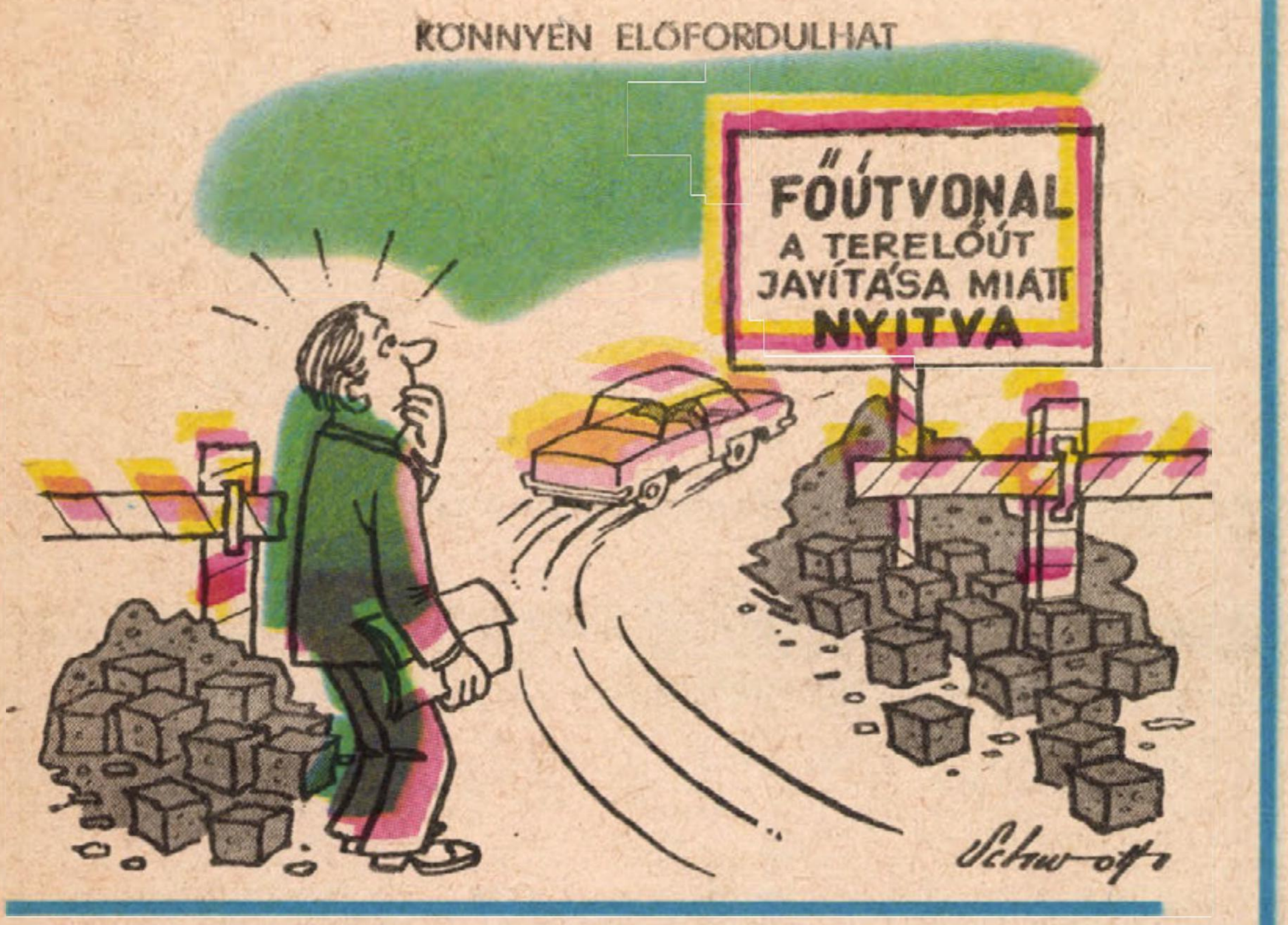

DIVATOS KIFEJEZÉSSEL ÉLVE

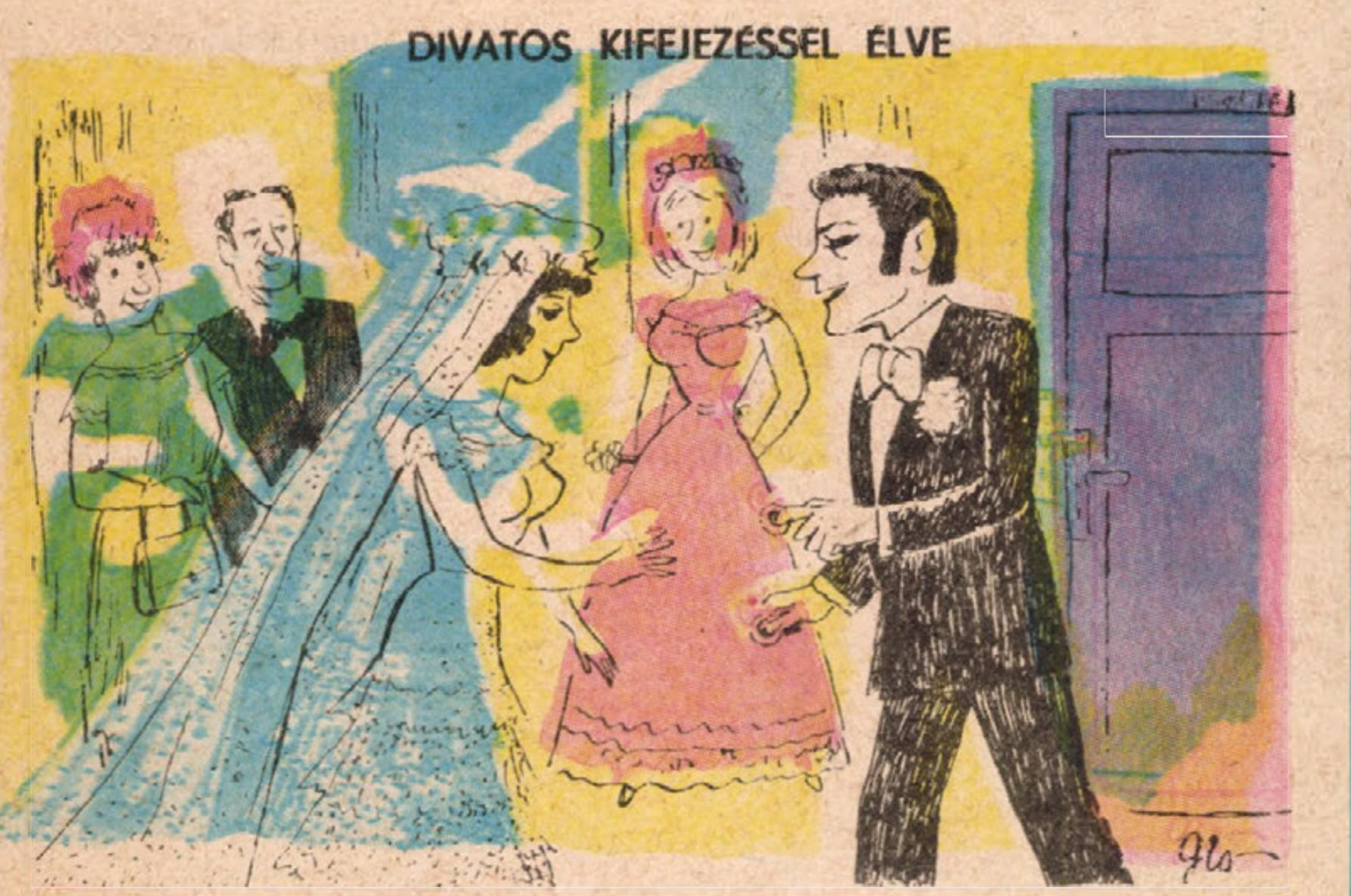

– Mégis begyűrűztem a családba . . .

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215–96162 pénzforgalmi jelzőszámra.
Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-34 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

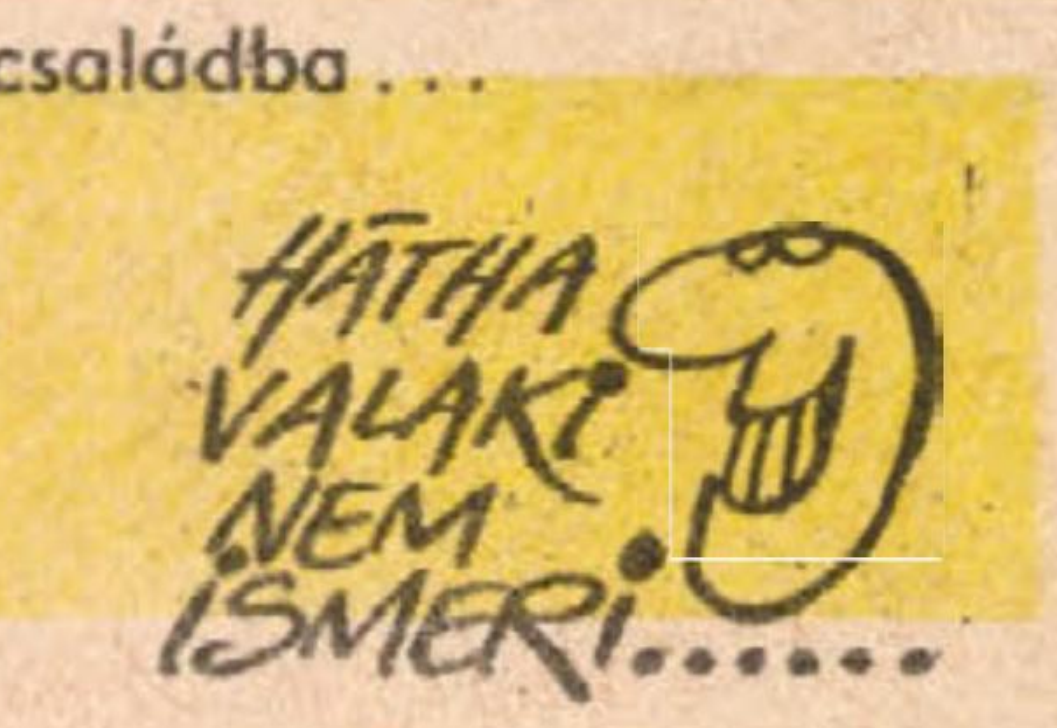
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A vizsgálat befejeztével a sportorvos így foglalja össze, amit a bajnoknak mondhat:

— Hát idehallgasson, kérem. Általános elvként talán azt jegyezze meg, hogy ami jólesik magának — az tilos!

*

Kovács telefonon hívja az anyósát:

— Képzeld, anyuka, Gizinek ötös ikrei születtek!

— Micsoda? Ismételd meg!

— Na, még csak az hiányzik!

A zord jövő

Kemecsei a futballpálya bejáratában találkozik a főnökével, aki szemrehányást tesz neki: — Maga azt mondta, hogy a bácsikája halála miatt nem tud ma dolgozni, és itt találom. Hogy lehet ez? — Vízszintes 1. — függőleges 1. — feleli Kemecsei. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb augusztus 27-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. A szovjet balettművészet egyik nagy nőalakja
14. Angol igen
15. Tönkrement épület
16. Római 550
17. Ritkán használt időhatározó
20. Tiltószó
21. Fegyvert fog az elnyomó hatalom ellen
24. Á. K.
26. A nótabeli pap jelzője, akinek mindene a fapipája
27. R. C.
28. Selymes szőrű, hegyes orrú kutya
30. Idegi-lelki megrázkódtatás
33. Szabálytalanság a meccsen
34. Akivel egy lakásban vagy egy házban élünk
37. . . . . Grey (amerikai író)
38. L. U.
39. „Ilyen" vásár az Ecserin van
41. Bibliai alak
42. Nem hamisítvány
45. Pintyféle madár népies neve
47. Szovjet város, a világháború egyik döntő csatájának színhelye
48. Világhírű holland futballista
49. G
50. Az argon jele
51. Igekötő
52. S. É.
53. Katonai egység
54. A 64 vízsz. eleje
55. Dél-afrikai főváros
57. U. B. O.
59. Portéka
61. Észak — németül
62. Nemzeti Bajnokság
64. Ezen a helyen
65. Sertés, malac, a gyerek nyelvén
67. Kevert lég
68. A fahéj népies neve

FÜGGŐLEGES

2. A magas rangú vendég a díszszázad előtt
3. Fasiszta rohamosztag jele volt
4. Erdei szalonka
5. É. O.
6. Minőség ismert idegen szóval
7. Disznó csemegéje
8. A finom fehér vászon hajdani neve
9. A cimbalom megszólításához kell
10. Kerti szerszám
11. Rövidítés számok előtt
12. Elektromos töltésű részecske
18. Rendőrségi kihallgatás során hangzik el
19. Égitest
22. Zöld folt a városban
23. Kelet — angolul
25. Szám
28. Görbe kard
29. A cérium vegyjele
31. Azonos betűk
32. A monarchista Románia politikai rendõrsége volt
35. Madárjós az ókorban
36. Férfinév
40. A végső pihenőhely
43. Az argon jele
44. Elképzelt felsőbb lény
46. Fiatal
49. Firenzei festő, építész, szobrász, a 13-ik század legnagyobb mestere
52. Híres hírszerző volt a világháború alatt (Richard)
55. A Szentivánéji álom egyik szereplője
56. Amiről a madár megismerhető
58. Sör — németül
60. Király — franciául
63. . . . ircsók
66. A teljes ábécé első két betűje
69. Személyes névmás

1 T	2 E	3 S	4 S	5 É	6 K	7 M	E	8 G	9 V	10 Á	R	11 N	12 I	A
13 U	L	A	N	O	V	A	■	14 Y	E	S	■	15 R	O	M
16 D	L	■	E	■	17 A	K	18 K	O	R	O	19 N	■	20 N	E
21 N	É	22 P	F	23 E	L	K	E	L	Ő	■	24 A	25 K	■	C
26 I	P	A	F	A	I	■	27 R	C	■	28 S	P	I	29 C	C
i	■	R	■	30 S	T	31 R	E	S	32 S	Z	■	33 L	E	S
34 L	35 A	K	36 O	T	Á	R	S	■	37 Z	A	N	E	■	V
38 L	U	■	S	■	S	■	39 Z	40 S	I	B	■	41 N	O	É
42 I	G	43 A	Z	44 I	■	45 S	T	I	G	L	46 I	C	■	G
47 K	U	R	K	S	Z	■	48 C	R	U	Y	F	■	49 G	É
50 A	R	■	51 Á	T	■	52 S	É	■	53 R	A	J	■	54 I	T
B	■	55 P	R	E	56 T	O	R	I	A	■	57 U	58 B	O	■
59 Á	60 R	U	■	61 N	O	R	D	■	62 N	63 B	■	64 I	T	T
65 C	O	C	66 A	■	67 L	G	É	■	68 C	I	69 M	E	T	■
S	I	K	Á	M	L	E	S	Z	A	B	I	R	O	■

ORVOSNÁL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Szigorú diétát kell tartania, ezután csak bicskát nyelhet.

200—200 forintot nyert:

Tihanyi Géza, Budapest, Tálas u. 23. 1192
Özv. Csavajda Pálné, Lajoskomárom, Jókai u. 21. 8136
Poór Beáta, Bodrogkút, Dózsa u. 11. 8451

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

VÁRNAI GYÖRGY:

Karmesteriskola

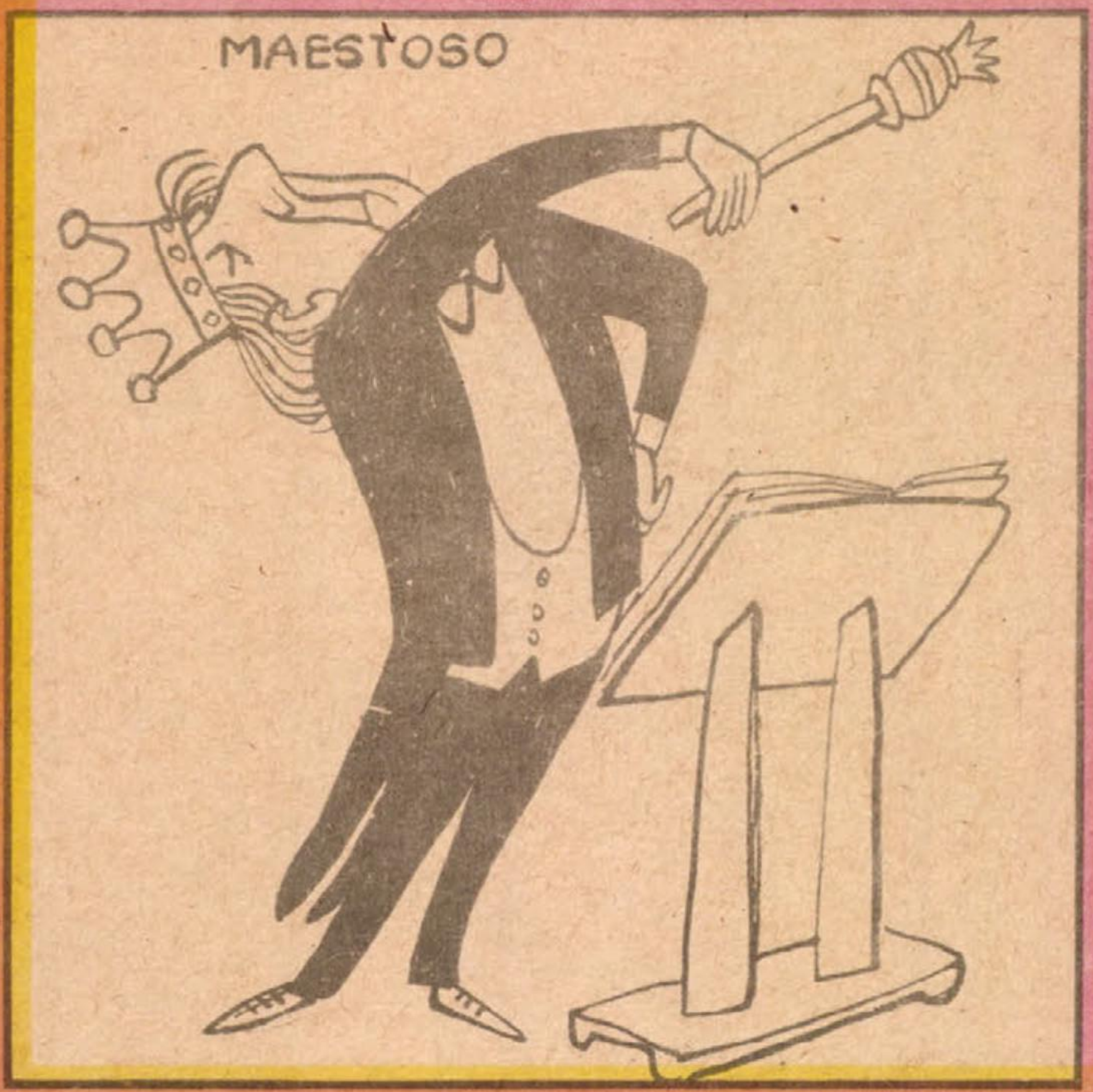

MAESTOSO

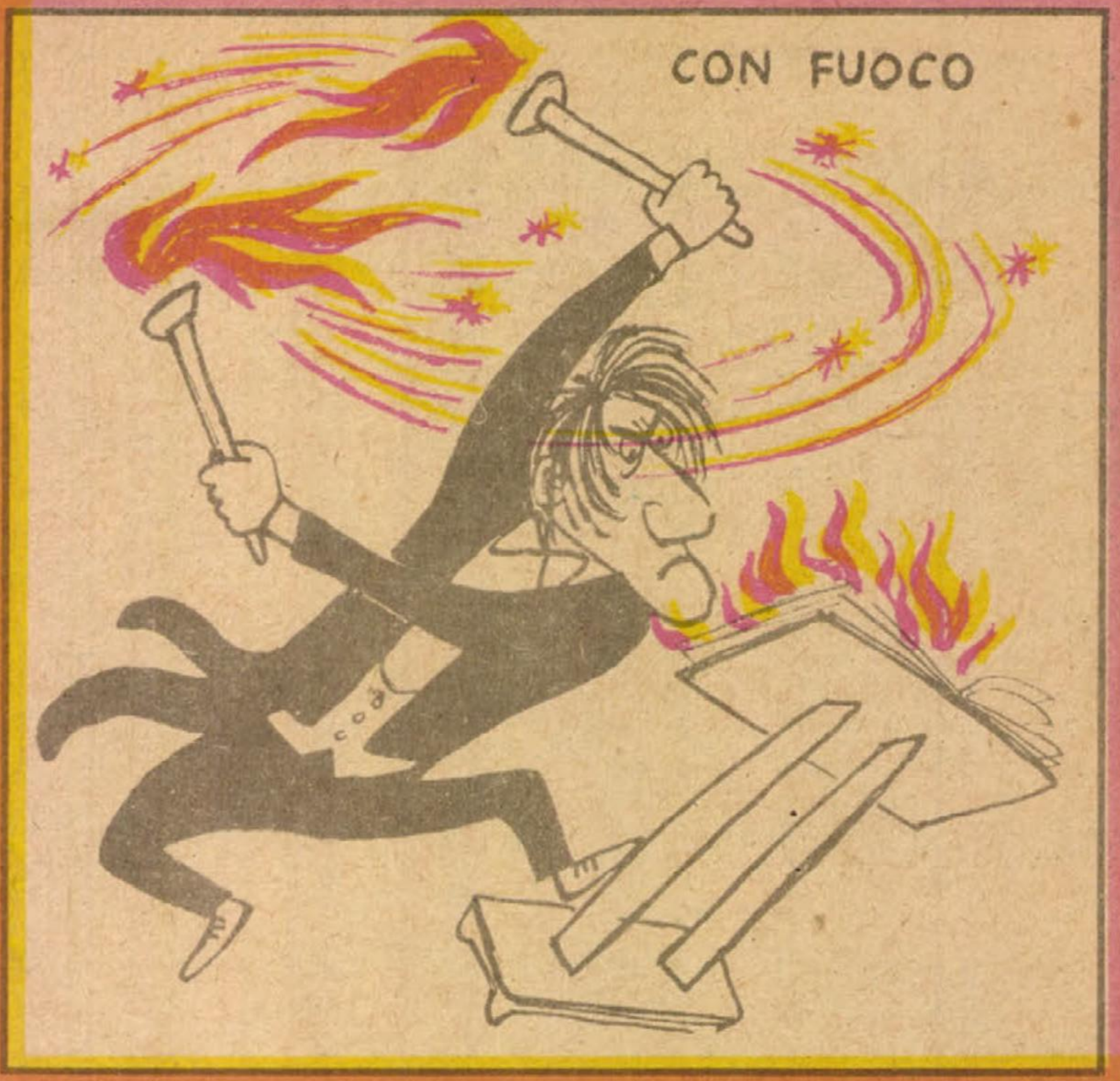

CON FUOCO

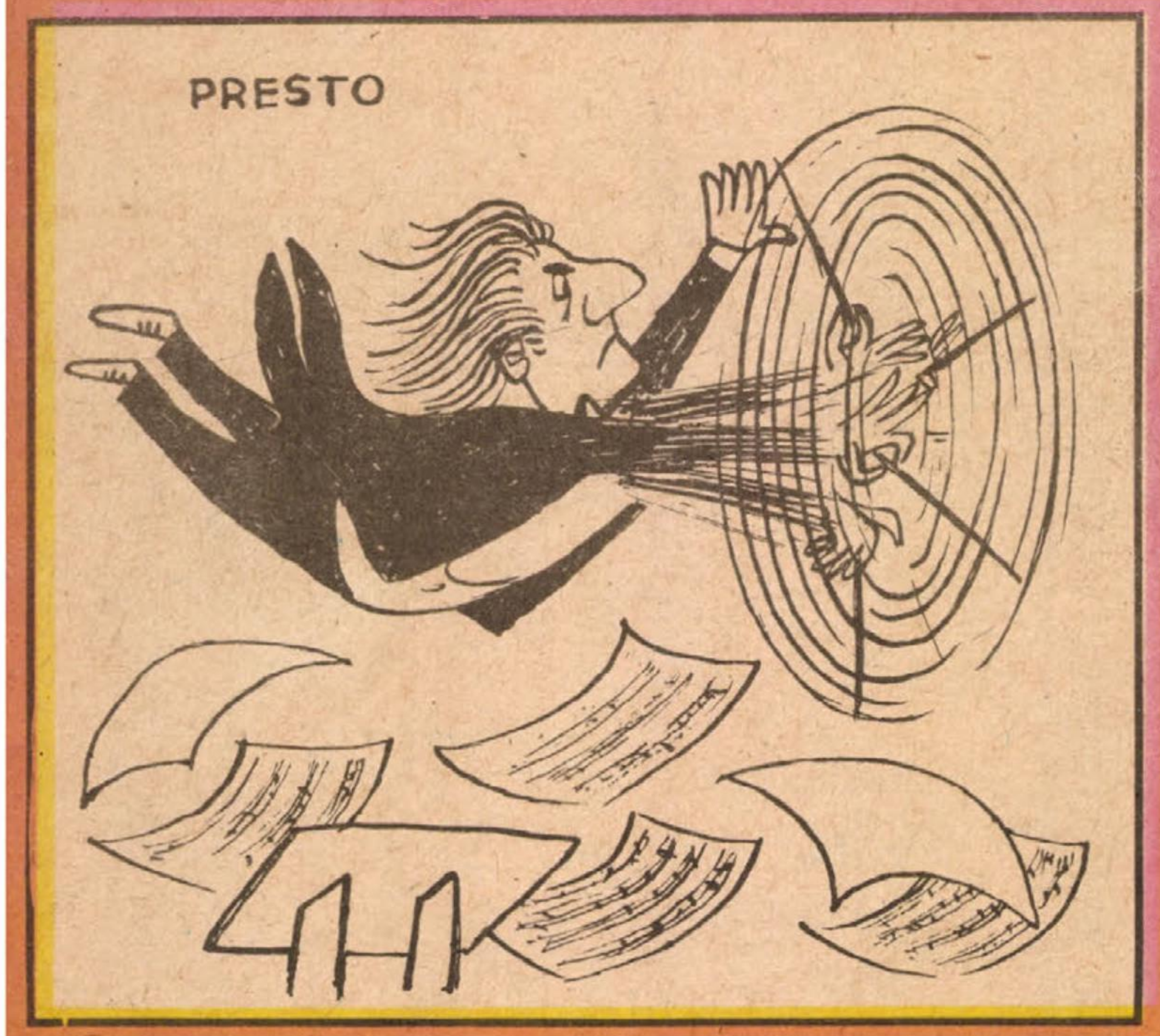

PRESTO

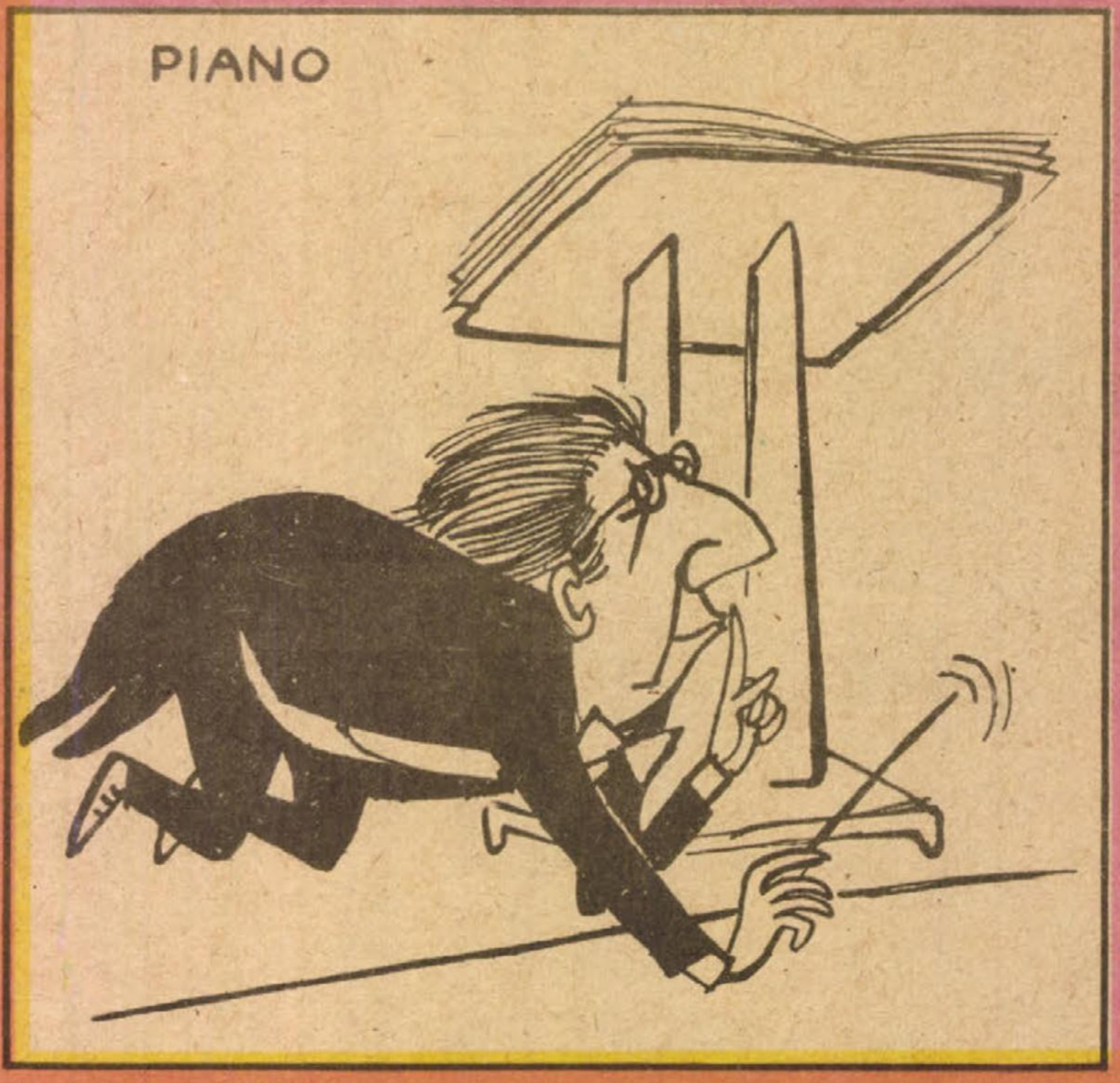

PIANO

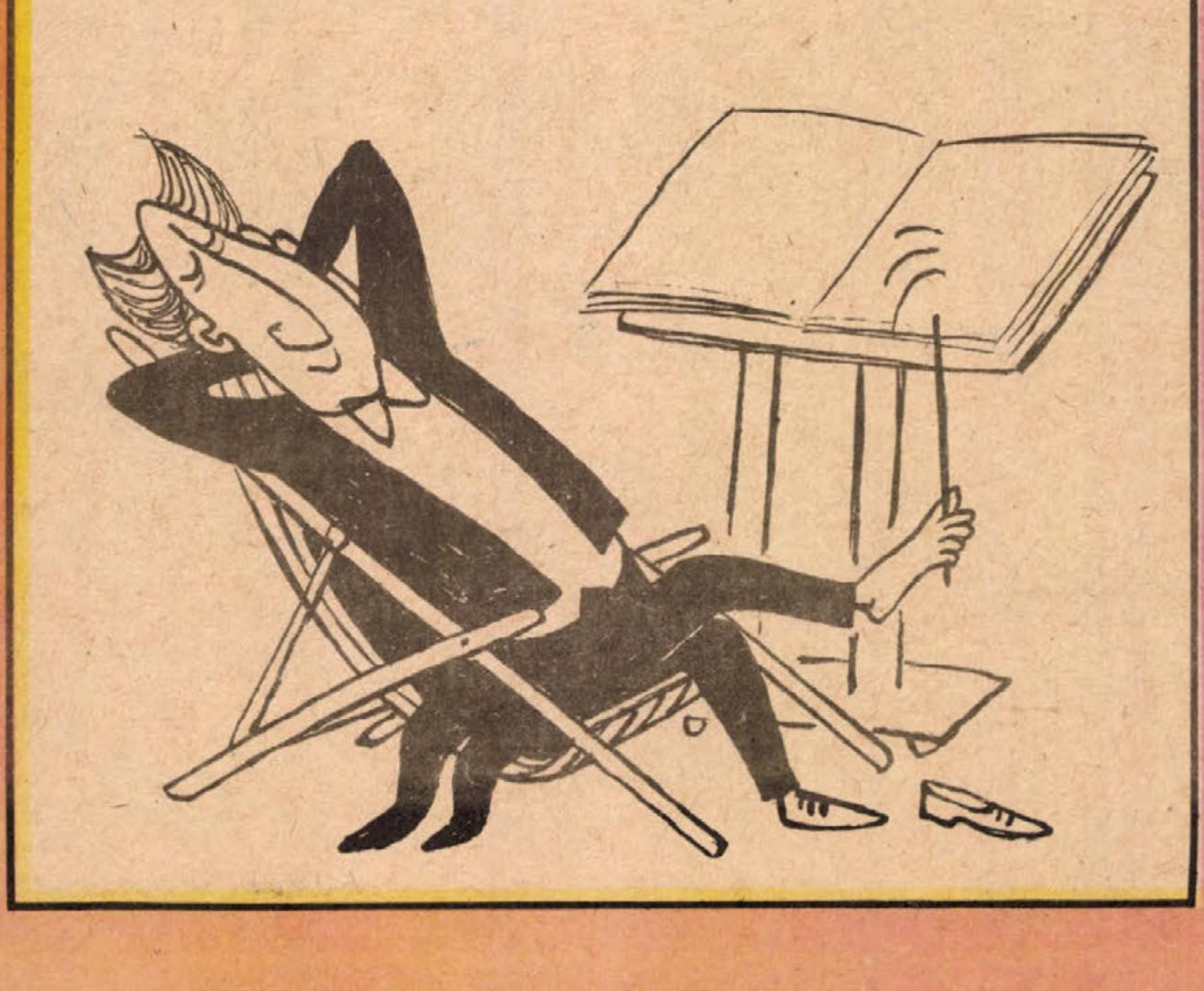

ANDANTE

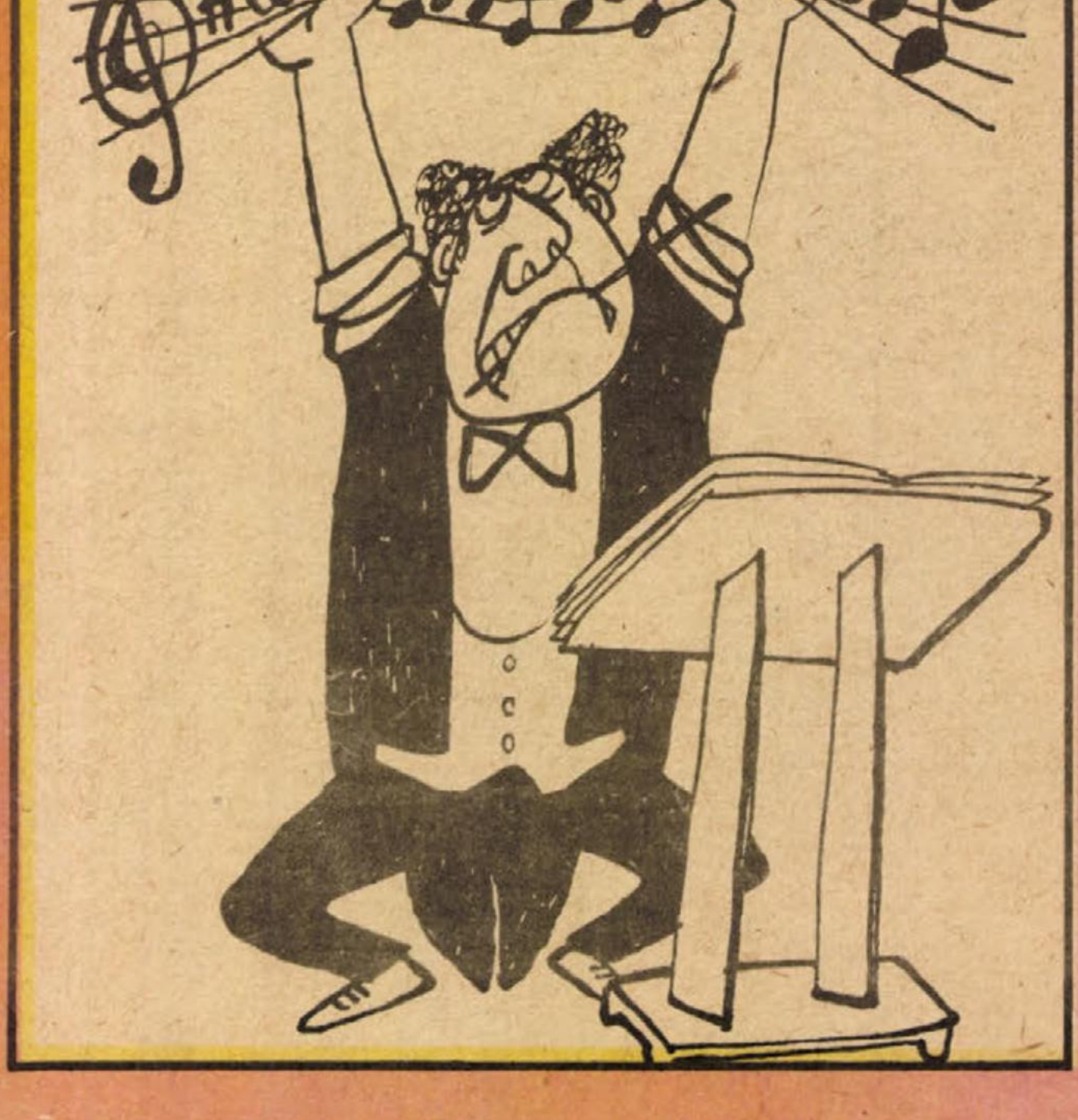

FORTISSIMO